

WANDELEN DOOR DE SFEREN

door Lex Persoon

Wandelen door de Sferen is een uitgave van LICHTSFEREN.COM en is een bewerkte weergave van een aantal uitgesproken trance-lezingen van Lex Persoon.

Oorspronkelijke uitgave: Malva Opleidingen BV - Nederland

Deze hernieuwde uitgave valt volledig onder verantwoordelijkheid van de redactie van www.lichtsferen.com

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en verspreid worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie en/of Lex Persoon.

e-mail: reactie@lichtsferen.com

Inhoudsopgave

Voorwoord /Inleiding	4
Hoofdstuk 1 - Reïncarnatie	7
Hoofdstuk 2 - De Eerste Sfeer	20
Hoofdstuk 3 - De Tweede Sfeer	32
Hoofdstuk 4 - De Derde Sfeer	38
Hoofdstuk 5 - De Vierde Sfeer	47
Hoofdstuk 6 - De Vijfde Sfeer	59
Hoofdstuk 7 - De Zesde Sfeer	64
Hoofdstuk 8 - De Zevende Sfeer	69
Meditatie door Meester Ishwara	81
Hoofdstuk 9 - Een Zielsimpressie	84
Hoofdstuk 10 - De Tussensferen	87
Hoofdstuk 11 - De Hades Sfeer	98
Hoofdstuk 12 - De Spiegelzaal	118
Slotbeschouwing	129

Wandelen door de Sferen

Hebt u zich weleens afgevraagd waar u vandaan kwam, toen u op Aarde geboren werd, wat u hier doet en waar u straks na uw stoffelijke dood weer naar terugkeert?

Ervan uitgaande dat onze Schepper liefde is en rechtvaardigheid vertegenwoordigt, zal er niets in ons leven toevallig gebeuren.

Alles wat ooit in uw evolutie zal gebeuren, ligt bij de geboorte van uw ziel reeds vast. Alleen het tijdstip van uitvoering bepaalt u zelf.

Trappen van bewustzijn doorlopen - of zo u wilt: het wandelen door de sferen - dat is wat de ziel die wij zijn met het lichaam wat wij hebben, telkens opnieuw, leven na leven doet.

Een boek over onszelf en een boek over inzicht in anderen.

~~~~~

Inleiding

Alvorens de 7 astrale sferen te belichten lijkt het mij goed u eerst iets te vertellen over reïncarnatie, omdat de sferen daar alles mee te maken hebben.

U leeft momenteel als mens op Aarde. Als u doodgaat ontstijgt de ziel het lichaam en wordt geboren in de astrale wereld. Dogma's hebben dit gebied aangeduid als: de hemel, de hel en het vagevuur.

Had men als een goed en vroom mens geleefd dan ging men naar de hemel, was men een slechterik geweest dan ging men naar de hel en alles daar tussenin - wie niet naar de wetten der kerk had geleefd en dus niet tot de vrome mens had behoord - ging naar het vagevuur.

De kerken hielden het dus op 3 verschillende gebieden. In werkelijkheid zijn er 7 astrale sferen en nog een aantal schemergebieden.

Iedere sfeer kent weer diverse gradaties en men gaat als ziel naar dat gebied, waartoe men door ervaring en bewustzijn behoort.

Wat zijn sferen?

Sferen zijn gebieden van bewustzijn. Na de stoffelijke dood komt men in die sfeer, waar zich gelijkgestemden bevinden, in dat gebied waar men zich als ziel thuis voelt.

U, als mens op Aarde, voelt zich ook niet bij iedereen thuis. U zoekt die mensen op, die u prettig vindt en iemand met een uitgesproken naar karakter laat u links liggen. Of... u moet zelf ook zo'n zelfde soort karakter hebben. Dan zoekt u die ander juist op. Dan begrijpt u elkaar. Dan ligt u op gelijke ziele-trilling.

Zo gaat het ook wanneer men sterft. Het lichaam heeft dan geen functie meer, maar de ziel

gaat terug naar de astrale wereld. Dan zal die ziel in dat gebied, in die sfeer terecht komen waar zij thuis hoort.

Waarom zijn er sferen?

De sferen zijn nodig als verblijfplaats voor de ziel gedurende de tijd dat zij bezig is het Rad van Wedergeboorte in te vullen, want wanneer een ziel één leven als mens op Aarde geleefd heeft, is zij nog niet zover dat ze daarna weer in God kan opgaan.

Waarom niet?

Omdat men als ziel alle ervaringen die in God liggen opgeslagen wil opdoen en als mens in één leven niet alle ervaringen die in God liggen opgeslagen, kan opdoen.

Immers, God is een Al-geest en van die stelling uitgaande liggen **alle** ervaringen in Hem opgeslagen.

Om dit als ziel en/of als mens te kunnen evenaren zal men een reeks van incarnaties dienen in te vullen. Of men hier lang of kort over doet hangt af van de wil (van de ziel) tot veranderen. Dit heeft weer te maken met eigen-wijsheid en vrije wil, maar ook met bewustzijn en evolutie.

In het begin van de evolutie verandert men moeilijk en traag, is oorlogszuchtig en vecht voor zijn gelijk. Later, door meer ervaringen te hebben opgedaan, gaat de evolutie sneller. De mens wordt vergevingsgezinder en hoeft zijn gelijk niet meer zo.

Dit beschouwend is de weg naar God een lange, lange weg. Een weg waarop men stap voor stap een stukje verder in evolutie komt en aldoende telkens tot een hogere sfeer zal gaan behoren.

Zo zult u begrijpen dat deze lange weg dus niet in een leven kan worden afgelegd. Daarvoor is ten eerste het leven te kort en ten tweede verandert men als mens niet zo snel. Men zou dan in één leven goed moeten zijn en slecht, het gevoel van een vrouw, maar ook dat van een man moeten kennen, verschillende relaties moeten hebben, hetero-relaties zowel als homofiele, een leven zonder kinderen en met kinderen, men zou een wreedaard en een heilige moeten zijn. En u begrijpt dat dat niet kan in het tijdsbestek van één leven. Toch moet men al deze - en nog veel meer - ervaringen opdoen, voordat men gelouterd en als ziel wijzer geworden, weer in God kan opgaan.

Daartoe heeft men vele levens nodig. In ieder leven doet men een stukje ervaring op, waardoor men evolueert en zo langzamerhand de sferen van de 1e tot en met de 7e doorloopt.

Wanneer men uit God geboren wordt, gaat men niet direct naar de Aarde, maar vertoeft eerst lange tijd in de sferen en wel in de eerste sfeer.

In den beginne behoort men tot het eerste deel van de eerste sfeer en naarmate men als ziel verder evolueert, wordt die sfeer verder doorlopen.

Dan komt men in de tweede sfeer. Daar herhaalt zich dat patroon.

En zo gaat het ook in de volgende sferen.

Zoals gezegd zijn er 7 sferen, van de 1e tot en met de 7e sfeer, maar er zijn nog meer

gebieden. Zo is er ook een kindersfeer. Die bevindt zich op de helft van de 4e sfeer. En er zijn schaduwgebieden, zoals de tussensfeer en de Hades-sfeer. De laatste zal zich voornamelijk bevinden rond de eerste sfeer.

Voordat men, na een leven op Aarde, naar de sfeer gaat waartoe men behoort komt men in de spiegelzaal, een ruimte waaraan niet te ontsnappen valt. Gebracht door zijn geleidegeest ziet men zichzelf daar 'naakt', ontdaan van alle poespas.

De spiegelzaal is helemaal rond en bevat geen deuren. Overal zijn spiegels: onder, boven en rondom. Aan alle kanten dus. Daar wordt de ziel het laatstgeleefde leven getoond en wordt het met de geleidegeest geëvalueerd en besproken.

Wanneer dat wat men te zien krijgt te emotioneel is voor de ziel, brengt de geleidegeest haar naar een rustplaats en legt haar te slapen. Na verloop van tijd wordt dit gebeuren herhaald, net zo lang tot het hele leven is doorgenomen.

De gemiddelde ziel zal duizenden levens nodig hebben om het Goddelijke in zijn totaliteit te bereiken.

En dit brengt ons tot het hoofdstuk reïncarnatie: het steeds weer op Aarde geboren worden in een nieuw lichaam.

* * *

Elke ziel, ontsproten uit God, begint aan het Rad van Wedergeboorte, ook wel "de reïncarnatiecyclus" genoemd.

Direct gekoppeld daaraan zal in elk leven een stukje van het karma dat mensen moeten uitvoeren, verwerkt dienen te worden. Dat **moeten** uitvoeren wordt door de kracht van de ziel, het goddelijk bewustzijn, aangegaan.

U kunt zich voorstellen dat wanneer men 10 of 20 levens achter zich heeft, dat men dan van een volwassen ziel kan spreken.

Een volwassen ziel is een ziel die ervaringen heeft opgedaan, die ervaringsprocessen heeft ingeschaald in de eigen zieletrilling en daarmee iets kan doen. Dat betekent dat die ziel, naar de Wet van Karma, verantwoordelijk gesteld kan worden voor zijn daden, positieve dan wel negatieve.

Reïncarneren: weer geboren worden in een lichaam op aarde.

Waarom is het nu belangrijk dat een ziel in een menselijk lichaam deelneemt aan die wedergeboorten?

Dat is belangrijk omdat een ziel een stukje is van het goddelijk bestel. Een stukje..., dat betekent niet: een geheel.

Men zou kunnen zeggen dat alle mensen, alle dieren, alle planten, kortom alles wat met de planeet Aarde te maken heeft en daarbuiten, samen God is. Daar is ieder mens, maar ook elke ziel in de astrale wereld, een stukje van.

Dat betekent dat men ervaringen dient op te doen, wil men terug kunnen keren in de Bron waaruit men voortkwam. Dat kan niet in één leven, omdat geen enkele ervaring uit de weg gegaan kan worden.

Men kan niet zeggen: "Ik wil geen vrouw zijn" of: "Ik wil nooit in een mannelijk lichaam wonen, want u dient beide ervaringen op te doen en alles wat daarmee te maken heeft, zoals:

- de geboorte
- de overgang (de dood)
- de pijn
- het verdriet, maar ook
- het geluk.

Want een vrouw zal een geboorte anders ervaren als een man.

De overgang zal voor beiden gelijk zijn.

Maar pijn... bijvoorbeeld de pijn die een vrouw maandelijks te verwerken heeft en de pijn die een vrouw in barensweeën moet doorstaan kent een man niet.

Pijn in geestelijke processen natuurlijk wel, maar toch zal een man die weer anders ervaren als een vrouw. En zo is het ook met geluk. Ze ervaren het beiden **anders!**

En dat is niet in één leven te vangen.

Wanneer het zo is dat men een bepaald bewustzijn bereikt heeft en één of twee sferen achter zich heeft liggen aan kennis en geestelijk bewustzijn, maar ook aan intellect en ervaring, zal men spreken over een bewuste incarnatie.

Een bewuste incarnatie is een ziel die weet dat zij bestaat. Zij onderscheidt zich van een ziel die onbewust incarneert in een dwangmatigheid om alleen en uitsluitend te willen leven op Aarde, zoals dat met jonge mannen gebeurt die in een oorlog zijn omgekomen. Hierop zal dieper worden ingegaan bij het behandelen van de eerste sfeer.

Van een bewuste incarnatie spreekt men als de ziel die geboren wordt de intentie heeft, iets met dat leven te doen.

U zou kunnen zeggen dat de ziel een bepaalde projectie maakt. Zo'n projectie kunt u karma noemen. Het is een bewuste en weloverwogen keuze om een bepaald aspect wat nog niet door de ziel beleefd is, te willen doormaken en die ervaring op te doen.

Dat kan naarmate de evolutie gestaag verder gaat soms tot heel vreemde naar buiten toe tredende ervaringen leiden.

Immers de gemakkelijkste levens neemt de ziel aan het begin van haar evolutie. Dat zijn de levens met de minste weerstand.

Wanneer men wat verder komt op het levenspad en zijn geestelijk bewustzijn wat heeft uitgediept, zal het zeker zo zijn, dat men uitgeselecteerd en uitgekristalliseerd bepaalde aspecten overhoudt die men eerst terzijde geschoven had, om ze op een later tijdstip in de evolutie aan te gaan.

U kunt dan geen dingen meer uit de weg gaan, omdat het noodzakelijk is dat u de problemen die in uw leven thuishoren, oplost. Dit omdat u als ziel die ervaring eens in het Rad van Wedergeboorte, in die hele constellatie van krachten, wil opdoen.

Het is geen toeval dat mensen die een bewuste incarnatie invullen, elkaar tegenkomen. Nee, men zoekt bepaalde zielen uit om samen op Aarde iets te doen.

Hoe diept de ziel zo'n incarnatie uit?

Dat doet ze op de volgende manier:

De ziel kijkt terug naar het laatste leven. Zij verwerkt het, 'herkauwt' het, zoals mensen soms zeggen.

En misschien is dat ook zo, want bij sommige stukjes blijft ze wat langer stilstaan. Over andere delen stapt de ziel, na de overgang, wat gemakkelijker heen.

Maar wanneer na verloop van tijd de stabilisatie is ingebracht in de ziel dan zal dat hele leven overdacht en gerangschikt zijn.

Pas dan en niet eerder heeft de ziel de mogelijkheid om inzage te krijgen in een aantal eerdere, en indien dat noodzakelijk is, in **alle** eerdere incarnaties van het Rad van Wedergeboorte.

Zelfs via regressietherapie kan men slechts in een beperkt aantal levens terugkijken. Het is niet mogelijk om terug te gaan tot Atlantis, wanneer dat niet strikt noodzakelijk is. Het is niet mogelijk om naar de allereerste levens van 250.000 of 500.000 jaar terug te gaan, als

men theoretisch gesproken tot zulke oude zielen zou behoren.

Dit kan alleen en uitsluitend in de astrale wereld, wanneer het laatstgeleefde leven beschouwd, overdacht en gerangschikt is volgens het hele spectrum van krachten, dat men nodig heeft.

Op grond van die ervaringen als een optelsom, op grond van de kennis die men heeft op dat moment - en dat vertelt tevens welke kennis nog niet is opgedaan - zal men samen met anderen gaan overdenken welk stukje van dat leven wat nog blanco is, zal worden ingevuld.

Die anderen kunnen gelijkgestemden zijn of zielen die men in familieverband in het laatste leven is tegengekomen, die weliswaar niet dezelfde zieletrilling hebben, maar toch een zekere aantrekkingskracht. Ook kan men het overdenken met zijn eigen geestelijk leider.

Wanneer men het bemediteerd en ingeschaald heeft in zijn zieleleven dan gaat men ermee naar een collectief. De astrale wereld noemt dat zelf 'een soort forum van intelligenties', waarin een 6 tot 10-tal intelligenties zitting hebben.

Aan hen legt men het hele Programma des Levens voor.

Zij adviseren u. Zij laten u een stuk zien -nooit alles - maar een groot stuk karma van uw toekomstig leven. Zij laten u de negatieve en de positieve kanten zien.

Zij vertellen u hoeveel kans van slagen u hebt wanneer u **dat** karma kiest en hoeveel procent kans u hebt om uw evolutie naar behoren in te vullen en hoeveel procent kans u hebt om **die** mensen te ontmoeten die u karmisch **wilt** ontmoeten.

Het is een voorstudie die men maakt, samen met anderen.

Hoewel dit niet vaak gebeurt, **kan** de situatie toch ontstaan dat men op grond van de prognose die men samen met anderen maakte, besluit te kiezen voor een ander stukje en dat men een bepaald stukje afstoot om dit in een later stadium weer op te pakken.

Het is uitermate belangrijk dat men als bewuste incarnatie nooit hals over kop incarneert!

Het is heel belangrijk dat men de kracht in zichzelf toetst aan zo'n collectief van intelligenties die door een bundeling van energie kunnen kijken in het toekomstbeeld.

En dan zal men kunnen zeggen: "Dit wil ik wel en dat wil ik niet!"

Wanneer dit plaatsvindt is men een ziel, vertoevend in de astrale wereld.

Soms wil men echter eerst een geestelijke taak op zich nemen, wil men bijvoorbeeld een intelligentie zijn die lezingen houdt via een of meerdere mediums ergens op Aarde.

Of... men wil een taak op zich nemen in de kindersfeer.

Anderen zullen zich misschien bezig gaan houden met de Logos van de Wateren of die van de Bossen. Weer anderen zullen zielen gaan begeleiden die te abrupt zijn overgegaan en moeite hebben hun stoffelijk lichaam te missen.

Of... zo kan men een heleboel andere taakstellingen invullen.

Als al die stukjes van de puzzel nog niet zijn aangegaan, zal men op een bepaald moment de trilling van de ziel naar boven voelen komen met de impuls opnieuw te willen incarneren.

En wanneer men dan het moment bereikt heeft te weten wat men wil en welk karma te kiezen, dan weet men op grond van de prognose welke krachten men nodig heeft: telepatische gaven, hersenfuncties, intelligentie-quotient, maar ook sensitief gevoel. Dan pas en niet eerder kan het tijdstip van geboorte worden geprogrammeerd, want dat doet men namelijk **bewust**.

Om een bepaald I.Q. te krijgen dienen ouders te worden uitgezocht die het kind dat intelligentiequotient kunnen geven. Wanneer men ouders kiest die alleen maar lief of aardig zijn, dan kan dat betekenen dat het intelligentie-quotient ontbreekt. Daardoor bent u geen minder bewust mens, maar u zult de hersenfuncties missen, die u nodig hebt om uw maatschappelijk zijn of anderszins in te vullen.

Stel: u kiest ervoor om arts te worden. Dan hebt u een gevoelsmatig aspect nodig. Kiest u ervoor om geestelijk genezer te worden, ook dan hebt u het gevoelsmatig aspect nodig, maar voor beide beroepen geldt dat u het intellect hierbij zeker niet kunt missen. Gaat u zich met wiskundige berekeningen bezighouden dan zal het intellect voor u ook broodnodig zijn. Ook dan zult u ouders uitkiezen die u dat intellect kunnen verschaffen. Wanneer u een **bewuste incarnatie** bent zult u dus **nooit 'zomaar' ouders uitkiezen!** In vele gevallen zullen daar trillingen uit het verleden een rol bij spelen. Dat betekent dat u verbindingen hebt met één of beide ouders en dat de zieletrilling iets in u wakker roept. Het kan echter ook betekenen dat u in dat verleden een confrontatie gehad hebt en dat u dat laatste stukje confrontatie op de koop toe neemt en dat wilt uitwerken op Aarde om die bepaalde erfelijkheidsfactoren te willen hebben. Het zijn afwegingen en u zult - zoals dat in het dagelijks leven op Aarde ook gaat - nooit tot een homogeen, afgerond geheel kunnen komen.

Dat is ook niet erg, want de kracht die u ten dienste staat, de geestelijke leiding van uw geleidegeest, die u altijd bij u hebt en meekrijgt bij uw geboorte, de inspiratievorm of de telepatische beïnvloeding uit de astrale wereld die uw sensitiviteit en uw chakra's zal open houden, zal altijd van invloed zijn op dat leven. Wanneer het gordijn zich achter u sluit op het moment van uw geboorte, zult u toch altijd een opening houden in een of meerdere van uw chakra's*.

U wordt tenslotte niet 'zo maar' geboren en het is ook niet 'zo maar' dat u kiest om bijvoorbeeld in het Aquariustijdperk te leven. Dat heeft te maken met de echo's uit het verleden. Het is een optelsom, een berekening, zoals u een wiskundige berekening maakt of zoals u tegenwoordig met de programmering van uw computers te werk gaat. U brengt daar gegevens in en wacht dan op de uitkomst. Het zijn logische berekeningen die volgens natuurwetten verlopen.

Zo zal het ook zijn met de kracht van uw ziel. Zij is als het ware wanneer ze incarneert,

---

* Chakra's zijn energiepunten in het lichaam en dienen tevens als toegangspoorten naar de astrale wereld. Via zo'n toegangspoort zult u gedurende uw leven op Aarde altijd - tijdelijk - terug kunnen keren naar de sferen. Dat gebeurt door middel van dromen en uittredingen, bewust dan wel onbewust.

bezig met een puur grofstoffelijk gebeuren.

Zolang zij op Aarde woont, leeft en werkt zal de ziel zich niet kunnen terugtrekken.

Zij moet het lichaam haar etherisch web geven, haar bewustzijn, maar dient eveneens het goddelijk beginsel daarin te deponeren en mag zeer zeker het stoffelijk denken niet uit de weg gaan, want de belichaming, de ommanteling van de ziel houdt tegelijkertijd in dat de ziel zelf op grond van eigen verantwoordelijkheid de wens te kennen heeft gegeven om geboren te worden.

Die heeft alle lichamelijke gemakken en ongemakken en alle erfelijkheidsfactoren, zoals intellect en gevoel, erbij ingebouwd, alsmede de periode waarin zij op Aarde geboren wordt.

Dat kan bijvoorbeeld zijn dat u geboren wordt in een land waar op dat moment oorlog heerst, het kan zijn in een periode waarin juist stabiliteit is, waarin er vrede is, zoals in uw land (Nederland) en omliggende landen.

Het kan zijn dat u op andere gronden kiest, maar telkens wanneer u uw zieletrilling naar buiten brengt en - zoals de boeddhist - zegt: "Genoeg is genoeg", zult u dit ook van toepassing vinden op uw vorige levens. Levens die nu voldoende 'herkauwd' zijn en die op dat moment behoren tot de voltooid verleden tijd.

De detaillistische gegevens van eerdere incarnaties houden namelijk op te bestaan wanneer u het verleden hebt afgerond. Eigenlijk is het zo dat wanneer u besluit te incarneren als bewuste incarnatie, u zich volledig 'los' dient te hebben gemaakt van vorige levens.

Gebeurt dit niet dan kan het zijn dat u blokkades, angsten, zoals hoogtevrees, watervrees, angst voor grote dieren en andere facetten uit het verleden weer meeneemt in uw nieuwe incarnatie. En dan verspilt u energie, omdat u daardoor wellicht niet in staat bent uw huidig karma in te vullen.

Men dient dus wanneer men niet klaar is met een stukje karma uit een eerder leven, die afronding in de astrale wereld te doen plaatsvinden. Er moet eerst 'puin' worden geruimd uit het verleden.

Wanneer men wat langer in de astrale wereld is gebleven en het verleden heeft afgesloten, kan men vernieuwd, op een zeer geestelijke manier ademen en met zowel het intellect als het gevoel de kracht van Aquarius aangaan.

Dan is men een Aquarius-mens en dat is iemand die het sensitieve, het gevoelsmatige, het scheppende, het vrouwelijke in harmonie brengt met het gevende, het mannelijke.

Aquarius-mensen zijn mensen die hun geestelijk voertuig: hun astraal lichaam, hun ziel en hun stoffelijk lichaam, met elkaar in harmonie brengen. Die hebben begrepen dat beide elkaar nodig hebben. Ze proberen tussen strijdende partijen in te staan, om tot een evenwicht, een harmonie te komen.

Het zijn ook mensen die van het een tot het ander komen, die daardoor misschien wispelturig lijken, maar het **niet zijn**, mensen die ergens naar streven en daar naar toe werken, aan iets bouwen en die wanneer ze het bereikt hebben, zeggen: "Ik weet het nu. Ik ben er tevreden mee, maar er is meer tussen hemel en Aarde..."

En dan... gaan ze op zoek naar iets anders.

Andere mensen begrijpen dit niet altijd.

Een bewuste incarnatie gaat bewust om met het leven. Die weet dat wanneer hij iets wil, dit gevolgen zal hebben, dat er consequenties uit voort zullen komen.

U kunt een hele tijd over uw toekomstige reïncarnatie nadenken, maar het collectief van wijze intelligenties zal u voorlichten en wanneer u daarmee klaar bent, begrijpt u dat uw nieuw in te vullen leven maar één stukje zal zijn van het grote geheel, als een partje uit een taart...

Reïncarnatie is erkenning geven aan uw eigen goddelijk bewustzijn.

Men kan namelijk kiezen voor een heel etherisch leven, men kan als vrouw of als man in een klooster geboren willen worden om zijn leven in meditatie, gebed en contemplatie door te brengen, maar ook het andere uiterste kan gekozen worden: een grofstoffelijk leven. Men kan van mening zijn dit nodig te hebben als ervaring, om als ziel te willen weten hoe de verharding van het stoffelijke voelt.

Als men het niet gevoeld heeft kan men immers nooit oordelen...

En nu heb ik het over het stukje goddelijk bewustzijn waarin al die ervaringen als Alkracht liggen opgeslagen.

Men zou immers nooit kunnen oordelen over mensen op Aarde, als men daar, als rechter bijvoorbeeld, over zou moeten oordelen op grond van zijn ambt.

Stel dat u een grofstoffelijk leven wilde invullen en u besloot schipper te worden op een slavenschip. Dan betekent dat dat er een beroep wordt gedaan op uw verantwoordelijkheid. En dan gaat het er niet om of u slavendrijver geweest bent, want dat lag in uw incarnatie verweven. Daar kon u niet omheen.

Nee, het gaat erom hoe u met die verantwoordelijkheid omging!

Vast ligt dan dat u mensen geketend, vervoerd hebt van de ene oever naar de andere, van het ene continent naar het andere.

Maar niet vast ligt, want dat ligt aan de trilling van uw eigen ziel, hoe u daarmee omging:

- of u ze genoeg te eten gegeven hebt, desnoods ten koste van uw eigen voedsel;
- of u ze wel liefde gaf, of u geprobeerd hebt ze zo homogeen mogelijk te behandelen;
- of u probeerde er invloed op uit te oefenen, dat ze goed terecht kwamen, zonder in te grijpen in hun karma en dat diegene die deze mensen op de slavenmarkt kocht ook een goed verzorger voor hen zou zijn, zo goed als mogelijk onder die omstandigheden.

Dat is de uitwerking van een karma of dat is de uitwerking van de incarnatie. Men kan ook kiezen om een leven in te vullen waarin men als vrouw het wonder der geboorte **bewust** wil ervaren, waarbij men de lichamelijke pijn wil voelen, maar tevens het geestelijk geluk. Men kan ook kiezen om kinderloos door het leven te gaan, zeggend: "Ik wil het licht wat uiteindelijk uit mijn ziel komt op een heel andere scheppende manier naar buiten brengen."

En dan kan men kiezen voor een kloosterleven, maar ook voor een kunstzinnig leven, zoals velen in de periode van de Renaissance gedaan hebben. Een leven waarin men zijn

creatief beginsel scheppend naar buiten bracht. En dat heeft ertoe geleid dat men kathedralen heeft versierd, dat men de plafonds heeft verfraaid met rituele schilderijen, dat men pilasters e.d. heeft beschilderd met bijbelse voorstellingen. Daar was een scheppend gevoel voor religie voor nodig, maar het werd toch op een stoffelijke manier naar buiten gebracht.

Dat was een bewuste keus, omdat men die ervaring van het scheppend vermogen op een andere manier wilde doormaken.

Het kan ook gebeuren dat men zegt: "Ik wil prostituée zijn, omdat ik dat stukje menselijk gevoel als ziel wil ervaren."

Maar het kan ook zijn dat men behoort tot die groep mensen op Aarde die **uitverkoren worden om hun leven te gaan invullen en niets behoeven te doen, omdat ze volledig karmavrij zijn!**

Die kunnen geen fouten maken. Zij brengen uitsluitend hun eigen wil naar buiten en laten die prevaleren. Dat zijn zielen die als tegenhanger van de astrale wereld naar de Aarde worden gezonden, zodat er ongeveer evenveel zielen in de astrale wereld zijn als mensen op Aarde.

Wanneer de wereldbevolking zich gaat verbreiden zullen er uit God steeds meer en nadrukkelijker nieuwe zielen geboren worden. Dat is een natuurwet. Dat is een geestelijk en misschien zelfs een kosmisch evenwicht, waarin het scheppend vermogen van het astrale en het stoffelijke, in evenwicht blijft.

Zo'n ziel hoeft eigenlijk niets te doen, maar wordt waar ook in haar evolutie uitverkoren, om deze plaats op Aarde in te nemen. Het is een zeer stabiel leven. En mensen zeggen dan soms afgunstig: "Ach, die heeft er niets voor gedaan en alles gaat vanzelf."

Dat is dan misschien een stukje verworvenheid, maar misschien ook door het 'lot' bepaald en dat 'bepalen' gebeurt uitsluitend door heel hoog-geëvolueerde intelligenties. U hoeft zich daar niet het hoofd over te breken.

Die hoog-geëvolueerde intelligenties kiezen daar zielen uit die op dat moment de stabilisatie mogelijk kunnen maken. En dat kunnen laag- dan wel hoog-geëvolueerde zielen zijn in het Rad van Wedergeboorte.

Het zal u duidelijk zijn dat men in de spanne tijds van 1 leven niet alle facetten kan doormaken die men zich als ziel stelt in het begin van het levensrad.

Eén leven betekent dat in de hele ommanteling van dat leven uiteindelijk maar één facet van het Rad van Wedergeboorte in die hele constellatie van krachten ligt opgeslagen.

Wanneer ik spreek over God, dan spreek ik over een Al-geest, waarin de kennis van 'goed en kwaad' ligt opgeslagen, waarin een trilling aanwezig is die kennis heeft over oorlog, verdriet, pijn en zielepijn, maar waarin tevens de kennis aanwezig is van het vreugdevuur, het geestelijk bewustzijn en waarin kennis ligt opgeslagen over macht en onmacht. Kortom: kennis over alles, zowel het hoog-geestelijke als het laag-stoffelijke.

In het hele Rad van Wedergeboorte zal men er systematisch toe overgaan om per leven tenminste 1 facet te gaan invullen en naarmate men verder komt in de evolutie, zal men 2

of 3 facetten per leven willen invullen.

Wanneer er in God 1000 gevoelsmatige aspecten en duizend intellectuele aspecten liggen opgeslagen betekent dat, dat u die 2000 aspecten zult moeten invullen.

Dat houdt in dat men daar zeker 2000 levens voor nodig zal hebben, maar wellicht meer, omdat men in het begin grote moeite zal hebben om 1 leven naar behoren in te vullen. In het begin zal het zeker zo zijn dat men meerdere levens nodig zal hebben om 1 facet goed door te maken.

Zoals u zult begrijpen is de allereerste incarnatie een onbewuste, een leven waarin men leert omgaan met het lichaam. De ziel voelt zich gevangen in dat lichaam en maakt er verschrikkelijke pijnen in door, pijnen die als men een vergelijking zou willen maken maken, erger zijn dan die men voelt bij een 'verassing van het menselijk lichaam'.

Pijnen, die u, lezer, niet meer voelt omdat u bewust bent!

Wanneer men namelijk **bewust overgaat** (sterft), voelt men de pijn van de verassing niet meer, omdat men dan al lang uit het lichaam is.

In het eerste leven echter, zijn het de pijnen van de belemmering van de stof (lees: lichaam), die uw ziel uit onkunde in dat eerste leven meemaakt.

Wanneer de ragfijne, etherische trilling van een ziel die pas ontsproten is uit God, een ziel die het hele kosmisch en geestelijk beginsel nog in zich heeft, als die zich opgesloten voelt voor een heel mensenleven, dan kunt u zich indenken dat die ziel zich verdrukt en verpletterd voelt.

Dat betekent dat zo'n mens als mens ageert, maar als ziel alleen maar probeert te wennen en tracht met het lichaam om te gaan. Wanneer men wat verder komt dan zal er een heel ander aspect uit groeien. Dan zullen verantwoordelijkheden naar een partner- of ouderschap, naar een maatschappelijk-zijn e.d. worden uitgediept. Komt men nog verder, dan gaan de eigen verantwoordelijkheden over de bewuste daden die men doet, tellen. Men treedt dan binnen in de bewuste Wet van Karma, die door de natuurwet van reïncarnatie heen loopt.

Karma en reïncarnatie zijn niet los te koppelen; het is een zeer belangrijk geestelijk aspect.

Wanneer een vrouw in haar karma geprojecteerd heeft het wonder der geboorte te willen aangaan: kinderen te krijgen, maar die kinderen zonder partner wil opvoeden - zoals dat heden ten dage wat vaker gebruikelijk is - dan betekent dat dat zij voor korte tijd een partnerschap aangaat, tot copulatie overgaat, een kind baart en dat er na enige tijd een einde komt aan dat partnerschap, waardoor zij het kind alleen gaat opvoeden.

Dat houdt in dat men er dan ook echt alleen voor staat, dat men als mens moeilijkheden kan krijgen met de eenzaamheid, het 'alleen-zijn' en dat men dan in disharmonie komt met de eigen zieletrilling.

Dan ligt het eraan hoe men leert van de levensles die men zichzelf geprojecteerd heeft.

Als ziel wist men van te voren dat men het als mens niet prettig zou vinden, maar ook dat juist **dat** beleven en die ervaring nog niet eerder was opgedaan. En zoiets kan men als ziel niet uit de weg gaan.

Er wordt dus een stukje eer, geweten, maar bovenal een stukje verantwoordelijkheid gevraagd.

En dan gaat het erom hoe men daarmee omgaat.

Stel: u bevindt zich in zo'n situatie. Dan verlangt u misschien, wanneer u alleen in bed ligt, naar een partner, u verlangt misschien naar een schouder om uw hoofd op te rusten te leggen, verlangt misschien naar de warmte van een menselijk lichaam dat liefde kan geven van geestelijke en stoffelijke aard. Dan is het belangrijk dat u op dat moment als uw zielekracht zich voor het slapen gaan vrijmaakt in voorbereiding op een nachtelijke uittreding, weet en tegen uzelf kunt zeggen: "Ik heb er moeite mee, maar ik weet dat ik er doorheen moet. Ik weet dat ik het wil en ik weet ook dat ik erin zal slagen."

Dit is een willekeurig voorbeeld, maar ik heb het aangedragen, om u aan te tonen dat het mens-zijn en het goddelijk bewustzijn weliswaar in elkaar overlopen, maar aan de andere kant los staan van elkaar.

De uitvoering op Aarde is in de praktijk misschien niet zo makkelijk als theoretisch tevoren in de astrale wereld was geprogrammeerd.

U bent namelijk **mens** en die onmetelijke geestelijk goddelijke kracht die u meekrijgt op het moment dat u het leven projecteert, die mist u op Aarde, omdat u het gordijn hebt gesloten naar de astrale wereld, omdat u een muur van ectoplasma, of of magnetisme om u heen geformeerd hebt, waardoor u als het ware in uzelf het hele spel der spelen tot stand laat komen.

Om nog even bij mijn voorbeeld te blijven: Wanneer u het 'alleen-zijn' geaccepteerd hebt en zegt: "Ach, ik hoef niet meer zo nodig, ik heb mijn les geleerd. Dit is eigenlijk wat ik als ziel wil...", dan zult u ontdekken dat u uw karma hebt ingevuld. Op dat moment bent u wederom karma-vrij en kunt u op grond van uw geestelijk zijn, indien er zich een partner aandient, een partnerschap aangaan als u dat wilt en dan zult u in pais en vree, in homogeniteit zo'n partnerschap kunnen invullen.

Het gaat er dus maar om hoe vlug u van uw levenslessen leert!

Want zegt u: "Ik ben ongelukkig. Ik sta aan de zelfkant van het leven", of: "Mijn vriendin, mijn compagnon, mijn collega's hebben allemaal een partner, hebben allemaal die gezelligheid die ik mis...", dan blijft u zoeken naar iets buiten uzelf en dan kunt u het geluk dat **in uzelf** is niet naar buiten brengen, omdat u het buiten uzelf zoekt...

Kent u de mythe van de Goden op de berg Olympus?

Niet? Dan zal ik u de essentie vertellen.

Het verhaal gaat dat de Goden daar op die berg samengekomen waren om te vergaderen over de vraag: "Waar zullen wij het geheim der mensheid deponeren?"

De een zei: "Verberg het in de diepste zee."

De ander zei: "Verberg het in de hoogste berg."

En een derde bracht in: "Verberg het in de Kosmos."

Uiteindelijk besloten zij het geheim van de mensheid **niet** in de diepste zee, niet in de hoogste berg en niet in de Kosmos te verbergen, want eens zou de mensheid ook daar

komen.

Waar het dan wel te deponeren?

Het jongste Godje vroeg of hij ook iets mocht zeggen.

Men stond het, niets verwachtend, toe.

Hij zei: "Misschien kunnen wij het geheim van de mensheid verbergen in de mens zelf."

Men was verrast over dit voorstel en het werd unaniem aangenomen.

En zo werd besloten het geheim in de mens zelf te deponeren. "Want", zo redeneerden zij: **"de mens zal altijd op zoek zijn naar krachten buiten zichzelf en zal nooit tijd nemen voor zichzelf!"**

Dat betekent dat wanneer u het geluk en de stabilisatie, een stukje karma, een stukje incarnatie-opdracht in uzelf naar buiten brengt, dat u geleerd hebt van uw levensles.

Maar wanneer u zegt: "Ik ben ongelukkig, het leven is tegen mij, ik heb dit niet gewild als mens..." (u kunt nooit zeggen dat u het niet wilde als ziel), dan hebt u niets geleerd van uw levensles en zult u die levensles telkens weer krijgen net zo lang tot u uw les geleerd hebt.

U zult ermee geconfronteerd worden door uw geleidegeest en door andere hoge krachten. Dat kunnen krachten zijn van de Witte Broederschap of van Een Ring van Licht, dat kunnen andere krachten zijn die uw ziel in het rechte spoor houden en niet toestaan dat u fouten maakt die gevolgen hebben voor uzelf en voor anderen.

U gaat die krachten zelf aan en roept ze zelf op.

Uw ziel staat namelijk niet toe dat u verder gaat, zolang u die blokkade niet geaccepteerd hebt.

Wanneer men bang is voor water kan men daar een heel leven mee blijven zitten, maar wanneer men bang is om mens te zijn op Aarde en fouten te maken in een menselijk lichaam, kan men proberen als ziel in de astrale wereld te blijven, maar eenmaal zal men toch het gevoel krijgen naar de Aarde te willen, omdat men nooit terug kan keren in de Godsbron waaruit men voortkwam, als men de stoffelijke ervaring gemist heeft.

Die angst kan men ook hebben wanneer men in het laatstgeleefde leven grote fouten gemaakt heeft. Dan is men bang om in een volgend leven als mens opnieuw fouten te maken.

Daarom is dat 'schoonmaken van de ziel' voor men naar de Aarde gaat, een soort reinigingsritueel dat door het collectief van intelligenties samen met de ziel en diens geleidegeest gehouden wordt, noodzakelijk.

Het is een schoonmaak naar het verleden.

Maar het is tevens de kracht van het goddelijk bewustzijn van die ziel, het zien en voelen, zodat zij weet hoe sterk ze is en dat betekent dat ze op een bepaald moment zegt: "Ik wil leven, ik zal slagen, ik kan mijn mens-zijn invullen."

Maar wanneer men dan geboren wordt en het luik is gevallen, het gordijn gesloten, dan is men vergeten waarom.

En wanneer men zich maar af blijft vragen, **waarom** men al die dingen meemaakt en men leert daar niets uit, dan zal men ze steeds opnieuw blijven meemaken. Net zo lang tot u die moeilijkheidsgraad hebt overwonnen.

Want dat zijn de meeste ernstige problemen: moeilijkheidsgraden. Door uzelf als ziel - voor u naar de Aarde ging - op uw levensweg geplaatst als een stukje karma.

Wanneer men een relatie aangaat en die gaat na 3 maanden, een jaar of 2 jaar stuk en men gaat daarna opnieuw een partnerschap aan en datzelfde gebeurt weer - vindt soms zelfs 3 of 4 maal plaats - dan kan men zeggen dat 'alle vrouwen' of 'alle mannen niet deugen', maar men kan beter de hand in eigen boezem steken en zeggen: "Ik deug blijkbaar niet voor een partnerschap."

Men dient dus bij zichzelf te rade te gaan.

In beide gevallen, zowel bij de een als bij de ander, dient men te overdenken waarom een escalerende kracht optreedt.

Die wordt door de ziel opgeroepen. De ziel zegt: "Je moet het nu in dit leven kunnen, omdat je het in eerdere incarnaties niet gekund hebt."

Zolang men niet leert van zijn levensles zal men diezelfde levenssituatie steeds weer krijgen.

Ook al zou men 10, 20 partnerschappen moeten aangaan. En wanneer dat in de spanne tijds van een leven niet mogelijk blijkt, zal men nog een volgend en een daaropvolgend leven moeten invullen, net zolang tot... en ik spreek misschien over moeten, maar ik bedoel daar eigenlijk mee te zeggen dat de eigen ziel dat wil, omdat ze anders niet verder kan in haar evolutie.

Als men in zo'n reïncarnatiecyclus zou kunnen kijken - en dat kan men na de overgang en een enkeling is het gegeven via regressietherapie of wanneer men is uitgetreden en dan nog maar in een beperkt aantal levens - dan zal men daar al die levens zien.

Maar het is niet goed voor mensen om te weten een massamoordenaar geweest te zijn of bijvoorbeeld een slavendrijver.

Toch hebben velen dat aspect doorgemaakt.

Gelukkig zal men er ook levens in tegenkomen, waarin een heel hoog-geestelijke trilling gevoeld is, levens waarin men priester is geweest in de tempel van Atlantis of Egypte of in de Maya- of Incacultuur daarna. Waar het om gaat is dat men die tegenstellingen allemaal zonder uitzondering is aangegaan.

Wanneer helderzienden, paragnosten of anderen dan één leven naar boven halen, dan kunnen zij zeggen: "U hebt een leven gehad als koning" en dat is misschien ook zo, maar ze zwijgen dan op grond van hun onkunde over alle andere levens. En dat geeft een vertekend beeld te zien.

Wanneer men bang is voor water bijvoorbeeld, dan kan het zijn dat er in een eerder leven een verdrinking heeft plaatsgevonden - dat kan best 10, 30 of 100 levens terug gebeurd zijn - maar dat men nog niet over die angst heen is, omdat men steeds geprobeerd heeft om die angst heen te lopen en zijn levensles: 'er dwars doorheen te gaan', niet geleerd heeft.

Wil men die angst onder de knie krijgen, probeer dan eerst het water tot aan de enkels, dan tot aan de knieën, vervolgens tot het bekken, de borstkas, de schouders en tot aan de oren te laten komen.

Wanneer men dit systematisch doet, zal men bemerken, dat de angst net zo geleidelijk verdwijnt als kinderen groeien of mensen geestelijk veranderen, net zo geleidelijk als het geestelijk leringsproces in mensen tot stand komt.

In alle eerdere incarnaties heeft men heel veel ervaringen opgedaan, positieve en negatieve.

Toch moet ik u vanuit het diepst van mijn ziel zeggen dat het niet aan mij, noch aan u, noch aan anderen is om te oordelen over mensen.

Er staat in de bijbel: "Oordeelt niet, opdat ge niet geoordeeld worde.." Of, met andere woorden: "Wanneer gij de splinter in het oog van de ander waarneemt, ziet ge de balk in uw eigen ogen niet."

Daarmee is eigenlijk alles omvat. Het is een filosofie die wil zeggen: "Wanneer u alle ervaringen wilt opdoen, moet u ook de negatieve opdoen. Ook die van prostitué. Ook die van moordenaar."

Dat lijkt griezelig, zoals ik het hier zeg, maar het is de zuivere waarheid.

Zo kan men nooit oordelen, want men is het eens geweest, of men zal het ooit in de evolutie nog worden, omdat men die Al-ervaring, die Al-kracht in trilling, in werking wil laten treden.

Wanneer men spreekt over karma, oorzaak en gevolg en over het hele Rad van Wedergeboorte, dan komt men al gauw bij de bijbel terecht. En dan kan men in het Oude Testament lezen dat er een Messias, een Verlosser, zal komen.

Die is er ook gekomen. Maar er staat ook in dat Hij verraden zal worden.

Als al ver van te voren vastlag, dat Christus verraden zou worden, dan is de mens die als **mens** - en ik heb het niet over zijn ziel - Hem verraden zou dus niet schuldig, omdat de ziel zich heeft opgeworpen om de voorspelling in te vullen.

Het was een profetie, het was een stukje karma dat moest worden ingevuld. Wanneer Christus niet met het leven was omgegaan, zoals Hij gedaan heeft, dan was Hij gewoon gezien als een ketter en... allang vergeten.

De komst van Christus, Zijn leven en sterven heeft te maken met de mens die u kent als Judas. En dus kunt u niet zeggen dat die mens slecht was. Misschien was hij dat als mens, **maar als ziel had hij geen** - zoals in vele spirituele groeperingen maar al te graag gewild en dus ook gezegd wordt - **negativiteit in zich**.

Christus was een heel etherisch mens met een bijzonder hoog-geestelijk ontwikkelde ziel. Christus zou er nooit tegen gekund hebben om lange tijd iemand in Zijn onmiddellijke nabijheid te hebben, waarvan Hij wist dat hij Hem verraden zou, als die uit een veel lagere evolutievorm afkomstig zou zijn.

Integendeel, de ziel van Judas was een heel hoog-geëvolueerde ziel en dat betekent dat Christus wist dat Judas het middel tot het doel zou zijn om uiteindelijk de evolutie, het karma van Christus, in te vullen.

Zo gaat het ook bij u.

U kunt niet zeggen als u terugkijkt in het verleden: "Dat leven vind ik niet prettig en daar voel ik mij schuldig over, omdat ik andere mensen van het leven beroofd heb."

Waarschijnlijk hebt u dat in latere levens allang goedgemaakt aan diezelfde of aan andere mensen.

De terminologie die spirituele mensen al te gauw bezigen is: "Men heeft mij op de ziel getrapt... en hij of zij zal dit moeten goedmaken aan mij."

Ik geloof niet dat het eerlijk zou zijn iets goed te moeten maken aan een ander. Men maakt iets goed aan zichzelf!

U kunt als ziel niet verder voor u uw eigen ziel gereinigd hebt.

Het zou niet realistisch zijn en zeker niet rechtvaardig in de kracht van God, dat wanneer iemand u iets aandoet, dat hij het dan ook aan u zou moeten goedmaken in een volgend leven. Daarmee zou hij u namelijk verplichten om in dezelfde tijdspanne als waarin hij zijn nieuwe leven 'plant' ook een leven in te vullen. Immers, anders zou hij het niet kunnen goedmaken aan u, omdat hij u niet zou tegenkomen.

En dat betekent dat u in de hele Kosmos een zeer uniek geval bent. Het ego dat u bent, de trilling van uw ziel staat op zichzelf, krijgt een eigen invulling en een eigen verantwoordelijkheid op het moment dat u geboren wordt.

Dat houdt in dat het goddelijk basisprincipe weliswaar in u verankerd ligt, want u kunt eruit putten, maar u beslist - en op dat moment treedt u binnen in het menselijk leven via de natuurwet van de reïncarnatie - hoeveel levens u daarover wilt doen.

U kunt zeggen: "Ik wil als koning of koningin geboren worden." Dat kan. En het als mens een zeer prettig gevoel zijn, maar wanneer u zegt: "Ik wil in een cyclus van 10 levens als koning geboren worden", dan zal - zij het dat er wat beperkingen en bepalingen zullen zijn - niemand zeggen dat het niet mag!

Maar... u bent 10 levens lang bezig met u prettig te voelen en u sluit de andere situaties die u ook nog moet doormaken, uit. En daarmee hebt u eigenlijk 9 levens voor niets geleefd!! 9 levens zonder geestelijke opbrengst... Dat is energieverpilling!

Wanneer u nog onbewust bent, een onbewuste, laag-geëvolueerde ziel, dan zal u dat niet zo zwaar worden aangerekend. U zult daardoor niet zakken in uw evolutie.

Maar wanneer u een bewuste incarnatie bent en u maakt fouten, dan wordt het u wat meer aangerekend. Dat kan betekenen dat de confrontatie die u met uzelf - en nooit met anderen - aangaat na uw overgang, veel sterker is en veel dieper tot uw zieleven zal doordringen.

Reïncarnatie en karma. Misschien bekende onderwerpen voor u. Misschien een heel onbekend terrein. En dan duizelt het u nu wellicht een beetje.

Als men met het gegeven "reïncarnatie" niet is opgegroeid, misschien even vreemd, maar u zult toch moeten toegeven, dat de Wet van Karma een heel rechtvaardige wet is, die iedere ziel in staat stelt haar fouten goed te maken, die een ieder van ons zijn weg laat afleggen van de Alpha tot de Omega. Die iedereen gedurende die tijd evenveel moeilijkheidsgraden laat overwinnen, die de een niet meer te verwerken geeft dan de ander...

En eens, aan het eind van de weg zullen wij allen weer terugkeren in God.

* * *

Op het moment dat u geboren wordt uit God, ontstaat **de ziel**. Welnu, wanneer de ziel geschapen, uit God ontsproten is, vindt er na de schepping een rustperiode plaats. Een rustperiode waarin de ziel niets anders doet dan ademen.

U zou een vergelijking kunnen maken met het embryo.

Wanneer uw fysiek nageslacht gecreëerd, geschapen is, vindt er nog geen werkelijke geboorte plaats. Er gaat een tijd overheen waarin een stuk bewustzijn, een stukje lichaamsgroei, een stukje mens-zijn ontwikkeld moet worden.

Bij de ziel is dit net zo, zij het met een heel ander geestelijk bewustzijn uiteraard.

De ziel ademt, de ziel rust en heeft op dat moment weinig of geen denk- en gevoelsvermogen, omdat er maar één taak is: te wennen aan de situatie dat de ziel als zodanig een eigen individu is. Dit is het eerste moment dat de ziel ego-gericht is.

Dat 'ego-gericht-zijn' heeft zij (de ziel) nodig in haar verdere evolutie.

Na die periode waarin de ziel niets anders gedaan heeft dan ademen, ontstaat een andere situatie. U zou dat een 'schouwen' kunnen noemen. Een schouwen naar de planeet Aarde, waar de ziel haar reïncarnatie-cyclus zal gaan invullen, maar ook een schouwen naar de 7 sferen waarin die ziel later een bepaalde tijdseenheid zal verkeren.

Dat schouwen is vanuit een bepaalde plaats in het Universum. **Kijken** naar dat wat met de Aarde te maken heeft. Dus naar de Aarde zèlf als planeet, de mensen erop, de natuur: de plantenwereld, het dierenleven en de mineralenwereld, maar evenzo de astrale wereld, die nauwverwant betrokken is bij en aan de stoffelijke wereld.

Er zit een heel licht schouwen in naar het Universum, maar niet veel.

U zou kunnen zeggen: "Het is het voorbereiden van een ziel."

Daarna ontstaat er een soort 'balseming'.

Hoewel ik het heel moeilijk vind om een bepaald spiritueel gebeuren in woorden om te zetten, wil ik het toch proberen.

Die 'balseming' kunt u het beste zien als een soort **pantser**, het eerste astrale voertuig dat de ziel krijgt om haar kwetsbaarheid van een goddelijk bewustzijn, van haar vertrouwen, van haar openheid, haar acceptatie en wat dies meer zij, te beschermen tegen dat, wat er ook maar in de evolutie als pijn naar de ziel kan toekomen.

Dat betekent dat dit hitteschild, of welke woorden u daarvoor ook wilt gebruiken, een heel belangrijke functie heeft, maar.... het zal de belangrijkste functie korte tijd daarna hebben, wanneer de ziel aan het allereerste stoffelijk leven op Aarde begint.

U kunt zich voorstellen: een stuk creativiteit, een stuk schepping, omgezet in een ziel, zal gaan leven in een grofstoffelijk lichaam. En of het nu een vrouwelijk of een mannelijk lichaam is, materie is grofstoffelijk, zeker voor een etherisch, astraal wezen.

Die ziel zal afscheid moeten nemen van dat wat zij kent, dat wat haar dierbaar is en meer dan dat: afscheid moeten nemen van God, haar bestaansrecht, haar afstammingschap van

God.

Zij zal afstand moeten nemen van een aantal zielen waarmee ze op dat moment al banden kent. Ik zeg opzettelijk niet: "verhoudingen heeft" of "relaties is aangegaan", maar waarmee zij banden kent: zielen die praktisch om en nabij hetzelfde moment uit God ontsproten zijn, zielen die men tot de **vijfpuntige ster*** zou kunnen rekenen en zielen die misschien tot een andere ster behoren, maar die ongeveer op hetzelfde moment geboren zijn.

Met andere woorden: Zelfs een ziel die nog nooit op Aarde heeft geleefd, zal op het moment dat de eerste geboorte plaatsvindt al een stuk moeten **loslaten** van iets dat haar dierbaar is, terwijl ze nog maar ternauwernood aan haar bewustzijnsproces begonnen is.

Tussen de geboorte van de ziel en het eerste leven kunnen vele, vele tientallen tot honderden jaren voorbijgaan. Tijd is relatief, maar telkens toch belangrijk voor de Aarde, omdat een geboorte plaatsvindt onder een bepaalde sterrenstand. En die sterrenstand is weer belangrijk voor een astrologische prognose.

Men zal zich aan tijd moeten gaan koppelen en steeds meer rekening moeten gaan houden met tijd wanneer men naar de Aarde gaat.

En wanneer dan zo'n geboorte plaatsvindt, dan zal zo'n allereerst leven maar een heel kort bestaansrecht kennen.

Die eerste incarnaties beginnen meestentijds in Centraal Afrika.

Denkt u nu niet, dat ik wil discrimineren, zeker niet. Ik wil echter de werkelijkheid naar voren brengen en die is, dat die eerste incarnaties daar in Centraal Afrika plaatsvinden, waar de schepping eigenlijk ontstaat, waar de trilling van de planeet Aarde voeling heeft met God zelf.

Daar lopen een aantal geestelijke en kosmische meridianen vanuit de aardkorst naar het Universum, waarop zielen als het ware via een glijbaan naar de Aarde gaan en daar uiteindelijk in die allereerste incarnatie geboren worden.

Zo moet u het maar visualiseren.

Maar zoals reeds gezegd: het allereerste leven zal slechts een heel kort leven zijn. En dan denk ik bijvoorbeeld aan 'wiegedood' of een leven van 1, 2 uur. Soms een leven van enkele dagen en in een enkel geval van enkele jaren. Meer zal zeker niet noodzakelijk zijn om die ziel aan het stoffelijk lichaam te laten wennen.

Wanneer dat gebeurd is hoeft er niets meer gedaan te worden, want de pijn die zo'n verfiende ziel voelt als zij in zo'n grofstoffelijk lichaam terecht komt is zó groot (zij voelt zich als gekooid in een stalen harnas) dat zij alleen maar dankbaar kan zijn dat er een soort balseming heeft plaatsgevonden, dat er om de ziel heen een soort hitteschild gemaakt is als een eerste astraal voertuig vóór ze naar de Aarde ging, omdat de ziel anders op hetzelfde moment vernietigd zou worden.

---

* Wanneer er zielen uit God geboren worden, gebeurt dat met vijf zielen tegelijk. Deze 'vijf-eenheid' noemen we de 'vijfpuntige ster'.

Die sprong in het diepe, die klap die dat geeft aan de ziel, moet verwerkt worden en zal uiteindelijk leiden tot een vrij snel terugkeren naar de astrale wereld.

Kort daarna zal een tweede incarnatie volgen. En die tweede incarnatie is een **onbewuste**, dat wil zeggen een incarnatie waarin de ziel die naar de Aarde gaat géén afspraken vooraf heeft gemaakt met andere zielen, dus ook niet haar biologische ouders heeft uitgekozen. In een totaal onbewust leven weet men hier nog niets van. Dat is een heel proces.

Pas in het tweede leven krijgt de ziel meerdere voertuigen, zoals het mentaal lichaam, het accrovoertuig en een aantal andere.

Die zitten in dat eerste leven niet of nauwelijks aan de ziel vast. Die voertuigen worden pas in de tweede incarnatie aan het mens-zijn gekoppeld.

Het astraal- of etherlichaam zit min of meer gebonden aan het huidig leven. Dat betekent dat men in elke incarnatie een ander astraal lichaam krijgt. Maar het is **zeker niet zo** dat men in elk leven een ander mentaal lichaam krijgt. Daar zit een verschil in.

U kunt zich voorstellen dat wanneer aan het astraal lichaam een aantal chakra's of zenuwpunten vastzitten, dat ook die gebonden zijn aan uw huidig leven. De ontwikkeling daarvan, het werken ermee en de kennis omtrent die chakra's, is per leven verschillend. Dienaangaande legt u korte tijd na de overgang dan ook het hele astraal voertuig af met alle chakra's en wat daarmee te maken heeft.

En wanneer u dan weet dat pas in de tweede incarnatie werkelijk met chakra's gewerkt wordt, dan weet die mens zelf, daar misschien niets van. Hij is zich daar niet bewust van.

U kunt zich misschien voorstellen dat waar onbewust geleefd wordt, men omgaat met leven en dood zonder daar ook maar een fractie van een seconde bij stil te staan en zonder daar 'iets van te hebben'.

Zo'n mens gaat om met macht en de 'ik-vorm' op zijn manier. "**Ik** wil..." "**Ik** ben..." **IK** staat bij hem voorop.

Aan de andere kant moet u niet vergeten dat hij die 'ik-vorm' in den beginne nodig heeft om later zijn eigen persoonlijkheid, terminologie, zijn eigen gevoel en esoterisch bewust-zijn te verdedigen.

De mens Jezus Christus heeft ook de woorden "Ik ben..." uitgesproken en alles wat Hij erachter gezegd heeft wil ik zeker positief uitleggen, maar Hij zei: "IK" en was op dat moment dus ego-gericht.

Of Hij nu zei: "**Ik ben een stukje God**" of "**Ik ben de plaatsvervanger van God op Aarde**", Hij zei: "**IK ben**".

De mens aan het begin van de eerste sfeer zal dat gevoel van "Ik ben" zeker ook kennen, maar op een **negatieve manier** en niet op een **positieve manier**, zoals Christus het gebruikte.

Die kracht en dat bewustzijn zal niet of nauwelijks door mensen op Aarde gekend zijn.

Mensen die tot de eerste sfeer behoren zijn mensen die heel veel eten en totaal niet stilstaan bij wat ze eten. Het is ook niet zo belangrijk voor hen. Toch worden ze meestal wel oud. Ze zijn **fysiek** zeer sterk.

En waarom?

Omdat ze niets anders dan stoffelijk ectoplasma, stoffelijke materie aanmaken omdat ze stoffelijk denken en er geen enkele geestelijke trilling in hun bewustzijn bij hen naar boven komt. Ze zijn aards, ze leven op Aarde en zijn aard-gebonden. Ze voelen zich thuis op Aarde.

Ze kunnen theoretisch **putten uit de Aarde**. Ze kunnen zich voeden met de energie die ze uit materie halen.

U kunt dat ook.

Bent u erg moe? Stoffelijk moe?

Leg uw rechterhand dan eens tegen een muur van uw huis en trek bewust de kracht naar u toe.

Zo trekt u als het ware de energie uit de materie waaruit dat huis is opgebouwd: uit steen en u trekt puur grofstoffelijke energie naar u toe. Probeer het maar eens, want mensen die heel moe zijn kunnen daar een bepaalde vorm van stoffelijke energie uit halen.

Puur grofstoffelijke mensen uit het begin van de eerste sfeer kunnen daar nog veel meer uithalen dan alleen maar een bepaald soort energie. Zoveel energie dat zij hun leven met 10, 20 en zelfs met 30 jaar kunnen verlengen, maar... **zullen daardoor net zo hard zijn als die materie!** Dat is de Wet van Karma, oorzaak en gevolg.

Pas te beginnen bij het tweede leven is men bezig - met tussenpozen in de astrale wereld - met die allereerste grofstoffelijke levens in die onbewuste sfeer in te vullen en te beleven.

Die ervaring is uitermate belangrijk voor de ziel om verder te kunnen.

U kunt een vergelijking maken met de scholen op Aarde. Als de basis niet sterk, hecht en goed is, zal de leerling het voortgezet onderwijs nooit op de juiste wijze kunnen invullen. Men zal altijd hiaten kennen.

Zo is het ook in de evolutie van de ziel.

In die allereerste levens in de eerste sfeer, kent men geen enkele sensitiviteit, geen enkel gevoel. Dat zullen levens zijn waarin men handelt in een dwangmatige oorlogszucht, waarin men vechtlustig is en 'zijn gelijk' wil hebben, koste wat kost.

Het zullen levens zijn waarin men nooit nadenkt over het natuurlijk element om zich heen of nadenkt over de seizoenen in zichzelf. Levens waarin men nooit nadenkt over het goddelijke, nooit nadenkt over zijn afkomst, het ZIJN op Aarde en de toekomst van de ziel.

Kortom: levens waarin men totaal onbewust is!

Men leeft, oordeelt en veroordeelt.

Men laadt in het eerste gedeelte van de levenscyclus vele stukjes karma op zich. Het zou verkeerd zijn u te vertellen dat men uitsluitend negatief karma op zich laadt; hiertegenover staan natuurlijk ook positieve aspecten in vele levens.

De eerste sfeer kent verschillende gradaties.

Stel: u bent uit God geboren en bent bezig die eerste levens in te vullen. Dan zult u enerzijds levens kennen waarin u macht hebt. Dan gaat het er uit geestelijk oogpunt om

hoe u met die macht omgaat!

Of u anderen onderdrukt en overheerst of... uitsluitend leiding geeft in die macht en niet ten onder gaat aan machtswellust.

Anderzijds is dat een uitermate beproeving voor uw zielekracht en voor uw stoffelijk zijn; voor het transformeren, het materialiseren van uw denkpatroon in het stoffelijke, is het essentieel dat u die levens op de juiste manier invult.

U zult erfelijkheidsfactoren overdragen aan uw nageslacht. Ik bedoel hier **de essentie die u middels uw bewustzijn**, dus niet in genen, maar in opvoeding - en dat is ook een stukje erfelijkheid - **meegeeft** aan uw kinderen.

Verder is het belangrijk hoe u tegenover het hele leven staat. Of u zich wilt inzetten voor de vrede, of dat u juist meehelpt aan de vernietiging van uw bewustzijn en dat van vele anderen. Doet u dat laatste dan bent u bezig negativiteit en negatief karma op u te laden. Toch is het woord 'negatief' in dit geval niet het juiste begrip. U zult als ziel dit stadium van uw evolutie nu eenmaal moeten doormaken.

De lering die u hieruit dient te trekken is dat u met oorlog voeren niets wint. Beter is het een vermenigvuldigingsfactor in te bouwen. Als u bijvoorbeeld uw eigen grondgebied toevoegt aan dat van uw buurman, zult u samen in harmonie kunnen beschikken over een veel groter stuk grond, waarop u samen onbeperkt kunt leven.

Als u echter uw eigen territorium gaat afbeken en de ander die daar misschien een klein stukje van opeist, gaat bestrijden en oorlog gaat voeren, dan bent u bezig onnoemelijk veel energie in de vorm van geestelijke en stoffelijke krachten, naar buiten te brengen. En zo verspilt u energie, want u komt helemaal niet meer tot invulling van uw eigen mens-zijn, uw eigen persoonlijkheid en uw reïncarnatieopdracht op Aarde, omdat u voortdurend bezig bent met het voeren van oorlog, met dwangmatig uw gelijk te willen hebben.

In de eerste sfeer is het verder belangrijk dat u leert omgaan met leven en dood.

U dient zich te gaan realiseren dat uw lichaam 'de tempel van uw ziel' is, dat uw lichaam door uw ziel bewoond wordt, want in eerste instantie zult u zich daar zeker nog niet bewust van zijn.

Vanuit een bepaalde vernietigingsfactor of degeneratieproces zult u waarschijnlijk - zoals ik al zei - in die eerste onbewuste sfeer levens kennen waarin u niet oud wordt.

Hiermee wil ik niet zeggen, dat alle mensen die jong sterven onbewust zijn!

Het zullen vooral levens zijn waarin u zich te buiten gaat aan diverse stoffen als papavers (hard drugs) en soortgelijke middelen, of waarin u zich te buiten gaat aan alcohol en er verkeerde voedingsgewoonten op na houdt. Kortom: van alles tot u neemt dat slecht voor uw lichaam is.

U laat zich leven door anderen en u bemerkt niet dat het gebeurt.

Dit betekent dat u **alles zult doen om het anderen naar de zin te maken** en wederom bent u bezig om niet uw eigen persoonlijkheid, uw eigen verantwoordelijkheid en uw eigen karma in te vullen.

Als u om u heen kijkt - maar ik wil u niet aanzetten tot oordelen - dan kunt u de mensen om u heen gaan beschouwen en misschien al zien tot welk niveau zij behoren. Maar past u op. Trek uw conclusie niet te vlug!

Tussen alle soorten mensen die de Aarde bevolken komt u ongetwijfeld ook harmonieuze, lieve, vergevingsgezinde en tevreden mensen tegen en u zult begrijpen dat diegenen die liefde, harmonie, vergevingsgezindheid en vrede overdragen aan anderen, bij een veel hogere sfeer behoren.

Die eerste sfeer kent niet alleen duisternis, angst en agressie, die eerste sfeer is ook dat gebied waar u niet in staat zult zijn om over uw angsten en depressies heen te komen. U hebt anderen nodig om uw leven te leiden. En toch zult u in die levens moeten leren om het **zelf** te doen. Zelden zult u in die eerste sfeer tot ontwikkeling komen. U bent dan nog niet in staat stoffelijke kennis, intellect uit te diepen en u kunt ook geen geestelijk bewustzijn naar buiten brengen.

U bent een dode mens, een mens waarin het levende, het bezielende nauwelijks aanwezig is.

In de bijbel wordt gesproken over 'de dode mens' en: "..gij zult de doden niet oproepen".

Dit betekent geenszins dat u niet in verbinding zou mogen treden met zielen of krachten uit de astrale wereld.

Het betekent veeleer, dat men u waarschuwt niet met onbewuste levensvormen om te gaan. Dat is de essentie die ten grondslag ligt aan de eerste sfeer.

Na 4 - 6 levens te hebben ingevuld met soortgelijke tussenpozen daar tussenin, ontstaat er een heel andere situatie. De ziel krijgt dan, wanneer zij in de astrale wereld is, vaak de behoefte om een spiritueel leven te gaan invullen. Zij komt tot het besef eens uit God ontsproten te zijn en de ziel herinnert zich het fijne warme, etherische gevoel dat zij had voor zij aan het eerste leven, haar reis op Aarde begon.

En zij vraagt, zoekt - en vindt misschien - een spiritueel leven. Maar u moet zich daar niet al te veel van voorstellen. Zo'n ziel zal zeker nog geen priesterschap kunnen aangaan, maar misschien wel ternauwernood in een dogma of een ander soortgelijk proces een stukje geestelijk bewustzijn kunnen beleven in de vorm van vaak ter kerke gaan.

Zonder het misschien ècht in te kunnen passen in zijn leven zal die mens toch hier en daar kennismaken met geestelijk bewustzijn. Hij zal bijvoorbeeld een partner hebben die geïnteresseerd is in kerkelijke zaken, of een buurman die veel voor hem betekent - omdat hij hem misschien economisch, sociaal nodig heeft - een buurman die dogmatisch een bepaalde religie aanhangt en zegt: "Dat is voor mij belangrijk."

Daar zal zo iemand over gaan nadenken... En dat is dan de eerste kennismaking met een godsdienst of een sekte.

Dat is een spiritueel leven voor zo'n ziel uit de eerste sfeer en zij ervaart dat na een aantal grofstoffelijke verharde levens als een verademing. Die ziel krijgt de mogelijkheid om ook in andere minder harde dingen met het denken - wat het op dat moment nog is - te treden.

Het voelen, ach, dat komt pas later, aan het eind van de eerste sfeer en het begin van de tweede lichtsfeer of dimensie.

U kunt zich misschien voorstellen dat men vooral in die eerste levens, waarin men te maken krijgt met macht, onmacht, gelijk hebben en gelijk krijgen, met geweld en moordlust, een heleboel negatief karma op zich laadt.

Als u hierover gaat nadenken zou u kunnen zeggen: "Wanneer de ziel het niet weet en onbewust is, dan is zij dienaangaande toch niet schuldig. Dan kan zij toch ook geen negatief karma aanmaken, wat later ingeboet moet worden?"

Toch ligt dat anders en ik ga even terug naar het begin, het ontstaan van de ziel, de geboorte uit God.

Op het moment dat de ziel ontsproten is uit God en God die ziel heeft vrijgelaten, is God verantwoordelijk voor de ziel, zoals u verantwoordelijk bent, of u althans verantwoordelijk voelt, voor uw fysiek nageslacht.

God houdt van dat wat Hij geschapen heeft, maar Hij heeft er ook - weliswaar in positieve zin - min of meer belang bij dat die ziel wil evolueren. Immers wij zijn allen sneeuwvlokjes Gods en allen tesamen zijn we dus God. Wanneer wij als zielen gedurende het hele Rad van Wedergeboorte **sterker** worden en aan het eind van de cyclus in God terugkeren, is God dus sterker geworden.

Daarom heeft Hij de ziel in een biljoenste van een seconde laten zien hoe al die levens en de hele schepping er uitziet.

God put enerzijds uit Zichzelf - uit al die zielen die al eerder geboren waren en al een stuk van hun reïncarnatiecyclus hebben ingevuld of hem voleindigd hebben - put ook uit een stuk toekomst, maar **bovenal put Hij uit zichzelf!**

Nu is het zo, dat God Zijn Goddelijk Bewustzijn, Zijn Wijsheid, Liefde, Vredelievendheid en Zijn acceptatie naar alles wat leeft, in de ziel heeft gedeponereerd. Daardoor ligt er ergens in die ziel een groot gevoel van liefde en... een zoeken naar liefde. Dienaangaande is zij egocentrisch gericht en zal zoeken naar zichzelf, naar haar eigen liefde, vredelievendheid, naar haar eigen homogeniteit en haar 'geaccepteerd-worden' door andere mensen.

Zij toetst zich aan de buitenwereld en zal zeker na een aantal grofstoffelijke levens de behoefte hebben om iets van Licht in zichzelf te ontdekken.

Op dat moment ontstaat er een soort herhaling van wat zich kort na de Schepping voltrokken heeft aan de ziel: zij krijgt een toekomstblik in alle volgende incarnaties. Men zou dat een steun, een 'pleister op de wonde' of 'een kaarslicht bij donkere nacht' kunnen noemen, om de ziel heel even te laten zien: "Kijk, dit zul je gaan doormaken en of je het nu goed doet of verkeerd, je zult door al die processen heengaan... En uiteindelijk kom je er wel!

Je kunt er misschien een half miljoen jaar langer, of korter over doen, maar je zult er komen...

Onder alle omstandigheden zal aan de ziel zo'n toekomstvisie gegeven worden, een toekomstvisie die gegraveerd wordt in de ziel.

En dan pas ontstaat in de eerste sfeer één van de eerste levens waarin de ziel zeggenschap krijgt in de geboorte, maar ook daar moet u zich op dat moment in de evolutie nog niet al te veel van voorstellen.

Die ziel zal echter proberen om macht te hebben en zal trachten op een zo goed en zo vredelievend mogelijke manier - zij belooft dat in de astrale wereld - iets voor andere mensen te gaan doen.

Maar net zoals mensen veel goede voornemens kunnen hebben, die ze niet ten uitvoer brengen, is dat ook zo bij zielen, omdat wanneer zij eenmaal gevangen zijn in het stoffelijk lichaam, het voor hen heel moeilijk is zich te herinneren **wat** ze zich allemaal hebben voorgenomen.

Zij kunnen nog niet in regressie in zichzelf terugtreden.

Ze kunnen nog niet putten uit hun geleidegeest of andere krachten.

Ze moeten het **zelf** doen!

En dan treden ze binnen in hun reïncarnatie-opdracht.

Dan worden ze misschien 'dorpsoudste' en zijn op een bepaald moment wellicht in staat om de sprong van Afrika te maken naar Papoea Nieuw Guinea, of Indonesië en omliggende gebiedsdelen, waar uiteindelijk de 2e helft van de 1e sfeer wordt uitgewerkt.

In die incarnaties zal men wat verder gaan, men zal wat meer met de natuur te maken krijgen, men zal hoe dan ook, als stamhoofd of als medicijnman te maken krijgen met verantwoordelijkheid!

Mensen die ziek zijn moet je beter maken. Dat doe je omdat je het prettig vindt; dat doe je om een mens te helpen of omdat je er geld aan verdient of eten door krijgt.

Maar in beide gevallen ontstaat er uiteindelijk voor de allereerste maal een functioneel maatschappelijk gebeuren in het leven van die mens. **Hij gaat iets doen voor de ander...**

Dan pas en niet eerder kan de mens zorgen voor een fysiek nageslacht, want hij zal misschien wel 20 of meer levens nodig hebben eer hij in staat is om de verantwoordelijkheid van het fysiek nageslacht aan te gaan!

In dat tweede gedeelte van de eerste sfeer zijn er zeer emotionele en bewogen situaties, waarin de ziel snel omhoog komt, maar tegelijkertijd door de stof wordt weggedrukt, dan als een hoogtepunt of climax heel even trilt aan de oppervlakte en proeft wat de Aarde is, haar zielekracht kan uitstorten en ziel en lichaam, zoals nooit meer daarna, met elkaar in evenwicht kan brengen.

Wanneer men over 'later' spreekt dan is het **de ziel die gaat transcenderen**, die sterker en sterker wordt.

En de stof zal steeds minder belangrijk worden.

Pas later, wanneer men komt aan het laatste stuk van het derde gedeelte van de eerste sfeer krijgt men te maken met het verwerken van ziek-zijn en beter worden: het ondergaan van ziekten.

Men krijgt te maken met echte rituele handelingen. Niet meer door mensenoffers te brengen, maar dierenoffers. Op dat moment is men de mening toegedaan dat dierenoffers minder erg zijn, maar later in de evolutie zal men hierop terugkomen en ook geen dieren meer willen offeren.

Er wordt dan misschien wijn voor in de plaats genomen, maar de rituele handeling is daar niet minder om. Integendeel, als het de mantra en de gedachte die eraan wordt toegevoegd,

maar in zich kent.

De offers die echter gebracht worden door mensen, maar ook door lage entiteiten in de eerste sfeer, zijn offers om inzage te hebben in de toekomst. Want wie de toekomst beheerst, beheerst het heden en is dienaangaande Heer en Meester over het nu en het morgen.

Dat hele proces voltrekt zich in de eerste sfeer. Het is een stuk duisternis, een zoeken naar licht en een struikelen...

Maar ergens zegt een stem: "Er is een God..." "Er is een toekomst..." "Er is licht... en je moet ergens beginnen. Waarom dan niet in jezelf?"

Maar men kan het als mens nog niet, omdat de mens niet altijd de opvoeding van de ouders krijgt die bij hem past. En dit ontstaat weer, doordat de ziel nog niet van te voren afspraken heeft kunnen maken met de zielen van de ouders.

Dat gebeurt later pas wanneer de ziel ontdekt dat dit belangrijk is.

Hoe het ook zij: deze groep mensen komt bij herhaling in de astrale wereld. En die entiteiten proberen dan contact te zoeken met de Aarde, want die willen zo gauw mogelijk terug.

Ik zal u een voorbeeld geven:

Een mens die met oorlog en vernietiging te maken heeft - want dat behoort tot de eerste sfeer - wordt gedood door de vijand. Die ziel komt aan in de astrale wereld en is razend, zit vol haat, wil wraak en niets anders. Dus wil terug, zou het liefste binnen luttele seconden in een ander lichaam geboren willen worden, maar realiseert zich op dat moment niet **als baby** geboren te worden.

Ook staat die ziel er niet bij stil dat zij misschien ergens anders op de aardbol geboren wordt, realiseert zich niet dat zij minstens 15 tot 20 jaar nodig heeft om op te groeien en dat de mens die zij zoekt, **als** zij die zou tegenkomen - en die kans is wel heel klein - ook tenminste 15 tot 20 jaar ouder geworden is.

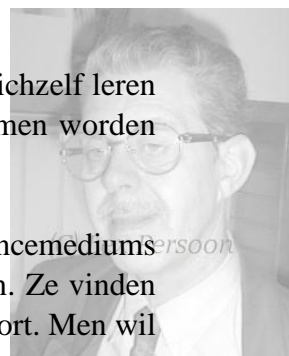
Die ziel staat daar allemaal niet bij stil op dat moment, want zij kiest ook geen erfelijkheid, waarmee zij kan omgaan. Kiest ook niet voor het geslacht.

Zo worden veel onbewuste zielen geboren in het verkeerde geslacht. Ze willen een mannelijk lichaam om iets te doen, maar komen in een vrouwelijk lichaam terecht, omdat ze de 'sprong in het diepe' verkeerd berekend hebben of liever gezegd: helemaal niet berekend hebben. Daar zit geen enkele prognose en geen enkel geestelijk bewustzijn in.

U kunt zich misschien voorstellen dat wanneer die zielen weer terug komen in de astrale wereld dat ze alleen maar haten en vernietigend willen werken.

Toch is het noodzakelijk dat zielen deze eerste sfeer goed verwerken, dat ze zichzelf leren kennen en de strijd die ze strijden uitvechten, opdat geen restanten meegenomen worden naar hogere sferen, zelfs niet naar de tweede sfeer.

De eerste sfeer is een sfeer waarover vaak door psychometristen en trancemediums gesproken wordt als over een gebied waar je maar beter niet toe kunt behoren. Ze vinden het een duistere sfeer en dat je wel ver gezonken bent wanneer je daartoe behoort. Men wil

er niets mee te maken hebben; men wil het vergeten.

Toch vind ik dit niet helemaal juist. Het is geen 'diep zinken', het is **een willen en moeten doormaken**. Die sfeer is de bakermat van het leven en biedt de mogelijkheid om haat uit te werken. En wanneer dit gebeurd is, dan heeft haat zijn functie gehad en is het voltooid verleden tijd.

Heel veel magnetiseurs, paragnosten en psychometristen behoren tot het eind van de eerste sfeer, daar waar zij voor het eerst hun geestelijke capaciteiten, hun vermogens en geestelijke gaven ontdekken.

Zij zijn het die het **negatieve** van de Aarde zien. Zij zijn het die voorspellingen doen die met doemdenkerij te maken hebben, die rampen verkondigen, voorspellingen doen van dood en verderf.

Wie de schoen past, trekke hem aan.

Wanneer u boos wordt over deze uitspraak en u bent psychometrist, kijk dan eens even terug in het afgelopen jaar wat uw uitspraken waren...

Dan weet u zelf of u tot de tweede of de derde sfeer behoort of misschien toch tot het eind van de eerste sfeer...?

Behoort men tot die eerste sfeer dan is men bang voor poltergeesten, voor negatieve geesten, voor plaaggeesten. Men is bang voor...

Wanneer men hoger geëvolueerd is, is men niet meer te bereiken! Dan hoeft men er ook niet bang voor te zijn. Laat die angst los!

Maar wanneer u vindt dat ze weldegelijk op u inwerken dan behoort u tot die groep mensen die zich in het allerlaatste stadium van de eerste sfeer bevinden, die op dat moment materialisatievermogen hebben, maar er nog niet mee om kunnen gaan.

Deze mensen trekken poltergeesten en plaaggeesten aan, ze trekken materialisatie- en dematerialisatieverschijnselen aan.

U kent die gebeurtenissen wel. Men legt ergens iets neer en een dag later vindt men het in een andere kamer terug. Er was buiten diegene niemand in huis en dus kan niemand het verplaatst hebben.

Toch is dit wel gebeurd!

Er zijn mensen waar de schilderijen, de kopjes of de glazen door de kamer vliegen.

En dat vindt werkelijk plaats!

Deze mensen hebben materialisatievermogen, dat hebt u inmiddels begrepen. Ze kunnen theoretisch van een ronde tafel een vierkante maken door hun denken erop te richten, maar het is **totale energieverspilling!**

Het is niets anders dan bewijzen dat die mens dat kan.

Het bewijst niets over het leven na de dood.

Het bewijst niets over intelligent leven of over de reïncarnatiecyclus en het bewijst niets over Gods Schepping.

Het bewijst alleen maar: IK KAN DAT! Dat is egocentrisch gericht en prestatiegericht. Typisch eerste sfeer.

De eerste sfeer is een sfeer van ervaringen. Bovenal van fysieke grofstoffelijke ervaringen.

Een materiesfeer.

Materie kan men op Aarde aan geld koppelen. Ik zou onjuist handelen wanneer ik zei dat alle rijke mensen tot de eerste sfeer behoorden, maar ik zeg wel dat men in de eerste sfeer de mogelijkheid heeft om rijk te worden, omdat men massa nodig heeft, massa aanmaakt, geld dienaangaande ook massa en materie is en geld vermenigvuldigd kan worden, zoals massa vermenigvuldigd kan worden.

Er is op Aarde een uitdrukking: "Soort zoekt soort". Wij als intelligenties zeggen liever: "Wat u uitstraalt, trekt u aan". Toch is "soort zoekt soort" op zich niet zo'n negatieve benadering, al wordt het vaak negatief gebruikt en uitgelegd.

Dat wat men uitstraalt, trekt men aan, dat komt op 's mensen pad. Dat is leuk, maar daardoor gaat de evolutie zo langzaam!

Want, mensen die uw leven helemaal kunnen omgooien, zodat u sneller kunt evolueren, zult u uit uw leven bannen!

Waarom?

Omdat zij een te groot schokeffect in uw leven teweeg brengen. Daarom zoekt u liever mensen die denken zoals u zelf denkt. Die geven geen of weinig tegendruk. Dat lijkt prettig, maar het vertraagt de evolutie in u.

Zo gaat het ook in de astrale wereld!

Wanneer men in de eerste sfeer met gelijkgestemden omgaat, dan kan het een hele tijd duren, voordat het hele proces verwerkt is. En wanneer men er bijna 'uit' is, wordt men teruggetrokken. En zeker op dat moment in de evolutie van de ziel zal men makkelijker terugvallen dan dat men - visueel gezien - kan transcenderen naar de tweede sfeer.

Pas in het allerlaatste gedeelte van de eerste sfeer wordt men zich bewust van de wereld om zich heen. Dat betekent dat men voor het eerst

- realistisch geconfronteerd wordt, herkent en waarneemt dat men een geleidegeest heeft;
- dat men wel degelijk positief dan wel negatief van invloed kan zijn op het denken en voelen en de werkwijze van andere mensen.

Het is een schouwen, eenzelfde schouwen als men gedaan heeft voor men naar de Aarde ging, in het allereerste prilste begin.

Dat hele proces van pijn: astrale, geestelijke en fysieke pijn heeft plaats in de eerste sfeer. Maar wanneer men de emotie loslaat, is pijn functioneel. Men kan leren uit pijn. Pijn heeft een bewustzijnsverruimende werking op mensen.

Wanneer men lange tijd lichamelijke pijn heeft gehad en erachter is gekomen dat deze pijn ontstond door bijvoorbeeld iets **niet** of **juist wel** te eten, dan zal men verandering in zijn voedselproces gaan aanbrengen.

Pijn kan ook een waarschuwing zijn om niet verder te gaan.

Pijn naar de ziel is ook een afbakening naar wat men wel en niet kan doen binnen Gods Schepping.

Door pijn te hebben kan men iets leren... Dus is die nodig.

En denkt u nu niet als mens: "Ach, ik wou dat ik maar wat minder geestelijke pijn had..."
Of: "Ik wou dat ik maar wat minder lichamelijke pijn had...", want het is de **ziel en niet de mens**, die uiteindelijk bepaalt, waarmee binnen Gods Schepping wordt omgegaan.

Men spreekt wel over de 7 lichtsferen, maar in het hele gebeuren van de eerste sfeer zit, als ik heel eerlijk ben, weinig licht. In de eerste sfeer zoekt de ziel, vanuit de duisternis naar het licht. Zij herinnert zich één ding: dat ze uit het Licht afkomstig is, dat zij er eens geleefd heeft en die herinnering houdt een diepe wens in om vanuit de duisternis als een toermalijn te groeien naar het Licht...

Waar licht in het zieleven verschijnt en de ziel zich bewust gaat worden van zichzelf ligt de weg open naar de tweede sfeer.

En vanaf die sfeer kan men terecht spreken van lichtsferen.

* * *

De 2e sfeer is een heel bijzondere sfeer, een sfeer waar een ziel het langst in vertoeft. Zoals men in de 1e sfeer een aantal tientallen (tot een honderdtal) levens leeft, zo liggen er in de 2e sfeer duizenden, soms vele duizenden levens.

Dat komt men daarna in geen enkele sfeer meer tegen. In de volgende sferen gaat de evolutie veel sneller. Die tweede sfeer is voor zielen het moeilijkst door te komen.

Hoewel er lagen en gradaties zijn is de 2e sfeer een zeer duidelijke sprong. Men spreekt in geestelijke termen dan over de tweede lichtsfeer.

Dat betekent dat een bepaalde verlichting, een transcenderen boven zichzelf uit, kan plaatshebben. Men zal te maken krijgen met een grote toevloed van geestelijk bewustzijn en stoffelijke kennis.

Het is een sfeer die erom bekend staat, gevuld te zijn met mensen van hoog-intellectuele ontwikkeling. Maar dat zijn mensen die deze intellectuele ontwikkeling wars van en totaal los van elk spiritueel gevoel invullen. Het zijn diegenen die aan het hoofd van een concern staan of een leidende functie in de politiek hebben.

Het zijn mensen die op een grofstoffelijke manier de macht naar zich toetrekken.

Toch wil ik niet stellen dat alle mensen die aan het hoofd van een concern staan, uit de 2e sfeer komen!

Dat is de frictie en de moeilijkheid bij het overdragen van kennis betreffende deze sfeer.

Wanneer men in de maatschappij om zich heen kijkt, ziet men mensen met een groot intellect op bepaalde posten, maar hun intellect loopt niet helemaal synchroon aan hun geestelijk bewustzijn en **dat is kenmerkend** voor de tweede lichtsfeer. Hoewel zij het in zich hebben, kunnen zij de kennis in geestelijk bewustzijn niet overdragen.

Ze zullen misschien zelfs vele esoterische wijsheden, lessen, boeken e.d. tot zich krijgen. Daar zullen ze zich aan laven en zich ermee voeden en hun intellect tot op grote hoogte tot ontwikkeling kunnen brengen.

Hoe vreemd het ook moge lijken, mensen die een hoge maatschappelijke positie hebben, die hun intellect buitensporig kunnen ontwikkelen bevinden zich meestal in het tweede gedeelte van de 2e lichtsfeer, omdat daarin juist het 'in-zichzelf-omhoog-brengen' aanwezig is.

Maar... men heeft een begrenzing: men kan de echo uit de 1e sfeer die als ziel in die mens aanwezig is en ook de kennis die men in de 2e sfeer opdoet, niet overdragen aan anderen. Men zal dan nog niet in staat zijn om op goede wijze leiding te geven.

In de tweede sfeer begint de ziel zich bewust te worden van haar bestaansrecht op Aarde. Pas dan en niet eerder kan zij op een bepaald ogenblik, als zij in onze wereld aankomt na een leven op Aarde, terugkijken op al haar eerdere incarnaties. Het zal ongeveer op de helft van de tweede lichtsfeer zijn dat de ziel geconfronteerd wordt met de leringen uit het verleden.

Ook wordt ze geconfronteerd met een stukje toekomst, de weg omhoog, datgene dat door de ziel bereikt zou kunnen worden: **het absolute ideaal, de derde sfeer!**

Veel verder wordt nog niet gegaan in deze context van tijd en esoterische krachtseenheid.

De ziel wordt als het ware geconfronteerd met zichzelf, met mensen en/of zielen met wie zij een karmische verbondenheid kent, met wie zij een partnerschap heeft ingevuld, zakelijk of persoonlijk.

Zij wordt geconfronteerd met **oorzaak en gevolg, de Wet van Karma**, wat zijzelf in het verleden tot stand gebracht heeft, of juist niet gedaan heeft, waardoor zij ook negatief karma op zich heeft kunnen laden.

In dat geval zal een extreem lange tijd nodig zijn voor het verwerken van dit emotionele aspect.

De ziel heeft tijd nodig, hoewel in onze wereld geen tijd bestaat. Maar wanneer wij over tijd spreken is die omgerekend naar uw tijdseenheid. Welnu, om het emotioneel aspect te kunnen verwerken, wat is ontstaan doordat men negatief karma op zich geladen heeft, zal zo'n ziel vele honderden, soms zelfs duizenden jaren of meer, niet op Aarde vertoeven. Dan pas durft zij de stap aan om het tweede gedeelte van de tweede sfeer te gaan invullen. Dan is zij zich voor het eerst bewust te kiezen voor een leven op Aarde en door haar wil de kracht van haar ziel in het stoffelijke naar buiten te brengen. Dit is ruimschoots voldoende om de evolutie van de ziel in een zeer sterk tempo naar boven te stuwten.

De kracht die de ziel op dat moment in zo'n leven ontwikkelt, is dat zij de trilling van geestelijk-etherische aard gaat kennen, waardoor een geestelijke groei ontstaat.

Vele wijsheden worden opgedaan.

Zoals gezegd is de tweede sfeer een gebied waarin zich mensen met een hoog-intellectuele ontwikkeling bevinden.

Zonder te willen zeggen dat veel artsen en chirurgen uit de 2e sfeer komen, is het toch zo dat veel geneesheren met al hun goede bedoelingen op een stoffelijke manier met mensen omgaan.

Ze hebben de stoffelijke kennis van anatomie en de theoretische kennis van zielkunde, maar ze missen het goddelijk-sensitieve. Ze missen **'het voelen'**.

Ik mag niet zeggen dat alle geneesheren zo zijn, want er zijn uitzonderingen. Ik wil alleen aangeven dat er een duidelijke tendens is het stoffelijke in al zijn facetten, helemaal te willen uitdiepen.

Welke mensen behoren over het algemeen nog meer tot de tweede sfeer?

- Diegenen die aan het hoofd van een concern staan.
- Mensen die een leidende positie in de politiek hebben.
- Zij die werkzaam zijn als rechter en moeten beslissen over leven en dood en die dat doen op grond van bewijsmateriaal dat **anderen** hen aandragen, terwijl zij hun eigen intuïtie niet of nauwelijks laten werken.

Daar zit een groot verschil in met wat u in andere sferen ziet. Daar is een stukje intuïtie en mededogen veel sterker aanwezig. Ook hierbij geldt - net zoals ik al eerder over de

geneesheren zei - dat ik zeker niet wil stellen dat al deze mensen uit de tweede sfeer afkomstig zijn. Er zijn altijd uitzonderingen. Alleen in dit opzicht bedragen die uitzonderingen maar zo'n 1 tot 2 procent. De overige 98 of 99 procent van de mensen die zo'n functie bekleden, behoren tot de tweede sfeer.

Wat u misschien zal verbazen is, dat er ook mensen tot de tweede sfeer behoren die op geestelijk gebied werkzaam zijn.

Dat had u niet gedacht, hè?

Veel priesters en dominees, paragnosten en sommige mediums. De eersten zijn dogmatisch bezig, de laatsten op spiritistische wijze.

Meestal wordt de kerkelijk dogmatische mens na verloop van tijd een spiritueel geïnteresseerd mens. Ik zeg niet: "een spiritueel mens."

Dit geldt ook voor veel mensen die het dogma nog niet helemaal hebben losgelaten, maar die toch wel geïnteresseerd zijn in spiritistische verschijnselen. Niet om het werkelijk hoog-geestelijke, maar om de sensatie.

Er zijn ook andere geestelijk hongerenden, die weliswaar op een zachte sensitieve manier met het geestelijke omgaan, mensen die hopen op, geloven in en misschien weten van een leven na de dood, maar die niet in staat zijn deze kennis in het dagelijks leven toe te passen. In deze sfeer bevinden zich zeker niet de spiritualisten! Die behoren tot de 3e sfeer.

Nee, de 2e sfeer is de zuiver spiritistische sfeer, waarin men ternauwernood het dogma ontgroeid is, waarin zich mensen bevinden die op een star, verharde manier met hun dogmatiek van denken omgaan.

Ze schuwen het stoffelijke, zoals seksualiteit, bezit en rijkdom en denken dat mensen die rijk zijn of een goede seksuele relatie hebben, niet spiritueel kunnen zijn. Om een aantal incarnaties later in de 2e sfeer, wanneer die mens in dat leven een maatschappelijk leidende functie heeft, te spreken over spirituele mensen, als: "die halve zachten die niet met hun beide benen op de grond staan."

Wanneer men zich in deze sfeer heeft losgemaakt van gewelddadigheid, haat en vernietiging - aspecten die uiteindelijk in de eerste sfeer thuishoren - dan heeft men de eerste schreden gezet op het pad van vredelievendheid. Maar dan gebeurt er iets en komt men plotsklaps in een stuk dualiteit van ziel en lichaam, van geestelijk en stoffelijk, van yin/yang.

Men vecht dan eigenlijk met de buitenwereld zonder dat zelf te willen.

Een voorbeeld: U wordt verliefd, krijgt een partner en na een bepaalde tijd raakt u verwickeld in een echtscheidingsprocedure. Op dat moment zult u die ander de schuld geven en zeggen: "Hij (of zij) haalt de grond onder mijn voeten weg..." Het is zijn schuld c.q. haar schuld..."

En dat daar karmische - of niet-karmische - eigen processen tenminste mede aan ten grondslag kunnen liggen, daar denkt u zelfs niet over. U hebt het veel te druk met het

emotionele aspect. Het zijn emoties! U praat honderduit om uw waarheid te vertellen aan de ander, maar u bereikt de ander niet en daar maakt u zich weer boos over. Of - en dat kan ook - u wordt er verdrietig van... en introvert.

Als er in die 2e sfeer dingen gebeuren in een mensenleven op Aarde, die men als mens niet kan overzien, maar als ziel bewust in dat leven gedeponeerd heeft, dan wordt de mens op dat punt in zijn evolutie boos, verdrietig en men **verhardt**. Dat kan zijn bij de overgang (dood) van een partner, het kan ook gebeuren bij een echtscheiding of bij iemand bij wie de maatschappelijke positie wegvalt. In alle gevallen verharden die mensen, omdat ze de betekenis er niet van inzien.

Ze zien niet dat het een 'opengaan' is.

In geestelijke kringen zegt men weleens: "Waar een deur dicht gaat, gaat er ook één open". En dat is ook zo.

Wanneer de partner wegvalt, komt er een stuk vrijheid, waarin men een nieuwe relatievorm kan aangaan. Dat zijn ervaringen.

Wanneer men werkeloos wordt, is er in de natuur geen vacuüm. Dan ontstaat er een nieuwe situatie. Dat zijn ervaringen.

Als men die: dat 'nieuwe' echter niet onderkent en niet ziet, dan komt men in die harde confrontatie, dat men in een soort mistsituatie leeft. Daarom wordt die 2e sfeer ook wel 'een mistsfeer' genoemd.

Dan leeft men nog in gisteren, in dingen die vorig jaar of tien jaar geleden gebeurd zijn **en dan ziet men de zon vandaag niet schijnen!**

Kortom, het is die hele sfeer waarop men tegenslag op tegenslag krijgt. Tenminste daar lijkt het op, maar het is niet echt waar. Het is de sfeer waar men zich moet ontkoppelen van het lagere en op zoek is naar het hogere.

Dat is het allermoeilijkste voor mensen op Aarde. Het allermoeilijkste en daarom doet men er zo lang over. Men neemt in iedere incarnatie maar een heel klein stukje. En heel soms doet men 2, 3, 4 of 5 incarnaties over één zo'n stukje.

Er zijn mensen die 10 incarnaties nodig hebben om één zin uit te spreken namelijk: "Het is mijn schuld..." of "Het spijt me..."

Of die zeggen: "Dat heb ik gedaan..." en niet onmiddellijk de schuld aan een ander geven.

In de 2e sfeer ontdekt men ook dat er Hogere Krachten zijn, zoals de natuur, zoals God. En dat er aan de boom die dood en bevroren lijkt, in het voorjaar nieuwe blaadjes komen. Dat lijkt voor u die dit leest, de doodnormaalste zaak van de wereld, maar op dat punt in de evolutie is het al belangrijk dat men gaat **nadenken over** bijvoorbeeld de vraag: "Zou er leven zijn na de dood?" Men denkt erover en verwerpt het weer. En pas twee incarnaties later komt men er weer op terug, want men komt er steeds weer mee in aanraking.

In de 2e sfeer, waar men ternauwernood boven de 1e sfeer van oorlog, vernietiging en gewelddadigheid is uitgekomen, probeert de ziel een soort rust in te bouwen. In het ene leven zal dat een rustperiode zijn in het stoffelijke, omdat men stabiliteit heeft verkregen door een bepaalde maatschappelijke positie en rijkdom.

Daar is op zich niets op tegen. Dat is een wetmatigheid, een goddelijke ordening, of zo u wilt, een ervaring die u ook op moest doen.

In het andere leven zal men die rust verkrijgen door het zich bezighouden met geestelijke zaken, zij het dan in een stukje spiritisme.

In deze sfeer bestaat het leven uit 2 componenten, een duidelijk yin/yang, maar beide zijn even sterk.

Aan de ene kant worden er veel twisten in uitgevochten, zoals familieveten, maar ook een strijd om de macht, strijd om een hogere positie te willen hebben, coûte que coûte.

Aan de andere kant is er een hang naar en een geïnteresseerdheid in het geestelijke.

Dat betekent dat men in die sfeer het stoffelijke moet uitdiepen en het geestelijke moet leren kennen. Dat hoeft gelukkig niet binnen één leven. Dat krijgt men pas in de 3e sfeer en dan kan men het wel goed aan.

In de 2e sfeer doet de ziel een heleboel kennis op en zo komt zij langzaam, maar zeker vooruit in haar evolutie.

In het laatste gedeelte van de 2e sfeer worden bijvoorbeeld eerst levens geprojecteerd als boer: een mens werkend met de grond, met het magnetisme en de etherische trilling van de Aarde en de oerkracht van de Logos van de Aarde.

Dan zal de volgende stap zijn dat men in een nieuwe incarnatie in hetzelfde land de opgedane kennis naar buiten wil brengen, bijvoorbeeld als Minister of Staatssecretaris van Landbouw. Of anderszins als adviseur een post gaat bekleden bij een agrarisch adviesorgaan, wanneer men zelf de capaciteiten niet in zich heeft om leiding te geven. Maar doordat men adviseur is, is men medeverantwoordelijk en soms verantwoordelijker voor wat op Aarde of in zo'n land gebeurt, dan zo'n leider of geestelijk voorganger zelf.

Een paar voorbeelden: als men in zijn cyclus van levens kiest voor een leven in Egypte, kan men gekozen hebben voor een leven als priester of priesteres, of voor een Hogepriester in de Maya-dynastieën of voor tempelmeester in de Incaperiode. Zo brengt men zijn spiritueel bewustzijn naar buiten, maar is nog steeds bezig met een stuwende kracht van buiten uit, dwangmatig over te dragen.

Doordat men in die periode in zijn evolutie paranormale vermogens is gaan ontdekken, wordt de verantwoordelijkheid van de ziel, vele malen versterkt en vergroot. En men gaat dan begrijpen dat het werken als paranormaal genezer, het omgaan met mensen, het overdragen van liefde op de ander uitermate belangrijk is.

Maar kan men ook wat men leert aan esoterische beginselen en wat men zelf ervaart en tot zich krijgt in liefde en harmonie overdragen aan anderen?

De 2e sfeer is een sfeer van strijd, maar bovenal... een sfeer van overwinning. Maar naarmate men verder komt zal de strijd niet meer buiten de mens plaatsvinden, maar zal zich voltrekken in de mens zelf. Men zal het moeilijk hebben met het eigen leven, het eigen oordelen of veroordelen.

En aan het eind van de 2e sfeer zal men telkens zichzelf ter verantwoording roepen en niet meer anderen de schuld geven van de mislukking van zijn leven.

Weet u wat een duidelijk uitspraak is uit de 2e sfeer?

"Ja, maar..." en " ja, maar dat..." of "ja, maar dan...". Dat betekent niet te kunnen veranderen en niet de metamorfose te kunnen aangaan.

Het zijn mensen die een heel hoge kracht in zichzelf kunnen herkennen, het zijn mensen - en ik heb het over de mens en niet over de ziel - die men zou kunnen vergelijken met een fontein in een grote vijver. Die fontein kan heel hoog spuiten, maar het water valt altijd weer terug naar beneden. En wanneer men de druk eraf haalt, komt het water van de fontein maar nauwelijks boven het wateroppervlak uit.

Dit beeld 'zag' ik, toen ik mij verbond en inzage had in de 2e sfeer. Ik zag mensen als een meteor omhoog komen, geestelijk, maatschappelijk en binnen enkele dagen, maanden, jaren, of tenminste in één leven zag ik diezelfde meteor langs de eigen ziel schieten en zijn doel missen.

Of... Ik zag die mens als een waterdruppel weer terugkeren in de fontein. Na verloop van tijd werd de druk wat minder en kwam het water van de fontein maar net boven de waterspiegel uit en was al weer teruggevallen in de vijver voor mensen werkelijk gezien hadden dat de fontein in werking was.

Als u die fontein kent en hem schoonhoudt en er op een goede manier mee omgaat, dan kunt u met weinig energie de fontein tot in lengte van dagen een sieraad laten zijn...

Zo ontstaat de evolutie in de ziel. Dan... komt er een ogenblik dat men bij benadering of net op de 1e sport van de ladder van de 3e sfeer komt.

* * *

Aan het begin van de 3e sfeer ontstaat er in de ziel een stukje meditatie, harmonie, vrede en een stuk stabiliteit, maar wat veel belangrijker is: een stuk vergevingsgezindheid.

Er wordt met de ander rekening gehouden, maar men heeft door meditatie ondertussen geleerd te relativiseren en kan daardoor het gevoel krijgen dienstbaar te willen zijn aan de ander, maar... zichzelf daarbij niet te vergeten.

In de trant van: Ik wil me de ene dag helemaal, maar dan ook helemaal inzetten voor de ander, maar de volgende dag is voor mij. Die wil ik aan mezelf wijden..., om de dag daarna weer dienstbaar te kunnen zijn aan de ander.

Die dag die u aan uzelf wijdt **is niet egoïstisch!** Nee, het is een stuk zelfbehoud! U hebt geleerd te relativiseren. Het is een stukje evolutie in de ziel die bezig is zichzelf te leren kennen, waaruit dan tegelijkertijd een duidelijke groei naar boven komt.

De ziel gaat schouwen in zichzelf, zij gaat zichzelf analyseren en voor de eerste maal in de evolutie gaat zij kritiek uiten op zichzelf en op Aarde zal dat betekenen dat men een kritisch mens zal zijn.

In de 3e sfeer, waarin een stuk bewustzijn naar buiten komt, zal die kritiek ertoe leiden dat men niet alleen kritisch is ten opzichte van zichzelf, maar dat men eveneens hoge eisen zal stellen aan de ander.

In deze sfeer kiest de ziel **bewust** zijn ouders en erfelijkheidsfactoren en leert men omgaan met de eigen **persoonlijkheid**. Ook zal men het goddelijke, het geestelijke, het spiritueel bewustzijn - zij het in het begin misschien nog dogmatisch - kunnen overdragen aan anderen.

Er zullen levens zijn waarin men vertoeft in kloosters en er zullen levens zijn waarin men vanuit een bepaald dogma of religie de wereld intrekt om het geloof uit te dragen.

Kijk maar eens om u heen: mensen die aan het hoofd staan van bepaalde grote groeperingen op de wereld, die zich inzetten om het goddelijke, het spirituele - alhoewel misschien in een bepaalde stoffelijke engheid van denken - aan vele mensen over te dragen, doen dit op hun eigen wijze, kunnen het niet anders.

Dat is voor hen de absolute waarheid en het weten. Zij kunnen het overdragen, vandaar het grote gehoor dat zij hebben. Zij kunnen het materialiseren, omzetten in materie.

In de 3e lichtsfeer heeft de ziel een duidelijke invloed op het lichaam. Men zal te maken krijgen met het aspect vegetariër te willen zijn of het bijvoorbeeld prettig vinden kennis te hebben van kruiden, van homeopathie, van alternatieve geneeswijzen zoals acupunctuur, meridiaantherapieën en dergelijke.

Ook zal men zich in deze sfeer gaan bezighouden met het verleden, cultuur- en beschavingsvormen gaan bestuderen en zo zal de echo, de trilling uit het verleden, via de kracht van het onderbewustzijn naar boven komen.

Positieve energieën gaan door het sympathisch zenuwstelsel naar de hersenen en men zal op een bepaald moment het gevoel hebben **te weten...** iets te moeten doen of juist niet te

moeten doen. En dan kan de omgeving anders oordelen, maar als de ziel op dat moment de impuls vrijmaakt, dan zegt u: "Dit past bij mijn evolutie, dit past bij mijn denken", zoals er een spreekwoord op Aarde is dat zegt: "Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is."

Dat betekent dat men niet meer kan geven dan men heeft. Een mens kan ook niet meer liefde geven dan past bij zijn ontwikkeling. Wat hij geleerd heeft te ontwikkelen kan hij uitdragen, maar hij moet er zich wel **bewust** van zijn dat hij een ontwikkeling heeft doorgemaakt.

Op dat moment staat hij al met beide benen - maar dan op astraal niveau - in de derde sfeer.

Vanaf het allereerste moment dat men op Aarde leeft heeft men een astraal lichaam, maar in de eerste sfeer kan men daar niets of nauwelijks iets mee doen.

De ontsnappingsclausule, uw dromen en uittredingen, zullen in de 1e sfeer praktisch niet tot stand komen, behoudens een heel enkele uitzondering.

In de 2e sfeer **wil** men het en heeft men kennis van dromen en uittredingen, maar kan er niet mee omgaan, hoe graag men het ook zou willen.

In de 3e sfeer kan men in zijn leven misschien pas na het 40e jaar - wanneer de zomer van uw leven voorbij is - tot invulling van daden komen, nadat men heeft leren relativeren, of door de loutering van het leven zelf.

Het is uitermate belangrijk dat u op een bepaald moment zegt: "Mijn ziel en mijn lichaam zijn twee afzonderlijke elementen, samen vormen zij mijn mens-zijn. En mijn mens-zijn op dit moment is de invulling, de materialisatie van het geestelijk bewustzijn van mijzelf op Aarde."

Dat betekent dat men bij blokkades, energiestoringen in het lichaam, bij ziekten of spanningen zo men die kent, zoals bijvoorbeeld bij een echtscheiding of andere problemen des levens waarbij de ziel heftig reageert, men vanaf het moment dat men tot de 3e sfeer behoort, de kracht zou moeten kunnen opbrengen om in een verstillde meditatie bij zichzelf te rade te gaan.

In zo'n verstillde meditatie kan men de wijsheid, de liefde, de waarheid en de weg van het eigen leven voelen. En dan **weet men** welke beslissing genomen moet worden. Het is een absoluut weten.

Sommige mensen zullen misschien die kracht niet kunnen opbrengen, omdat 'het weten' wat naar boven komt niet past bij wat zij als mens gehoopt hadden.

Stel u voor dat de kracht van uw ziel zegt: "Het karma met je partner is voleindigd, bouw het af... Er ligt een nieuwe toekomst voor je open."

Dan zult u onmiddellijk te maken krijgen met emoties en emoties hebben op mensen een remmende invloed.

Als u weet dat u het los moet laten en u wilt het niet, dan houdt u het vast. Als het dan toch tot stand komt, bent u ook nog bezig met het verwerken van dat verleden.

Zo lang u met het verleden bezig bent, ziet u het heden niet en laat u een groot stuk van de schoonheid, het goddelijke, het etherisch-zijn, liggen.

Wat bij u paste zult u dan in een volgend leven opnieuw moeten ervaren. Ik zeg 'moeten'

maar eigenlijk is het een 'willen' van de ziel. U kunt namelijk niet verder!

Zo kan op een bepaald moment de gedachte opkomen: "Als ik het niet uit mezelf kan halen, dan ga ik naar een helderziende of een trance-medium. Of ik probeer via een horoscoop of op andere wijze inzage in mijn toekomst te krijgen."

Dat kan.

Het is en blijft echter een hulpmiddel en kan slechts een handreiking zijn naar wat u zou moeten doen. Het moet echter wel passen in uw denken, want als men u iets overdraagt, wat absoluut niet past bij uw bewustzijnsnorm, dan moet u het niet doen.

Andere mensen kunnen nog zo begaafd zijn, toch zijn ze niet altijd in staat u te adviseren. Intelligenties vanuit de astrale wereld kunnen buiten-stoffelijk, buiten-emotioneel oordelen over uw situatie en kunnen u daardoor veel beter adviseren. Zij kennen geen blokkades, geen normbesef; zij kennen alleen de absoluut goddelijke waarheid, de overdracht van het spirituele in uzelf, uw eigen weg, uw eigen waarheid, uw levensweg die ligt opgeslagen in uzelf.

In de 3e sfeer krijgt men te maken met esoterische scholen. Ook zullen contacten met kosmische krachten - buitenaardse levensvormen - zich summier beginnen op te bouwen. Tegelijkertijd zullen mensen behorend tot die 3e sfeer de kosmische driehoek in zich ervaren, die vaak wordt verwoord als "de Vader", "de Zoon" en "de Heilige Geest".

Die kosmische driehoek is:

1. Het begin van schepping
2. Wat uit de schepping is voortgekomen en
3. de verantwoordelijkheid daaruit voortvloeiend.

In het tantrisme spreekt men over de driehoek, maar eigenlijk zijn het vele driehoeken die in en door elkaar heen staan. Middenin zo'n driehoek staat het wonder der geboorte, de vulva of het oerprincipe van de Schepping. Als u zich daar zou bevinden, dan zou u staan op de weg van tao (spreek uit: dau), in het dagende niets, dan staat u precies daar waar u naar alle drie de punten kunt gaan.

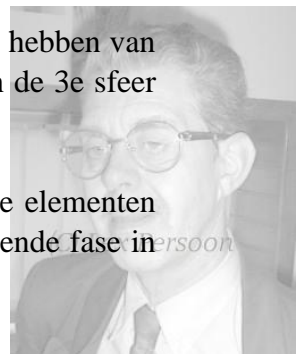
Als ik dat dan voor u ga vertalen dan is één van die drie punten een stuk geestelijk bewustzijn en dat kan niet anders, want u bent een ziel en u hebt een lichaam.

Het tweede punt van de driehoek is het intellect, de erfelijkheid, de genetische factoren, de opvoeding, de straat waarin u geboren bent en de school waarop u gegaan bent.

Het derde punt is de eigen interpretatie van het moment.

U kunt een geestelijke onderbouw hebben, u kunt een intellectuele onderbouw hebben van huis-uit, maar u als individu moet het zelf uitvoeren. En dat betekent dat u in de 3e sfeer die krachten uit de drie punten van de driehoek naar u toe kunt halen.

U zou kunnen zeggen dat er in die sfeer een synchronisatie van verschillende elementen plaatsvindt. Pas dan wanneer ze allemaal synchroon lopen gaan ze in de volgende fase in elkaar op.

U zou dat als volgt kunnen zien:

Het één is een bepaalde vloeistof, het ander is een andere vloeistof, maar wanneer u beide krachten, het geestelijke en het stoffelijke: uw ziel en het lichaam waarin u woont, gebaseerd op de erfelijkheid, met elkaar in synchroniciteit kunt brengen, dan heeft u van twee vloeistoffen een nieuwe vloeistof gemaakt. En die nieuwe vloeistof kunt u nooit meer terugbrengen tot de oude vorm.

Dit is het proces wat zich in die 3e sfeer afspeelt.

In de 3e sfeer heeft men een ontsnappingsclausule nodig in de vorm van nachtelijke astrale reizen. Zielen die tot deze sfeer behoren hebben een heel hoge frequentie van uittreding, gemiddeld zo'n 3, 4 en soms wel 5 maal in de week.

Dat komt omdat de ziel zich voor het eerst bewust wordt te leven op Aarde in ballingschap en zich gevangen voelt, zich toch tegelijkertijd geestelijk wil ontwikkelen, maar de 'kettingen', de ballast van het aardse leven misschien toch nog niet helemaal van zich af kan schudden.

Zo heeft die ziel een ontsnappingsclausule gezocht en gevonden in vele dromen en uittredingen. De behoefte om astraal te zijn is zo sterk aanwezig, dat bij terugkeer vaak ochtendziekte ontstaat. Die ochtendziekte wordt veroorzaakt doordat die mensen melancholiek worden bij het terugkeren in hun lichaam. Het doet ze pijn. En al duurt dat dan misschien niet zo lang, een half uur tot een uur, het gebeurt wel!

En dan oordeelt de omgeving: "... Ochtendziek..."

Natuurlijk wil ik hiermee geen carte blanche geven aan alle mensen die ochtendziek zijn en daarmee zeggen dat ze 's nachts in hogere sferen vertoeven en bij terugkeer op Aarde weer moeten leren wennen aan hun grofstoffelijk lichaam en hun omgeving, maar er zit een grote kern van waarheid in.

Het is ook in de 3e sfeer dat men geconfronteerd wordt met de eigen persoonlijkheid. Men wil iets betekenen voor anderen en heeft duidelijk het gevoel na de stoffelijke dood iets van zichzelf in het nageslacht - in welke vorm dan ook - te willen achterlaten.

Dit impliceert dat men op een bepaald moment zal zeggen: "Ik wil iets tot stand brengen." Onbewust is de impuls aanwezig iets te willen nalaten aan anderen. Dat houdt in dat men zijn eigen krachten zal transformeren.

Als er door anderen over gesproken wordt betekent dat, dat die mens invloed uitstraalt op anderen. Dat betekent dat de persoonlijkheid naar buiten getreden is en dan is het in eerste instantie om het even of er negatief dan wel positief over geoordeeld wordt.

Belangrijk is dat er iets is losgemaakt, dat men anderen heeft aangezet tot nadenken. Dat kan een opdracht zijn die men zichzelf als ziel gesteld heeft.

Pas in deze sfeer zal de engelbewaarder of geleidegeest contact kunnen maken via uittredingen en van invloed kunnen zijn op de inspiratievorm, of men zich daar nu bewust van is of niet.

Als men **bewust** is in die 3e sfeer en men opent zich voor het omgaan met het geestelijke, dan zal men zich tevens openen voor de geleidegeest.

Maar... is men nog **niet bewust** aan het begin van deze sfeer, dan zal de geleidegeest toch dat bewustzijn kunnen versterken. Zijn of haar invloed op het leven van de pupil wordt

steeds sterker.

Dat impliceert niet dat men zelf geen invloed, eigen wil of mening kan hebben. Nee, de geleidegeest zal de mens altijd de eigen mening, het eigen recht laten, maar zal in overleg met de kracht van de ziel van die mens - de oerkracht van het Hoger Zelf - komen tot besluitvorming en invulling van de toekomst en hij of zij zal diegene weten te overtuigen dat datgene wat bijgestuurd moet worden in het leven, ook moet gaan gebeuren.

De 3e sfeer is net zo belangrijk als de 1e sfeer.

Het is voor veel mensen de afronding van vele, soms honderden levens. Het is niet vast te leggen hoeveel levens men er in deze sfeer over doet. Er is geen grootste gemene deler voor aan te geven.

De 2e sfeer is de sfeer waar men het langst over doet.

Dat is bij de 3e sfeer zeker niet zo, maar toch zijn er gevallen bekend van zielen die honderden en zelfs meer dan duizend levens nodig hadden, om door die 3e sfeer heen te komen.

Vaak waren dat zielen die qua karmische aard slechts een heel korte tijd: 2 tot 5 levens, nodig hadden om aan het eind van de 3e begin 4e lichtsfeer of dimensie te komen, maar die vlak voor de eindstreep een grote terugval maakten, doordat ze zich hetzij met massamoorden, hetzij met grote processen van negatief geestelijke aard, hadden beziggehouden.

Ze dachten het te kunnen, maar maakten net die fout het niet zelf te kunnen, niet zelf iets unieks te zijn. Ze praatten andere mensen te veel na en konden geen eigen informatie toevoegen aan wat anderen ze gaven.

U zult begrijpen dat dit niet vaak voorkomt.

Dat hele proces van die 3e sfeer is een bijzondere gewaarwording, niet alleen voor mensen die leven op Aarde en als ziel thuishoren in de 3e sfeer, maar misschien nog meer voor alle geleidegeesten van die mensen, die tegelijkertijd intelligenties zijn die zielen 'opvangen' die na hun overgang in de 3e sfeer terechtkomen.

U zou zich kunnen afvragen: "Waarom?"

Omdat die geleidegeesten intelligenties zijn die vaak zelf een halve of drie kwart sfeer - ik moet het op een stoffelijke manier weergeven - verder in evolutie zijn, maar op een min of meer emotionele wijze met hun pupil op Aarde verbonden zijn, omdat ze in eerdere incarnaties een relatie, een partnerschap, een stoffelijke dan wel geestelijke band gehad hebben.

Sommige zielen zijn wat verder geëvolueerd en wat hoger in rangorde gekomen - te vergelijken met het kastenstelsel in India - en anderen zijn wat teruggevallen, maar... in onze wereld wordt weleens gezegd: "Als je 3 stappen vooruit doet en er 2 terugvalt, ben je nog altijd 1 stap vooruit gekomen..."

Maar toch... En 'maar toch' betekent in deze situatie dat men wel voorzichtig moet zijn met terugvallen.

Er zitten namelijk 7 treden in de 3e sfeer. Die 7 treden zijn 7 bewustzijnsprocessen. Aan

het eind van elke trede dient men een toets af te leggen en een inwijding te ondergaan vóór men door mag gaan naar de volgende trede.

Als men terugvalt, is dat een heel gebeuren omdat de geleidegeest dan moet balanceren op 2 verschillende lagen, want zeker in deze sfeer zit er een groot verschil tussen het begin van de 1e trede en het begin van de 7e trede van de 3e sfeer.

Wanneer men van de 1e naar de 2e of van de 2e naar de 3e, van de 3e naar de 4e trede gaat enz. enz., dan is het eigenaardige dat dit allemaal levens betreft waarin men te maken krijgt met trance-mediëmieke gaven, psychometrische gaven of anderszins.

En dan gaat het er niet om of men een goed of een slecht medium of psychometrist is, dan gaat het er niet om of men 10 of 10.000 volgelingen heeft, maar dan gaat het er om, **er op een ethische en verantwoordelijke manier mee om te gaan!**

Dat wil zeggen: op een ethisch verantwoorde wijze omgaan met geestelijke en stoffelijke krachten. Verantwoordelijk naar Hogere Leiding: de geleidegeest en andere zielen. Maar ook naar mensen: ze precies die informatie geven die ze nodig hebben. En niet voor grof geld!

Natuurlijk mag men, **moet men zelfs**, mensen daarvoor laten betalen, maar niet méér dan om uw dagelijks brood (en dan mogen daar 2 korrels suiker extra bij) niet meer dan noodzakelijk is.

Ik heb gezegd: "Moet men zelfs..." Dat wil ik even verduidelijken.

Er heerst in spiritistische kringen namelijk een onuitroeibare gedachte dat alle geestelijk werk gratis dient te geschieden. Als men zich dan full time zou inzetten, waar zou men dan van moeten leven?

Is men een beter mens als men zich door iedereen laat uitputten en daar geen betaling voor verlangt maar in plaats daarvan de gemeenschap laat opdraaien voor het geld om in het eigen onderhoud te voorzien? Dat kan men toch niet in ernst menen?

Kijk, bent u getrouwd en uw partner zorgt voor u, dan is het gemakkelijker om te zeggen: "Ach, laat maar...", want dan wordt er al in uw onderhoud voorzien. En zelfs dan ben ik het er nog niet mee eens!

Als u hulp vraagt van een magnetiseur, een medium of een psychometrist, vraagt u **energie** van die mens. Geld is ook een vorm van energie. Het is dus niet meer dan normaal, dat u in ruil voor de geboden hulp, betaalt.

Alleen moet dat natuurlijk geen exorbitant hoge prijs zijn. Dat is niet de bedoeling. Ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel...

Men zal dienstbaar moeten zijn. **Nooit zal men geestelijke gaven mogen misbruiken om het maatschappelijk zijn te bevorderen.**

Men zal op de proef gesteld worden door middel van toetsen. Dat zullen zeer strak-omlijnde toetsen zijn die door heel hoge intelligenties uit het eind van de 4e sfeer worden afgenomen.

Waarom door hoge intelligenties?

Niet omdat het zo prettig is om dat door hen te laten doen, maar omdat de geleidegeest en

vele anderen die min of meer aan die mens vastzitten toch weleens emotioneel zouden kunnen reageren.

Onafhankelijk en onpartijdig een toets afleggen is de enig eerlijke manier.

Dat betekent dus dat men in al die lagen van de 3e sfeer kan struikelen. Maar, men hoeft slechts éénmaal een ervaring goed op te doen. Een 2e maal hoeft niet meer, dus... wanneer men het achter zich heeft, kan men aan nieuwe bewustzijnsprocessen beginnen. Men gaat dan een nieuwe fase binnen.

Er is echter geen sfeer tussen Hemel en Aarde, waarin de term "evolutie is veranderen" zo sterk opgaat als in deze 3e sfeer. Het is zelfs mogelijk, onder bepaalde omstandigheden, om in één leven alle 7 treden van die 3e sfeer te doorlopen.

Zo iemand is bijvoorbeeld 5 jaar bezig met het invullen van het maatschappelijk zijn en plotseling wil hij daar niets meer mee te maken hebben.

Dan zal hij geestelijk willen zijn en zich dan ook **helemaal** in het geestelijke storten. Hij wil geen maatschappelijke verantwoordelijkheid, geen macht en geen bezittingen meer en zegt: "Genoeg is genoeg. Ik wil mediteren en een eenvoudig ascetisch leven leiden..."

Om 5 jaar later te bedenken dat het mogelijk moet zijn om beide componenten: maatschappelijk en geestelijk, bij elkaar te brengen. En er in een volgende fase achter te komen, een stuk clairvoyance ontwikkeld te hebben. En in een daaropvolgende fase....

Telkens zal men een tijdje een facet uitdiepen, tot alle ervaringen zijn opgedaan. Theoretisch kan dat, maar... dan mag men nergens een steekje laten vallen.

De 3e sfeer is een sfeer:

- waarin men met technologische uitvindingen en ontwikkelingen omgaat;
- waarin men alles wat aan grenzen onderhevig is, grenzeloos kan maken;
- waarin men normen kan verschuiven.

Kortom: grensverleggend kan werken. Toch zijn er bepaalde waarheden die niet aan verandering onderhevig zijn.

Een dag duurt niet langer dan 24 uur, een week telt 7 dagen en een jaar heeft 12 maanden. Zo duurt het synchroon lopen van 2 zielen nooit langer dan één leven. En in een volgende incarnatie in de 3e sfeer zal men niet weer met dezelfde zielen een (familie-)relatie, een partnerschap, of wat dies meer zij, dienen aan te gaan.

Maar wat wil de ironie van het lot?

Dat men juist in die 3e sfeer een zeer sterke telepathische verbondenheid heeft en dat men juist in deze sfeer zegt: "We willen elkaar blijven ontmoeten..., we willen als zielen versmelten...en wanneer we in een volgend leven terugkeren, elk vanuit een andere moederschoot, willen we wederom partners zijn."

En hoe vaak gebeurt dat niet?

Kijk maar eens om u heen.

Er zijn mensen die maar al te graag hun tweelingziel of nevenziel willen tegenkomen.

Soms denken ze die gevonden te hebben. Die zijn het misschien niet echt, maar **zij voelen het zo**, omdat ze in een stukje regressie een stuk 'beleven' aangaan naar eerdere incarnaties. En omdat ze zeer sterk buitenzintuiglijk voelen en ervaren dat ze daar een sterke band mee hebben gehad.

Ze vergeten alleen het woordje "gehad". Ze verlaten huis en haard, verlaten partner en kinderen voor die tweeling- of nevenziel.

Maar wanneer men een ervaring goed heeft ingevuld, kan men verder in evolutie. En wanneer men terugvalt op een eerdere relatievorm, valt men dientengevolge terug in evolutie. Dan komt men niet vooruit. En in dat geval is verandering dus geen evolutie!

De 3e sfeer is tegelijkertijd een sfeer waarin men een stuk dualiteit herkent, maar hier in confrontatie met de eigen ziel. Het duel wat men nu ervaart is een duel met zichzelf. Niet meer zoals in de 2e sfeer met de buitenwereld.

Is men stoffelijk, dan wil men leven op Aarde en het aardse leven uitdiepen en wanneer men in de astrale wereld is, wil men daar zo lang mogelijk blijven.

Maar levend op Aarde heeft men een stuk verantwoordelijkheid. Daaronder vallen de woorden die men spreekt: als (gespreks-)therapeut, als geestelijk genezer, als directeur van een concern of wat dan ook. Iedereen heeft zijn eigen plaats in de maatschappij. Het zijn allemaal schakels en de ene schakel is niet belangrijker dan de andere.

Wanneer in een computer een schakel(ing) uitvalt, zal de computer weigeren. Wanneer in de menselijke hersenen een schakel(ing) uitvalt, dan zal er een duidelijke stoornis in het gedragspatroon van die mens optreden.

Alles moet 100% glad verlopen en dat betekent dat de verantwoordelijkheid, de woorden die men spreekt en de daden die men pleegt, zowel als de karmische aspecten die men naar buiten brengt, dat dit niet zomaar iets is.

Het stemtimbre, de stemtrilling zal de vertolking van de ziel dienen te zijn. Doch niet alleen het timbre is belangrijk, ook zal men wat men wil op de juiste wijze naar buiten moeten brengen.

Zeg geen 'ja' als u 'nee' bedoelt.

Wees duidelijk.

Zeg 'ja' als u het ermee eens bent.

En 'nee' als dat niet zo is.

Dat is belangrijk en dient ter bescherming van andere mensen.

Dat betekent dat men één ding in al die levens binnen de 3e lichtsfeer of dimensie, zal moeten leren, namelijk relativeren en veranderen.

Deze lichtsfeer is de enige sfeer waarin mensen gaan inzien dat de ziel die ze zijn, tijdloos, ruimteloos, materieloos is en dienaangaande zonder angst kan zijn. Het is de enige sfeer waarin men in een verdiepte introverte meditatie kan terugkeren in zichzelf. En wanneer men in zichzelf terugkeert, maakt men vanzelf de verbinding met God.

God draagt verantwoordelijkheid naar zijn nageslacht. Dat bent u als ziel.

Wanneer u het verkeerd doet, voelt God zich verantwoordelijk, maar u zult Hem zelden of nooit op uw weg vinden met een stuk boosheid, agressie of een stuk verdriet. Hij heeft u

vrijheid gegeven, de vrijheid van de ziel en juist die 3e sfeer is 'als-een-kind-in-de-puberteit' voor de ziel.

Als uw kind aan het eind van zijn puberteit gekomen is, zegt u als ouder: "Je bent volwassen geworden. Je moet het nu zelf kunnen.

Draag verantwoordelijkheid naar je studie, draag verantwoordelijkheid naar je vrienden en andere mensen. Kortom: draag verantwoordelijkheid naar je daden!

En opeens is dat kind geen kind meer, is het volwassen. Opeens is dat kind een gelijke van de ouders geworden.

Zo is ook de ziel in de 3e sfeer zich bewust God te zijn, weliswaar een biljoenste kristalvorm van een groot kosmisch kristal of in andere bewoordingen: een sneeuwvlokje van de sneeuwbal.

En opeens is de ziel zich bewust van het feit dat haar hele opvoeding: al haar eerdere incarnaties door de 1e, de 2e en begin 3e sfeer best zijn reden gehad zullen hebben, maar vanaf dit moment kan zij nooit meer zeggen: "Ach, ik heb het leven niet gewild..." Of: "Er is geen God...", als men bewust naar God wil toegroeien en het goddelijke in zichzelf naar boven wil halen.

Op dat punt in de evolutie **weet men** een bewuste incarnatie te zijn en kan men niet meer zeggen : "Ik heb het niet geweten..." Of: "Mijn God, mijn God, waarom...?"

Want op dat moment hoort men een stem - van de geleidegeest of van God -die zegt: "Er is geen waarom.... Er is alleen een daarom..., omdat de ziel als mens een leven op Aarde **wilde** invullen. Het was de eigen keus van de ziel. Het had niet gehoeven, maar de evolutie gaat in de sferen nu eenmaal langzamer dan op Aarde.

Dat is de reden dat een ziel steeds weer kiest voor een leven op Aarde in de hoop sneller te evolueren.

De 1e sfeer is de basis van al het leven erna.

De 2e sfeer is de verwerking van het emotionele, het goddelijke maar ook het stoffelijke en het opdoen van kennis, maar er nog niet mee kunnen omgaan.

De 3e sfeer is het geestelijke en het stoffelijke samenvoegen in zichzelf en het ook kunnen terugkoppelen, kunnen uitstralen naar anderen, nadat men het versterkt heeft met de eigen goddelijke energie, het oermagnetisme.

* * *

In de 4e sfeer zullen uw levens op Aarde van zeer fragiele, etherische aard worden. De esoterische kennis in u zal van kosmische en geestelijke aard zijn.

Deze sfeer is een sfeer van balseming, de sfeer van loslaten en de sfeer van wijding.

Vanuit deze 4e sfeer incarneren er nauwelijks zielen op Aarde. En 'nauwelijks' staat voor : een zeer beperkt aantal.

Maar heel veel zielen die als kind sterven op Aarde, komen als ziel aan in de astrale wereld en gaan naar de **kindersfeer***. Die kindersfeer bevindt zich op de helft - als men een indicatie zou moeten geven - van de 4e lichtsfeer of dimensie.

De 4e sfeer is in die zin een bijzondere sfeer, omdat zielen op dit niveau de Aarde loslaten. Misschien gaan ze helemaal aan het begin van de 4e sfeer, nog éénmaal terug om een allerlaatste incarnatie op Aarde in te vullen als een allerlaatst afscheid van de belichaming op Aarde, een allerlaatst afscheid van een planeet met vele mogelijkheden: de natuur, de mineralenwereld, de dierenwereld, de mensen.

Het is een sfeer waarin een ziel op een bepaald moment de formule: "Genoeg is genoeg" gaat hanteren, omdat ze het hele Rad van Wedergeboorte, voor zover dat op Aarde wordt ingevuld, achter zich heeft liggen.

Haar aardse cyclus is volbracht. Waarschijnlijk bedoelde Christus hetzelfde toen Hij aan het eind van Zijn leven zei: "HET is volbracht...", daarmee doelend op Zijn stoffelijke taak.

Dit is een sfeer waarin een ziel zich onthecht van de Aarde. Zoëven is de term 'loslaten' gehanteerd, maar onthechten spreekt misschien toch meer aan. Dit is een heel belangrijk gegeven, want het gebeurt niet in de zin van: 'laten vallen', 'geen interesse meer hebben'.

Nee, deze sfeer herbergt juist zielen die van de Aarde houden! Zielen die zeggen: "Ik heb het leven op Aarde lief, ik heb van al mijn levens gehouden, ik heb van al mijn lichamen, partners, kortom van de hele planeet Aarde gehouden!"

En dat is goed want anders zou u het als ziel nog niet begrepen en verwerkt hebben.

Wanneer men zegt: "Ik ben blij dat ik niet meer terug hoef, omdat dat harde lichaam mij pijn doet en ik die oorlog haat, negativiteit en de afschuwelijke ziekten e.d. op Aarde zo verschrikkelijk vind", dan heeft men de functie van de Aarde en de eerste drie sferen niet begrepen.

Wanneer men zich werkelijk in de 4e sfeer bevindt dient men hier los van te zijn en zal men terug dienen te kijken in liefde en vrede, in dankbaarheid en respect. En tegelijkertijd een taak in de sferen gaan invullen, want in de 4e sfeer krijgt een ziel een taak, een taak die soms aansluit op een cyclus.

Dat betekent dat een ziel in eerdere incarnaties of tussen incarnaties in, al een geestelijke

---

* Over de Kindersfeer vind u op onze website een aparte lezing.

taak in de sferen gehad heeft.

Die taak is soms om zielen van de Aarde op te halen en die zielen te reinigen, dat wil zeggen: 'de pijn van de wereld' van ze af te halen. Soms zal men een geestelijke taak krijgen in de kindersfeer.

De 4e sfeer is een sfeer waarin de ziel geestelijker wordt dan ze ooit in het verleden geweest is. Ze hoeft immers niet meer te incarneren, dus geen voorbereidingen meer te treffen en geen karmische afspraken meer te maken.

Het is een sfeer van verbroedering, van broederschap, hoewel die op zich nog niets te maken heeft met de Witte Broederschap. Het is een sfeer van liefde, waar heel veel gemediteerd wordt en waar in een soort geestelijk bassin prana, levenselixier van geestelijke vormgeving, aanwezig is. En elke ziel die daarin vertoeft baadt zich in zo'n bassin van liefde en vrede, om dan los van de Aarde in een bepaalde tijd die 4e sfeer te doorlopen.

Er zijn zielen - en dat zijn er niet een paar, maar zelfs zeer veel - die ongeveer 100 jaar nodig hebben om door de 4e sfeer heen te komen.

Men kan in 100 jaar door die hele sfeer heen alle facetten ervan doorlopen, maar de meeste zielen zullen een gevoel van mededogen - **en zeker niet van medelijden** - hebben naar de Aarde en naar mensen. Zij zullen via trancemediums proberen leringen en/of cursussen over te dragen.

Maar er zijn ook zielen die er honderden jaren over doen, want in deze sfeer is de ziel voor het eerst niet meer aan de wetmatigheid van karma onderhevig. De ziel kan zeggen: "IK WIL." "Ik wil een geestelijke taak." En de ziel bepaalt zelf of ze die langdurig of kort invult.

De 4e sfeer is dat gebied waarin tweelingzielen, nevenzielen en alles wat daarbij komt kijken, elkaar voor het eerst na een hele cyclus van levens, weer ontmoeten.

Zelden of nooit gebeurt het dat die tweeling- of nevenzielen echt veel levens en tijdeenheden met elkaar in de 2e of 3e sfeer hebben ingevuld. Het gebeurt wel dat er ontmoetingen ontstaan en dat zijn dan meestal stoffelijke ontmoetingen, waar in de yin/yang-verhouding een dualiteit een rol kan spelen. In de 4e sfeer echter vindt een versmelting plaats en heel vaak gebeurt het dan dat 2, 3 of 4 zielen besluiten (dat gebeurt via een heel proces waarin veel raadgevers een rol spelen) met elkaar te versmelten om dat laatste gedeelte van de astrale wereld: dat laatste stuk van de 4e plus de 5e, 6e en 7e sfeer, als een collectief gebundeld en onafscheidelijk, te gaan invullen.

Bent u een ziel uit de vierde sfeer, levend op Aarde?

Als het antwoord hierop volmondig 'ja' is, dan zult u bewuster leven omdat u ontdekt hebt dat u ziek wordt, wanneer u teveel eet, teveel drinkt en andere dingen teveel doet. U zult relativeren.

Verder zult u kunnen omgaan met kosmische krachten en kunt u zich openstellen voor kosmische invloeden, voor inspiratievormen van buiten af. Dan zult u in uw dagelijks leven niet meer zonder het omgaan met Gods geesteswereld kunnen, noch zonder het

denken omtrent levensvormen op andere planeten.

U zult uw leven niet meer waardevol vinden als u uw aura niet meer versterkt aan anderen kunt overdragen.

Dat betekent dat uw uitstraling voor anderen een bron van energie kan zijn!

U zult altijd genoeg hebben en niet meer dwangmatig hoeven zorg te dragen voor het invullen van uw maatschappelijk zijn.

Uw voedsel zal ogenschijnlijk langs buitenwegen tot u komen, maar uw ziel heeft dit verkregen als verworvenheden uit eerdere incarnaties.

Wat verder komend in de 4e sfeer, zal het zeer grofstoffelijke de mens op Aarde pijn gaan doen. Denkpatronen van mensen op Aarde zijn dan te stoffelijk om er nog mee om te kunnen gaan.

Men zal zich hiervan gaan distantiëren.

Dat zal ertoe leiden dat men na de overgang, aangekomen in de 4e sfeer in overleg met een aantal geestelijk-gelijkgestemde intelligenties zal besluiten om niet meer naar de Aarde terug te gaan.

Men heeft dan het laatste leven op Aarde ingevuld, maar wil nog wel bepaalde ervaringen opdoen, want de ziel is tenslotte nog niet aan het einde van haar reïncarnatie-cyclus, nog niet aan het eind van de 7e lichtsfeer.

Alhoewel het leven op Aarde pijn zou doen, is men als ziel Moeder Aarde toch zeer dankbaar. Zij heeft de ziel immers de mogelijkheid geboden om haar reïncarnatiecyclus op Haar Lichaam (de Aarde) in te vullen.

In dat geval keert men zich niet af van het stoffelijke, maar weet het achter zich te hebben; men is er bovendien gegroeid.

Maar stel dat men zich nog wel op Aarde bevindt en bezig is met die laatste levens. Dan gaat men zich realiseren, als mens uit meerdere dimensies te bestaan:

- uit een stoffelijk lichaam
- een astraal lichaam
- en een mentaal lichaam.

Deze drie lichamen zijn opgebouwd uit materie, elk heel anders samengesteld.

Het stoffelijk lichaam kent iedereen.

Het astraal lichaam is opgebouwd uit een gasvorm, maar kent toch een bepaalde materie.

Als die gasvorm is afgekoeld of men concentreert zich hierop met gedachtenkracht dan kan een helderziende dit astraal lichaam waarnemen.

Het is tevens de drager van de aura, de uitstraling.

In de 4e sfeer en niet eerder, zal men met het mentaal lichaam kunnen omgaan, omdat dit lichaam per definitie geënt is op kosmische integratie, op het omgaan met levensvormen in, buiten of tussen andere planeten, passend in ons eigen of andere zonnestelsels.

Zoals gezegd kan de opbouw van de evolutie van een ziel niet in één leven op Aarde

geschieden. De opbouw geschiedt in een optelsom van ervaringen en ervaringsprocessen. Dat zijn alle eerdere incarnaties, maar ook alle tussenfases tussen die levens. Die zijn net zo belangrijk, omdat daar telkens het leven wat men achter zich heeft liggen, verwerkt wordt.

Soms dienen die tussenfases om te wachten op gelijkgestemde zielen die in dezelfde trillingssfeer verkeren omdat men in een volgend leven bijvoorbeeld iets samen wil doen. Soms wacht men niet, maar komt men elkaar op Aarde toch tegen. Dan zit er een bepaald leeftijdsverschil in. Als men partners wil zijn, dan zal dit leeftijdsverschil uiteraard niet zo erg groot zijn.

Bij sommige mensen gebeurt dit wel, maar dat heeft dan meer een kosmische of geestelijke reden; dan heeft men als ziel een zeer sterke, ondwangmatige evolutie bereikt. Die 4e sfeer is voor veel mensen een afronding van hun Zijn en verblijf op Aarde!

Toch kan het gebeuren dat men nog eens terug komt op Aarde, maar dan gaat men zich meestal bezighouden met de natuur. Men heeft een meer overkoepelende taak, zoals het zich occuperen met de wateren, de bossen, de planten, de dieren en alles wat daarmee te maken heeft. Kortom: de hele natuur.

Of men zet zich in voor de vrede. Het is een trilling die u meer-dimensionaal meeneemt. Stoffelijke, menselijke ervaring wordt aan de kracht van die grote goddelijke energievonk - die men als mens kan aanschouwen in de natuur - gekoppeld.

Kijkt u maar eens om u heen.

Als het winter is, is het hout dat u ziet ogenschijnlijk dood, maar in het voorjaar ontluikt de knop, de bloesem en de vrucht. In het voorjaar ontstaat het nieuwe leven en zo is het ook in de cyclus van u, als mens! Zo is het ook in de optelsom van al uw levens; het zijn fases.

Hoe gericht die fases zijn, hoe dichter ze tegen elkaar aan liggen, hoe minder groot de sprong is die men maakt, hoe hechter het verwerken zal zijn en hoe minder moeilijkheden men zal hebben. Maar zegt men: "Ik wil in één leven een zeer grote sprong in mijn geestelijk bewustzijn maken", dan zal men een moeilijk leven krijgen en heel veel mensen ontmoeten met een verscheidenheid aan trillingen. In dat geval zal men ongeveer op de helft van de 4e sfeer, samen met de geleidegeest of andere etherische gelijkgestemden, afspreken om niet meer terug te keren.

Dan zal men een eigen geestelijke taak in de sferen op zich nemen.

Dat heeft men al eerder in de 3e sfeer gedaan, tussen diverse levens in.

In de 1e of 2e sfeer wordt dit nooit gedaan!

Indien men een constante taak op zich neemt kan men:

- als intelligentie esoterische kennis overdragen via een trancemedium;
- leiding geven aan de kindersfeer;
- zielen opvangen die door een ongeluk met een schrik in de astrale wereld aankomen, ongeacht het punt van hun geestelijk bewustzijn en evolutie.

(N.B. Een ongeluk **hoeft** niet karmisch voorbeschikt te zijn) Die zielen zullen in zo'n geval een korte tijd begeleid worden, tot ze zich realiseren waar ze zijn en geconfronteerd worden met hun huis in de sferen, hun trillingsgetal en hun graad van evolutie.

Op de helft van de vierde sfeer heeft men geen geleidegeest meer. Niet echt althans, zoals in de eerste 3 sferen. Er is wel een soort 'level' waarin de ene intelligentie iets meer te vertellen heeft dan de andere, maar het is niet echt de vormgeving naar het geestelijk leiderschap en/of engelbewaarderschap zoals in de lagere sferen.

Voor het eerst in haar evolutie heeft de ziel, samen met geestelijke raadgevers, de mogelijkheid om een regelrecht contact - vanuit het diepst van haar ZIJN - met God aan te gaan.

Daar is een ruimte voor gecreëerd: een plaats in de 4e sfeer die men qua trilling zou kunnen vergelijken met de kindersfeer, waarin zachtheid, liefde, balseming, esoterie een heel belangrijke rol spelen.

Daar kan men als ziel met God communiceren over de vraag of de taak die men op zich wil nemen Hem behaagt, of dat men een andere taak zal dienen in te vullen.

Een taak die men dikwijls op zich neemt is het gaan naar lagere sferen om daar wat licht, liefde, vergevingsgezindheid en warmte te brengen.

Dat doet men altijd samen met een aantal andere intelligenties, want het is onverantwoordelijk om alléén naar lagere sferen te gaan.

Men zou dan worden aangevallen, worden 'aangevreten'... Een woord dat misschien niet zo netjes klinkt, maar dat letterlijk en figuurlijk aangeeft wat er gebeurt.

Het ectoplasma en datgene waaruit men bestaat wordt 'aangevreten', wanneer men vanuit die hoogte naar lagere sferen gaat. Maar die 2 substanties hebt u nodig om het astraal lichaam op te bouwen. U begrijpt dus hoe gevaarlijk dit is!

Maar bundelt men in een collectief, dan kunnen vele krachten en energieën als een bombardement van positiviteit in de 1e en in het begin van de 2e sfeer worden gedeponerd.

Men kan ook een taak krijgen die wat afstandelijker is, waar men niet gebonden is aan en niet emotioneel verbonden met bepaalde zielen. Nee, afstandelijker.

Zo kan men bijvoorbeeld de functie hebben:

- inspiratief in te werken op politieke of geestelijke leiders, om de woorden die ze uitspreken wat bij te sturen volgens kosmisch-geestelijke ordening. Of:
- van geestelijk leraar, een opdracht rechtstreeks overgedragen aan de ziel vanuit de Godsbron zelf.

Deze taak houdt in, mensen te inspireren, telepathisch en buitenzintuiglijk informatie in te stralen en krachten door te geven.

Dat betekent dat men op dat moment - de helft van de 4e sfeer - los dient te zijn van het verleden.

Als er nog zielen zijn uit de eigen vijfpuntige ster of zielen met wie men - gaande de hele reïncarnatie-cyclus - zeer sterke lichamelijke of geestelijke verbindingen heeft gehad, dan zal men uit mededogen omdat ze nog niet zover gekomen zijn in hun evolutie, terug willen

gaan of tenminste op de ander willen wachten.

Op zich is daar niets op tegen, maar wachtend op de ander kan men zelf niet transcenderen. Men kan niet verder.

Wel kan men zich bundelen en wachten in de kracht van 'wij', maar zolang men nog met iets of iemand op Aarde verbonden is, kan het contact met God zelf niet aangegaan worden en kan men het contact, los en vrij van de Aarde, niet voelen.

Denkt u nu niet: "Ach, wij zijn op dit moment mens en wij hebben kinderen en familieleden..."

Bekijk het vanuit de kracht van uw ziel, het goddelijke in u, zonder emoties, met respect voor al wat leeft, maar tegelijk daarin opgesloten: de kennis van verantwoordelijkheid die elke ziel heeft ten opzichte van zichzelf.

Elke ziel is tenslotte verantwoordelijk voor zijn eigen daden.

Dan zullen veel dingen duidelijk worden, men zal onderscheid hebben leren maken tussen zielig en niet zielig, onderscheid in verschillende processen zoals die op Aarde plaatsvinden. Men zal kunnen onderscheiden wat ziekte is en wat karma. Men zal de grote dingen van de kleine kunnen onderscheiden en de grote lijn volgen. Men zal verschillende processen hebben doorgewerkt en begrepen.

Dan is er een diep gevoel van vrede en berusting gekomen, een gevoel dat overgaat in bezinning. Wanneer dit gebeurt verglijdt men langzaam in de 4e trillingsoctaaf van de 4e sfeer.

En op dat moment is men over de helft heen!

In de 4e sfeer zou ik willen spreken over 7 trillingsoctaven. Er zitten 7 lagen in waar men doorheen moet en doorheen wil.

Het zijn testen, toetsen, hoever men in evolutie gevorderd is.

Een toets bijvoorbeeld naar macht, geestelijke macht. En vergis u daar niet in!

Veel zielen die geestelijk werk hebben gedaan op Aarde, willen onmiddellijk na hun overgang een taak gaan doen in de sferen. "Want", zeggen zij, "nu ben ik tenminste los van het stoffelijke."

Maar waarom willen zij dat?

Zeggen zij dat omdat ze ècht andere zielen willen helpen? Of willen ze macht naar zich toetrekken in het kader van het werk dat zij doen: andere zielen en mensen op Aarde de weg wijzen.

Zolang ze ze alleen de weg wijzen is daar niets op tegen, maar als ze ze de les lezen wel!

Wanneer men macht wil, verlaagt men zichzelf, want macht is gebonden aan materie, aan zwaartekracht en magnetisme. Men zakt dan in zijn evolutie terug naar het eind van de 3e sfeer.

En dan zal men nog een aantal malen stuiten als een marionettenpop, die aan een stukje elastiek hangt.

En dat is voor een ziel beslist een onprettige gebeurtenis.

In de astrale wereld dient men los te zijn, verschoond van de Aarde. Dat is

zo belangrijk dat ik het wel bij u naar binnen zou willen drukken.

Men kan het hele proces van de 4e sfeer tot slechts 100 jaar terugbrengen als men in het laatste leven - en liever nog daarvoor - alle **emoties** al zoveel mogelijk **loslaat!** Wanneer men alles in de juiste verhoudingen kan zien en zich niet meer boos maakt over futiliteiten.

Kortom: wanneer men zich niet meer uit zijn chi-punt laat halen!

Dat is een leerschool, een leerschool van paranormale ontwikkeling, van liefde en van vrede.

In de 4e sfeer staat men niet meer op zijn "gelijk".

Ook als men het wel heeft, maar het niet krijgt, vindt men dit niet belangrijk en zal men zich hierdoor niet meer in de emotie laten trekken.

Gelijk hebben en gelijk krijgen, zijn 2 dingen!

Als een mens op Aarde zijn gelijk wil hebben, kan hij dat altijd krijgen. Hij hoeft maar een pistool tegen het hoofd van de ander te zetten en die zal hem dan zeker gelijk geven, ook al heeft hij het niet.

Maar in de astrale wereld werkt dat zo niet!

Daar heeft men een visie en die dient men te toetsen aan God, aan hooggeplaatste en andere intelligenties en dan kunt u wel zeggen: "Ik heb gelijk..", maar daar zal men dan fijntjes op reageren met: "Daar discussiëren wij niet over. Als u gelijk hebt, dan kunt u uw krachten uitdragen en dan zal iedereen naar u luisteren."

En daar kan men het dan mee doen.

Zowel op Aarde als in de geest geldt dat men dingen samen wil delen. Samen iets doen betekent soms concessies doen, maar tegelijkertijd die concessie *willen* doen, niet omdat u hem moet doen (want dan heeft het geen waarde), maar omdat u hem zèlf wilt doen, omdat u de uitkomst van het samen bundelen wilt bereiken.

Dan kunt u niet zeggen: "Ik heb mij maar aangepast. Ik geef altijd maar toe, omdat ik de vrede in huis wil bewaren."

Nee, soms zal men zich moeten aanpassen, maar een ander maal duidelijk zijn standpunt naar buiten moeten brengen.

In de astrale wereld werkt dat precies zo.

Men hoeft zich niet aan te passen. Sterker nog, men kan zich niet meer aanpassen, omdat alles wat karmisch is, wat stoffelijk is, wordt afgenomen, langzaam maar systematisch.

En op dat moment bent u die u bent en ziet iedereen u zoals u bent!

Dan kunt u geestelijk wel een verhaal ophangen, maar elke ziel in de 4e sfeer **weet** wie u bent, kan dwars door uw ziel heen voelen. Ik zeg niet eens meer 'kijken'!

Elke ziel kan een verbinding met u aangaan, in liefde en verbondenheid. Er zijn verschillende ruimtes in die sfeer. Ruimtes waarin men in stilte kan mediteren, ruimtes waarin men anderen kan uitnodigen om tot versmelting te komen en er zijn ruimtes waar men het gevoel heeft de waarde van zijn schepping te kunnen achterhalen, te begrijpen waarom God u als ziel geschapen heeft.

In de 4e sfeer komt de uitwerking van uw karma, niet meer in al uw levens, maar als een groeps karma van al uw eerdere incarnaties naar buiten.

Men heeft een aantal mannelijke incarnaties gehad en een aantal levens als vrouw. Men heeft een aantal malen macht gehad en er zijn levens geweest waarin men onmachtig was met het leven om te gaan. Men heeft een aantal malen een belangrijke positie bekleed in het geestelijk leraarschap en was ook een aantal malen betrokken bij slavernij, de ene keer als machtswellusteling, een ander maal als slaaf.

Men was de ene keer een kundig mens, een ander maal een dwaas.

Dat waren allemaal ervaringen die al of niet direct, maar toch wel tijdens de uitvoering op Aarde, met uw karma te maken hadden.

Al die stukjes karma kunnen in het eerste gedeelte van de 4e sfeer nog eens helemaal worden doorgenomen. Niet meer in detail, maar wel in het collectief beginsel.

En God zegt dan: "Aan het begin van uw schepping heb ik al die stukjes qua erfelijkheid vanuit mijzelf in u gedeponerd: de goddelijke erfelijkheid. Ik heb niet gevraagd ze allemaal tegelijk naar buiten te brengen. U hebt er vele levens over gedaan. Kijk daar nog eenmaal naar terug, zonder oordeel, noch over jezelf, noch om emoties die met andere mensen uit die levens te maken hebben. Kijk maar eens terug. Dat waren je ervaringen..."

Dan zijn er geen positieve en geen negatieve ervaringen meer. Dan zijn er de ervaringen van het goddelijk leven, ervaringen die een ziel nog eenmaal beleeft.

In dat eerste gedeelte van de 4e sfeer, wanneer men beslist niet meer terug te zullen gaan naar de Aarde, omdat 'de afstand' tussen de astrale wereld en de Aarde te groot is, zal men op een geestelijke manier vanuit het goddelijk bewustzijn als ziel, al die levens in een bepaalde spanne tijds doorlopen.

Dan pas kan men zich laten balsemen. Dan kan men zich laten reinigen. Dan kan men zichzelf schoonmaken.

Daarna begint de werkelijke invulling van het leven in de sferen.

Men weet dan 'er nog niet te zijn', maar ook dat men dat stuk karma, dat op Aarde moest worden uitgewerkt, achter zich heeft liggen.

Als men 300.000 jaar - wat heel vaak gebeurt - of 250.000 jaar - wat een enkele maal gebeurt - 'doet' over die periode van 3 sferen, dan heeft men het goed gedaan. Heeft men meer dan 300.000 jaar nodig om die eerste 3 sferen te doorlopen, dan weet men grote fouten gemaakt te hebben.

Maar binnen de 300.000 jaar moet de cyclus van de ziel **naar aardse maatstaven** zijn ingevuld.

Nu klinkt het heel vreemd, maar men doet in verhouding veel langer over de eerste 3 sferen dan over de laatste 4. Die zullen misschien in 100 jaar of enkele honderden jaren kunnen worden ingevuld.

Men kan aan het begin van de 4e sfeer zeggen: "Ik heb het leven achter me. Ik heb begrepen. Ik heb mijn schuld beleden, voor zover ik dat nodig vond. Ik wil advies vragen om mijn geestelijke taak te gaan invullen."

En op dat moment zal men afhankelijk van het werkelijk bewustzijn en de inzet die aanwezig is, een taak naar geestelijke begripsvormen op de schouders gelegd krijgen. Dat zou best weleens helemaal aan het eind van de 4e sfeer of zelfs in de 5e sfeer kunnen zijn.

Hoe dat in zijn werk gaat?

Wel, als bijvoorbeeld hogere krachten van de Witte Broederschap of andere intelligenties gezien hebben dat u als intelligentie - want u kunt zich in de 4e sfeer tot een intelligentie rekenen - de mogelijkheden naar geestelijke aard bezit om zo'n taak naar behoren uit te voeren, kan het zijn dat zij u daarvoor benaderen. Want er is grote behoefte aan intelligenties die zo'n taak waarin kracht, evaluatie en vrede een rol spelen, op zich kunnen nemen.

In deze sfeer behoort men eigenlijk niet meer tot de Aarde, maar ook nog niet tot de Witte Broederschap, dus niet tot het Meesterschap.

Het is een sfeer die weleens - niet in een grapje maar in volledige ernst - "de sfeer van de gevallen Meesters" genoemd wordt.

Meesters in het Goed, zijn net zo sterk als Meesters in het Kwaad en de mogelijkheid zit er in dat iemand die opgeklimmen is tot een heel hoge sfeer, een fout maakt.

Het komt zelden voor, maar als het gebeurt, is het ontstaan doordat macht een rol gespeeld heeft. Macht die bewust en weloverwogen, nooit uit onkunde of toevalligheid, nee, macht die bewust en weloverwogen misbruikt is.

Zo'n ziel uit hoge sferen zal nooit terugvallen naar de Aarde, maar zij valt terug naar het eind van de 3e sfeer, begin 4e sfeer en vandaar zal zij opnieuw omhoog moeten klimmen.

Vele intelligenties in de astrale wereld zullen die ziel nauwlettend in de gaten houden en elke keer waarop ze omhoog komt en transcendeert, screenen, dat wil zeggen: bekijken en haar evolutie toetsen om diezelfde fout niet nog een keer te maken. Ze zullen met die ziel spreken, haar consulteren, iedere keer wanneer ze een sport op de Jakobs ladder omhoog komt.

Het is een verfijnde sfeer, waarin materie geen materie meer is, maar waarin het denken en de gedachte zoals u die hebt op Aarde in een heel andere vorm, een geestelijke vorm - letterlijk en figuurlijk - gegoten is.

Men bezit op een bepaald ogenblik geen astraal lichaam meer. Men kan zijn astraal lichaam ontkoppelen. Ook het mentaal lichaam zal men op een bepaald moment kunnen ontkoppelen en zijn plaats in de sferen als ziel, zelfs zonder de bescherming van een astraal- of etherlichaam kunnen innemen.

Slechts wanneer men handelend optreedt om een taak te gaan uitoefenen zal men ectoplasma om zich heen vormen, met gedachtekracht een lichaam om zich heen bouwen, zoiets als het astraal lichaam, maar dan veel fijner. Het is een van de laatste astrale voertuigen die het verst van het lichaam vandaan ligt. Maar de ziel kan het materialiseren, vorm geven.

Waarom?

Omdat u dit dan nodig hebt, zeker wanneer u teruggaat om een opdracht uit te voeren,

waar toch altijd een gevaren-element aanwezig is.

Communicatie

De mens op Aarde spreekt via de stembanden. In lagere sferen dan de 4e sfeer, waarin een ziel astraal is, zal die ziel de bescherming van geestelijke voertuigen hebben.

Met name het astraal lichaam gebruikt men om te communiceren. Men geeft vaak door gebaren van het astraal lichaam te kennen wat men wil, maar gebruikt daarbij gedachtekracht.

Men geeft dus eigenlijk via gedachtekracht, door bewust gezonden energieën, informatie aan de ander en krijgt die van de ander.

Als twee of meerdere intelligenties die behoren tot de 2e of 3e sfeer, tesamen zijn in de astrale wereld, dan kunnen ze van gedachten wisselen door hun gedachten te concentreren en die gedachtekracht uit te zenden.

In de 4e sfeer gebeurt dat heel anders.

Door het niet meer bezitten van een astraal- of etherlichaam, kan men ook geen gedachtekracht, geen ectoplasma meer aanmaken. Niet echt althans. Men heeft het ook niet meer nodig, omdat men open is. De ziel die men is, opent zich als een bloem.

Elke bij die honing wil, kan erin en men behoeft geen angst te hebben dat die bloem zich sluit.

Ik wil hiermee aangeven dat men in de 4e sfeer de ander niet meer behoeft **te vertellen**:

- hoe goed men is
- wat men bedoeld heeft
- wat men vindt dat de ander verkeerd doet
- en wat men aan de ander kwijt wil.

Zo communiceert men wel in de eerste 3 sferen, maar in de 4e sfeer is die gedachtekracht er niet echt meer. Daar bent u geopend en iedere ziel aan wie u denkt is op dat moment bij u en als die ziel nog op Aarde leeft als mens, dan bent u op dat ogenblik bij het lichaam van die mens.

De gedachte op zich is meer dan een vormgeving.

Wanneer men met elkaar een studie wil doen of een cursus, of wil communiceren in welke vorm dan ook, dan geeft men alleen maar een signaal. Men geeft hiermee aan te willen communiceren en anderen die geïnteresseerd zijn komen naar die ziel toe.

Men verbindt zich met elkaar en zonder woorden, zonder gedachtenenergieën, lopen de waarheden, wijsheden en de kennis in elkaar over.

Men zal niet zeggen zoals hier op Aarde: "Wilt u dat nog eens herhalen?" Of: "Wilt u het op geluidsband inspreken, zodat ik het nog eens kan afluisteren?"

Nee, het geopende bewustzijn dat men is, haalt op dat moment de informatie uit de Bron.

Het is niets meer dan een stuk intuïtie en een stukje sensitiviteit, een gevoel dat als een

vloeistof in elkaar overloopt.

Maar wanneer ik spreek over:'vloeistof', dan moet u niet denken aan een stoffelijke vloeistof. Ik gebruik dit als visualisatie om u iets duidelijk te maken. Het is een kracht, een energie die net als elektriciteit overloopt van uw ziel naar de ander en van de ander naar u. Dan is men een stukje verder en zo kan men met elkaar plannen uitdenken voor een stuk vrede op Aarde of een stuk vrede in de astrale wereld, waar het lagere sferen betreft. Zo kan men wanneer men tot de 4e sfeer behoort bijvoorbeeld cursussen uitdenken of onderwerpen voor causerieën om via trancemediums op Aarde te laten uitspreken.

Mensen op Aarde kunnen soms twijfelen: "Moet ik de rechter weg of de linker weg nemen?" "De ene partner of de andere partner kiezen?" "Zal ik dit huis kopen of dat huis?" In de sferen kan een ziel daar bijna evenzo mee te maken hebben, maar vanuit de 4e sfeer en hoger gebeurt dat niet meer.

Vanuit dat gedeelte van de 4e sfeer waarin men een stuk dualisme en de splitsing in zichzelf, het yin-yang vermogen van zichzelf is kwijtgeraakt, ontstaat een vernieuwing. Dan komt men in het stadium van 'ik wil' maar men is niet meer ego-gericht, want wanneer men vanuit die plaats in de sferen iets **wil** dan doet men dat niet meer alleen voor zichzelf, maar voor vele honderdduizenden zielen omdat men onderdeel is van dat collectief.

De 4e sfeer is een sfeer van vrijheid. Dat komt omdat er geen geboden en verboden zijn, dat niemand zegt dat iets niet mag. Men heeft volledige vrijheid van handelen omdat men een evolutiegraad bereikt heeft waarin men de ander geen pijn meer doet en niet meer onethisch handelt. Zulke dingen doet zo'n ziel niet meer, omdat men weet dan ontzettend ver te zullen terugvallen, maar ook omdat men weet dat, wat liefde is alleen maar met liefde vermengd kan worden.

Liefde, letterlijke en figuurlijke liefde, is de draagkracht van elke ziel in de 4e sfeer.

Tot en met de 3e sfeer laten mensen en zielen soms nog hun energieën weglopen of nemen nog weleens de verkeerde beslissingen, omdat ze het vanuit de ik-vorm willen doen, omdat ze emoties kennen en emoties zijn puur energie-verspillend.

Eén van de negen Meesters van Malva heeft eens gezegd: "Ach, ge kunt wenen en kijken naar de tranen die op de grond vallen, maar ge kunt ze toch niet meer oprapen. Waarom dan verder geweend? Het heeft geen enkele zin. Al die tijd dat ge bezig bent met die emotie kunt ge uw gedachten niet ordenen, uw gevoel niet tot een geconcentreerd en een ontspannen gevoel maken en geen actie ondernemen om positieve krachten in en buiten uzelf op te bouwen, om het probleem waarmee u worstelt te veranderen. U laat zich meenemen door de emoties!"

De 4e sfeer is een gebied waarvan ik durf te zeggen dat daar tot nu toe geen enkele ziel energieën verspild heeft. Het lijkt misschien voor veel mensen op Aarde een harde sfeer, omdat de intelligenties die daar vertoeven enerzijds heel zacht, lief en teer zijn, maar aan de andere kant geen emoties kennen. En iemand die geen emoties kent **lijkt** hard, doch is dat niet!

Maar een mens in zijn hevigste emotie, in het diepst van zijn dal zal zeggen: "Een intelligentie heeft makkelijk praten, die is niet geëmotioneerd, nee, logisch want die kan verder kijken, maar ik zit hier op Aarde..." En dan komt er een verhaal.

Als mens vraagt men zich vaak af: "Waarom?"

"Waarom moest die partner bij mij weggaan?"

Of: "Waarom moest mijn maatschappelijke positie worden opgeheven?"

Maar als men behoort tot de 4e sfeer stelt men deze vragen niet meer, omdat men de goddelijke ordening ziet.

Zonder theatraal te worden zou ik bijna zeggen: "U ziet hierin dan duidelijk Gods leiding en Gods hand."

Daarom zal men als mens behorend tot de 4e sfeer betrekkelijk snel over zijn probleem heen kunnen komen. Men zal er niet in blijven steken.

* * *

De 5e sfeer is een sfeer die niets of nauwelijks meer iets met de Aarde te maken heeft. De ziel heeft haar cyclus wat betreft de Aarde ingevuld, heeft vanuit de 4e sfeer misschien nog een paar maal, al of niet in een persoonlijke betrokkenheid, naar de Aarde teruggekeken.

Maar wanneer de ziel door de 4e sfeer heen, binnengetreden is in de 5e sfeer, is de eventuele band, de stoffelijke aantrekkingskracht en de inlossing van het karma voltooid verleden tijd.

Wanneer die kracht zich van de ziel heeft meester gemaakt, kan zij voor een kort moment, binnentreden in de Godskern, dus kan zij voor een kort moment naar de 7e sfeer.

Daar kan zij ademen.

Daar kan zij informatie opnemen.

Daar kan die ziel uit het begin van de 5e sfeer, binnentreden in de 7e sfeer, heel even een opdracht voelen, een opdracht die zij zichzelf, samen met andere 'engelen' gesteld heeft.

Zij heeft het ondergaan.

Zij kan dan terugkijken naar de 5e sfeer en zien wat zij straks zal gaan doen.

Het zeer ragfijne, dat de ziel op dat moment in zich heeft, is eigen aan de 5e sfeer. Zij kent kosmische integratie, geestelijk bewustzijn en een zeer fijnbesnaarde gevoeligheid.

Dit laatste heeft niets te maken met sensitiviteit of het aanvoelen en herkennen van ervaringen.

Haar opdracht is vaak: een verbond sluiten, collectieven smeden, krachten zoals 'DE WITTE BROEDERSCHAP' in stand houden.

Het is de sfeer van de Witte Broederschap, van een Ring van Licht. Het is de sfeer van de Meesters die de waarheid en het doel van de mensen op Aarde kennen, maar ook dienen.

Het is die sfeer waarin een ziel probeert om vanuit haar eigen goddelijke kern, los van het stoffelijke, de ordening in de astrale wereld te handhaven.

Het is niet zo dat zo'n ziel niets meer met de Aarde te maken wil hebben. Het is wel zo, dat zo'n ziel de sferen in de astrale wereld schoon houdt en Krachten van de Witte Broederschap gebruikt om nieuwe plannen te smeden, om nieuwe orden van geestelijke groeperingen op Aarde en in de astrale wereld te laten voortbestaan. Voornamelijk in de astrale wereld waar zielen voorbereid worden, gesmeed worden - maar dan positief en vanuit goddelijke ordening - om straks op Aarde een spirituele groepering te stichten.

Of om straks op Aarde iets te doen, wat te maken heeft met een bloeiperiode, zoals in Atlantis of Egypte, zoals ten tijde van de Inca's, zoals ook in het Aquariustijdperk.

Wanneer dat Aquariusbewustzijn van nu op zijn hoogtepunt is, zullen er geestelijke leraren zijn op Aarde, die misschien niet stammen uit de 5e sfeer, maar die dat plan wat in de 5e sfeer gesmeed is, op Aarde gaan realiseren.

In deze sfeer is het de taak van de ziel vanuit de eigen hiërarchie krachten te bundelen en

een groot blok van energie te vormen, zodat trillingen vanuit de allereerste sfeer niet naar de 6e en 7e sfeer kunnen komen. Er zal een absolute blokkade zijn, maar een blokkade in licht en liefde.

De 5e sfeer is de enige sfeer die kan putten uit alle andere sferen. Zielen van de 5e sfeer kunnen zich - en ik moet dit in woorden van de Aarde weergeven - 'verlagen' om zich naar de 1e sfeer te begeven om daar hulp te bieden, **maar ze doen dit nooit alleen!**

Alhoewel zielen uit de 5e sfeer over zeer grote geestelijke energieën beschikken, zullen zij zich altijd beschermen en zich laten vergezellen door bijvoorbeeld mensen op Aarde. Die hebben namelijk een sterke materiekraacht.

Zij gaan dan met iemand die nog leeft op Aarde, die zich ter ruste heeft begeven en waarvan de ziel is uitgetreden naar zo'n 1e of 2e sfeer om daar kracht en harmonie te brengen.

Soms gaat men met meerdere personen die nog leven op Aarde, die op dat moment zijn uitgetreden.

U begrijpt dat een confrontatie tussen positief en negatief een harde strijd kan zijn, maar het zal er een zijn zoals die van de Witte Broederschap - het 'leger' van de positieve witte monniken, c.q. energievormen, kosmisch zowel als geestelijk - die altijd in het positieve zal eindigen.

Al is het maar één ziel die zich een stukje kan transformeren, dan is de functie op dat moment ingevuld en dan is alle energie niet voor niets geweest.

De 5e sfeer kan ook putten uit de 6e en 7e sfeer, maar zal dit zelden of nooit doen.

De opdracht is om de andere sferen met elkaar te verbinden en in elkaar te laten overlopen, daar waar dit mogelijk en wenselijk is.

Als men kijkt naar de laatste 50, 60 jaar op Aarde, dan kan men zien dat de evolutie in een versneld tempo gekomen is. De mens gebruikte zijn wil oorlogszuchtig, dacht: "Ik wil dit hebben..." Spreekt over: "Mijn huis, mijn partner, mijn kinderen, mijn maatschappelijke positie..." en men liet dit dikwijls ten koste gaan van anderen.

De 5e sfeer is een sfeer der Goden, een sfeer der engelen.

Een sfeer van zielen die vanuit een krachtig positief beginsel proberen de vrede in de astrale wereld te herstellen.

Dat betekent dat zij zelfs zielen die minder positief in de astrale wereld aankomen, niet meer door een persoonlijk zielscontact, maar door een afstandelijke straling schoon wassen, voor ze opnieuw naar de Aarde gaan.

Althans, daartoe wordt een poging ondernomen en vaak slaagt die, omdat het een afstandelijke, geen versmelting zijnde samenvloeiing is, een "niet-lijfelijke", zoals bij mensen.

Deze sfeer is er ook een van muzikaliteit en kunstzin, maar dan wel een heel hoog-ethische kunstzin. Het is een sfeer waarin een ziel alleen maar kan functioneren, wanneer ze de goddelijke kern heel even geproefd heeft. Daarom is het zo noodzakelijk dat een ziel dat heel even doet.

Even de trilling proeft van Gods schepping, heel even terugkeert in de 'buikholte van God', zoals dat weleens genoemd wordt, maar tegelijkertijd weet nog niet aan het eind van haar hele reïncarnatiecyclus te zijn.

In de 5e sfeer wordt door een kosmische straal **prana** aangemaakt en op alle doelen in de astrale wereld gericht.

Met nadruk stel ik: in de astrale wereld, omdat daar "Het Plan wat de Meesters kennen en dienen..." wordt voorbereid. In tweede instantie wordt pas prana aangemaakt en 'gematerialiseerd' die bestemd is voor de Aarde.

De verschillende gedeelten van de 5e sfeer

In het eerste gedeelte van de 5e sfeer vertoeven engelen met een bijzondere opdracht: daar worden zielebanden gesmeed.

Het is ook dat deel van de 5e sfeer waar tweelingzielen of nevenzielen - na elk voor zich vele incarnaties te hebben ingevuld - elkaar weer tegenkomen. Het is alsof het Rad van Wedergeboorte zich daar sluit, ook al is er nog geen terugkeer in God. Het is vaak een herontmoeting, na lange, lange tijd, eeuwen en eeuwen..., waarin de dualiteit volledig ontbreekt, waarin het woord synchroniciteit zelfs wegvalt. Het is een samengaan, een bundelen zonder iets van zichzelf te hoeven geven aan de ander. Het is iets willen doen voor die ander, de ander willen zijn. Kortom: in elkaar versmelten en als één geheel verder gaan.

Daar wordt het grootste deel van de tijd - als we het in tijd mogen uitdrukken - mee ingevuld.

Wanneer we dan naar het 2e gedeelte van de 5e sfeer gaan, dan zien we dat daar de letterlijke uitvoering plaatsvindt. De ziel krijgt inzage in het Goddelijk Plan. Daar probeert de ziel met zijn esoterische kennis en wijsheid in de trilling - in woorden van de Aarde vertaald: op de plaats, op de stoel - van God te gaan zitten en tracht de ziel zonder oordeel of veroordeel de taak van God te verlichten.

En vergist u zich daar niet in. God in al zijn krachten, liefde en wijsheid is onkwetsbaar, maar is tegelijkertijd zo kwetsbaar als een ziel in zijn hele reïncarnatiecyclus maar zijn kan.

Die kwetsbaarheid maakt dat God in de 5e sfeer een aantal plaatsvervangers van Hem aanstelt. Dit zullen een aantal zielen zijn die verkeren in het middelste gedeelte van de 5e sfeer.

Zij zullen ervoor zorgen dat er recht gesproken wordt, daar waar dit helaas nog steeds noodzakelijk is.

In eerste instantie naar de astrale wereld en in tweede instantie wederom naar de Aarde toe.

Vooraf het middelste gedeelte van de 5e sfeer is als een brug over de rivier, een brug tussen 2 werelden. De sfeer tussen God zelf - en nu ga ik even voorbij aan de 6e en 7e sfeer - en de astrale wereld.

Nieuwe zielen die bijvoorbeeld geboren worden uit God, vertoeven een bepaalde tijd in de astrale wereld. Dat zijn zeer jonge zielen. Zij beginnen aan het Rad van Wedergeboorte helemaal aan het begin en zullen dan in hun eerste incarnaties op Aarde, de eerste sfeer moeten gaan invullen. Maar...voor het zover is mogen zij even de trilling ervaren van de helft van de 5e sfeer. Ze mogen er even van 'proeven'.

Zo krijgen ze een goddelijke trilling mee, die ze doet weten, zien en voelen. Dat gevoel van 'weten, zien en voelen' blijft hen bij en dat nemen ze mee in hun onderbewustzijn, of ze nu in het begin van hun reïncarnatiecyclus een grofstoffelijke leven invullen, bijvoorbeeld als moordenaar, of een wat minder grof leven als monnik (en daar moet u zich in de eerste sfeer nog maar niet veel van voorstellen. Er zijn tenslotte ook heel laagstaande monniken!) altijd zullen ze de behoefte aan stabiliteit in zich dragen. Een behoefte aan erkenning, liefde, warmte, zoals een kind dat kan hebben.

U zou kunnen zeggen: het is de springplank naar het aller-, allereerste leven op Aarde toe. Maar een springplank die tegelijkertijd die goddelijke kern weer moet loslaten, omdat men hem nog niet vast kan houden, omdat men nog niet behoort tot de goddelijke trilling die behoort tot de 7e sfeer.

In het laatste gedeelte van de 5e sfeer zijn zielen aanwezig die niets anders doen dan vergaderen (vergis u daar niet in, want dit is in niets te vergelijken met een menselijke vergadering) over wat in de hele evolutie van de planeet Aarde zou moeten veranderen op Aarde wat **de mens** betreft, maar ook aangaande **de astrale werelden** - in meervoud - die met de Aarde verbonden zijn en kris kras door de Aarde heenlopen.

Het is een opnieuw uitwerken, een corrigeren van het Plan wat de Meesters kennen en dienen.

Zo'n plan wordt gemaakt voor een bepaalde tijd, 1 eeuw, 2, 3 eeuwen, maar is aan veranderlijke kracht onderhevig. Wanneer u terugkijkt in de evolutie, kunt u zien dat er aan het begin van deze eeuw een grote verandering in de evolutie van de planeet Aarde tot stand gekomen is.

Vorbereidingen daartoe en telepatische verbindingen met de Aarde zijn gesmeed en voorbereid in dat laatste gedeelte van de 5e sfeer.

Evolutie is verandering.

Evolutie zoals moderne communicatiemiddelen, evolutie zoals een steeds meer geestelijke instelling van mensen.

Mensen die steeds meer de behoefte krijgen om ruimer te gaan denken en verder dan de einder te willen kijken.

Mensen die de beperking van het leven kunnen zien en geloven of misschien weten dat er meer is tussen Hemel en Aarde dan men met zijn stoffelijke - ja misschien zelfs met zijn astrale ogen, kan waarnemen. Het is een ombouwen van de evolutie.

Maar genoeg is genoeg...

Dan wordt de evolutie gestopt en een nieuw stuk in de evolutie opgelegd. Het zijn de plaatsvervaarders van God die koerscorrecties in de naam van God in de astrale wereld aanbrengen.

U zult zich kunnen voorstellen dat dit een heel hoog-ethische, verantwoordelijke situatie is. Maar woorden schieten hier tekort, want het gaat dimensies dieper.

Waarom?

Omdat men niet met één ziel, niet met 100, niet met 1000 zielen, maar met de verantwoordelijkheid naar miljoenen zielen toe en tevens met de verantwoordelijkheid naar de sferen te maken heeft.

En... omdat het te maken heeft met de verantwoordelijkheid die God voelt in zichzelf.

Maar God heeft deze zielen die in het laatste gedeelte van de 5e sfeer vertoeven, aangesteld om de voorbereidingen in de astrale werelden te treffen, het Plan dat de Meesters kennen en dienen zo nodig te corrigeren en opnieuw op te bouwen en in een delegerende functie via intelligenties en geleidegeesten aan de Aarde over te dragen.

De 5e sfeer is een overkoepelend geheel, zo overkoepelend, dat hij enerzijds totaal onemotioneel is en anderzijds vanuit een warmte, een kracht van prana, een stuwende goddelijke energie, iets in een mens kan laten gebeuren, wat naar menselijke maatstaven niet mogelijk is.

De kracht van de Witte Broederschap, de kracht van de hiërarchie die zich noemt "De Ring van Licht", de kracht van Aquarius, die dit allemaal is, vertoeft in de 5e sfeer en heeft zich met groot élan gestort op de evolutie van de planeet Aarde, waar alle 7 sferen nog steeds aan verwant en mee verbonden zijn.

Terwijl ik u dit allemaal vertel, realiseer ik me dat ik volkomen onmachtig ben om het gevoel dat - vooral aan het eind van de - 5e sfeer, aanwezig is, in menselijke bewoordingen over te brengen. **U zou die trilling moeten voelen...**

Warmte is een stoffelijk woord, zacht, wollig en donzig zijn stoffelijke woorden, maar toch komen die woorden als denkpatronen in mij naar boven als ik op u wil overbrengen hoe het in die 5e sfeer is.

Ik heb u veel verteld, maar misschien begrijpt u dat ik niet alles kan overdragen alleen met vertellen. Die sfeer moet je kunnen ervaren... Je moet hem kunnen voelen...

Toch hoop ik, tussen de woorden door, die sfeer enigszins op u te hebben kunnen overbrengen.

* * *

De 6e sfeer is een sfeer die in niets meer te vergelijken is met alle andere sferen die daar onder liggen. Alle positieve dingen die ik over de 3e en 4e sfeer gezegd heb vallen in het niet bij de 6e sfeer, is zelfs niet te evenaren door de 5e sfeer met al zijn krachten.

Wat is er dan zo bijzonder aan?

Allereerst omdat hij niets meer met de Aarde te maken heeft.

Een mens levend op Aarde is als ziel niet in staat ooit in de 6e sfeer te komen, omdat zij aan de Aarde vast zit.

In theorie en zelfs iets meer dan theorie is het zielen uit de 2e, de 3e, de 4e of 5e sfeer onder bepaalde omstandigheden wel gegeven in de 6e sfeer te kijken, maar men kan er nooit lang blijven, omdat het een sfeer is van Meesterschap.

Het is een sfeer van Meesters, van voelen, van Broederschap, een sfeer van wijding en inwijding, die maar heel weinig zielen bevat.

Dat is ook niet noodzakelijk, omdat wanneer men eenmaal binnengetreden is in deze sfeer, men daar nooit lang vertoeft.

Het is een kort verblijf.

Het is een sfeer, waarin men misschien de laatste emotie - zo die nog aanwezig zou zijn - loslaat.

Maar het is tegelijkertijd de sfeer waarin **alle kennis uit alle eerdere incarnaties** nog eens wordt doorgenomen, alsof men in een soort filmbeeld terugkijkt naar alle levens en alle sferen: tussensfeer, Hades-sfeer, kindersfeer en alle andere mogelijke situaties, zoals levens in de astrale wereld tussen stoffelijke levens in - en dat zijn ook levens - kortom, alles nog eens op een rijtje zet.

Een soort evaluatiesfeer, waar men kort verblijft, omdat men niet meer gebonden is aan de reïncarnatiegedachte. Men is noch gehouden aan een leven op Aarde noch aan een leven in de astrale wereld.

Er bestaat geen tijd meer...

De factor tijd, een van de belangrijkste aspecten in het hele reïncarnatiegebeuren, valt weg. Wat overblijft is de ziel.

Wanneer men de 6e sfeer binnengaat is er afstand gedaan van de verschillende voertuigen. Er is afstand gedaan van elke bescherming die zich gedurende het hele evolutieproces tot aan de 6e sfeer, om de ziel heen bevindt.

Men zou kunnen zeggen: wat overblijft is dus goddelijk.

Maar... men is er nog niet. Men moet de 6e sfeer nog door en het laatste stuk van het absoluut inwijdingsproces, of misschien de bezegeling, de inwijding op alle graden, nog ontvangen.

En dat behoort tot de 7e sfeer.

De 6e sfeer is dus een gebied waar de ziel tot haar recht komt, waarin de ziel **ziel is**, zoals ze daarvoor nooit geweest is. Een ziel die dikwijls al eerder - maar zeker in het begin van de 6e sfeer - versmolten is met anderen: tweeling- en/of nevenzielen.

Het is een collectief. Men kan niet meer spreken van één ziel. Het is altijd een groepsverband van 10, 15, soms wel honderden zielen, die als het ware 'aan elkaar vastgekleefd zitten' en met elkaar één project uitwerken, met elkaar één gedachte veilig stellen, één gevoel willen bemediteren en er niets mee doen.

Het dus niet meer naar de Aarde toezenden, maar ook niet meer naar de sferen.

Men gaat ervan uit dat elke ziel verantwoordelijk is voor zijn eigen karmische actie en reactie, dat men het op dat moment weten moet, en/of hulp krijgt van vele intelligenties uit de 4e of 5e sfeer.

In de 6e sfeer is men dus helemaal **los**. Los van alles.

En wanneer men los is van wat men achter zich heeft liggen, dat wil zeggen: los van de opvoeding, los van de straat waarin men geboren is, los van de school die men bezocht heeft en de invloed die dat op uw leven heeft gehad, dan kan men maar één ding doen: **vooruit kijken!**

En dat vooruit kijken gebeurt in de 6e sfeer. Vooruit kijken naar de 7e sfeer en de overtreffende trap daarvan: GOD.

Het is een langzaam verglijden IN dat Licht, maar nog net niet met dat Licht kunnen omgaan. Niet omdat men niet hoog genoeg in evolutie is, maar omdat die ziel zelf vindt dat zij nog niet waardig is om de laatste lauwerkrans om de geestelijke schouders te mogen leggen.

Het is een langzaam verglijden in, maar ook een telepathisch functioneren met God.

Soms zijn er momenten dat men door die 6e sfeer heen verglijdt naar de 7e sfeer en in God opgaat, maar tegelijkertijd in de uitademing van God niet opnieuw geboren wordt, zoals aan het begin, maar weer wordt teruggeworpen in de 6e sfeer om wellicht toch weer het een en ander te gaan evalueren.

Het is een heel bijzonder gebeuren, een gebeuren dat praktisch niet in stoffelijke woorden is om te zetten, omdat men dit gegeven op Aarde niet kent.

Wat denkt u? Zou het zo kunnen zijn dat u zielen kent in de 6e sfeer?

U denkt van niet? Ik weet zeker van wel.

U kent een aantal zielen uit deze sfeer onder de naam: **De Meesters van Malva**.

Deze Meesters hebben een heel hoge evolutiegraad bereikt. Zij zijn door de 6e sfeer heen in de 7e sfeer opgegaan en in God terechtgekomen, maar hebben op dat moment besloten om toch terug te keren en zich verder in te zetten voor de vrede op Aarde, omdat ze een grote liefde voor Moeder Aarde en al haar bewoners hebben. Zij dachten: "Zolang de mogelijkheid er is, willen wij een tussenschakel vormen en fungeren als een soort 'bemiddelaars' tussen God en de mensen."

Maar de Meesters van Malva bemiddelen niet alleen tussen God en de mensen, maar ook tussen de Aarde en het Universum.

Enkele jaren geleden is het Mr. Ishwara, hoofd van het collectief Malva Meditatie,

toegestaan zitting te hebben in de Hof van Uraan* als afgezant van de planeet Aarde.

Zij hebben daar een eigen stramien voor ontwikkeld. Dat is de naam MALVA MEDITATIE. Maar niet alleen de naam. Ze dragen ook uit wat Malva Meditatie was, is en altijd zijn zal... Dit doen zij zowel naar zielen in de sferen als naar mensen op Aarde.

Zij dragen hun meditaties aan mensen over via een aantal trancemediums op Aarde en aan zielen in de sferen via een aantal 'geleidegeesten' of 'overkoepelende geleidegeesten'.

Tot die 6e sfeer behoren ook een aantal zielen die ik bijzondere zielen zou willen noemen. Een van hen is één van de 9 Meesters van Malva.

Deze zielen werken als een soort "Wachters bij de Poort" naar alle sferen toe.

Wanneer men vanuit het Universum, laag of hoog, in een bepaalde sfeer inzage wil hebben in mensen op Aarde of zielen, dan moet men om in zo'n sfeer te komen - van de ene sfeer naar de andere, van lager naar hoog of van hoger naar laag - altijd toestemming vragen aan de "Wachter bij de Poort". In totaal zijn er zo'n 70.

En die 70 zielen zijn speciaal aangestelde, speciaal door God zelf opgeleide zielen die het mogelijk maken om zielen vanuit hun eigen sfeer in een hogere dan wel lagere sfeer tot koppeling, vermenging, tot voeling of tot uittreding - zoals dat bij sommige mensen gebeurt - te laten komen.

Daar is altijd toestemming voor nodig.

Uw eigen geleidegeest die tot uw sfeer behoort kan dat niet! Uitzonderingen daargelaten. Andere hoge intelligenties kunnen dat ook niet.

Daar zijn speciale zielen uit de 6e sfeer voor nodig. Heel hoog-geëvolueerde levensvormen, wezens die de naam 'intelligentie' niet meer dragen. Levensvormen die een trait d'union zijn tussen God en de mensen en die dag in, dag uit, ondanks de tegendruk van situaties op Aarde zoals oorlog of andere vormen van negativiteit, hun taak altijd, nooit aflatend invullen.

Het is een gevoel van dankbaarheid wat hen drijft. Ze zijn dankbaar voor alle leringsprocessen die zij gedurende hun hele evolutie mochten ondergaan. Hun dankbaarheid staat in schrille tegenstelling tot wat veel mensen zeggen: niet meer te willen leven, omdat ze het leven niet meer zien zitten...

De aanstelling van die 70 zielen, waaronder één van de 9 Meesters van Malva, heeft regelrecht uit de allerhoogste regionen door God zelf plaats gehad.

Dat was een inwijding. Tenminste, wij duiden zo'n gebeurtenis aan met het stoffelijke woord 'inwijding', maar zoiets is eigenlijk niet in stoffelijke woorden te vatten, want wat er gebeurt als een ziel een directe opdracht krijgt van God is echt niet te beschrijven.

Zielen in de 6e sfeer zou ik na de kennis die ik heb opgedaan over deze sfeer een titel

---

* De Hof van Uraan bevindt zich in het hart van het Universum en is het beste te vergelijken met de Verenigde Naties. Vele planeten uit veel zonnestelsels hebben afgevaardigden in de Hof van Uraan. Daar worden vergaderingen gehouden die tot doel hebben het evolutieproces, zowel planetair als binnen de verschillende zonnestelsels, te bespreken en zo nodig bij te sturen.

willen geven. Ik zou ze "de plaatsvervangers van God in het Universum" willen noemen. Zij geven informatie aan mensen, die God het allerliefst zelf zou geven..., maar dat is voor God niet anders mogelijk dan via door Hem aangestelde Meesters.

De 6e sfeer is een sfeer waar tempels zijn van liefde, tempels van warmte en geluk, maar niet van aards geluk. Nee, tempels waarin een ziel zich als het ware kan baden in een bassin van ectoplasma, omdat zij geen omhulsels meer heeft, geen geestelijke astrale voertuigen. Zij is zoals zij is, ontdaan van alle ballast.

Er klinkt een toon in een heel grote ruimte.

U kunt zich misschien voorstellen dat wanneer een kinderkoor zingt in een grote kathedraal, dat die hele ruimte meedoet en dat het lijkt of de hele ruimte dat geluid voortbrengt. Maar dat is slechts 1 promille van de kracht die een ziel heeft, wanneer die in deze sfeer een 'trilling' in trilling brengt. (U ziet, ik heb weer moeite met het verwoorden) Wat ik bedoel met het woord 'trilling' is in dit geval het in trilling brengen van de eigen gedachten, maar een trilling is meer dan een gedachte, een trilling veroorzaakt een geluid. Het is de mantra van het geluid, maar het woord mantra is op dat moment weggefallen. Het is een geluid dat ruimtewerkend klinkt, het draagt het geluid van interdimensionale, kosmische klanken in zich.

Maar als u mij zou vragen **hoe dat klinkt**, kan ik daar geen antwoord op geven.

Het heeft niets met noten te maken, niets met hoog en laag te maken. Het heeft niets met een stem en niets met een instrument te maken. Het is de ziel. Het zijn de snaren van de ziel die daar in trilling treden. (En dat is nog te stoffelijk uitgedrukt) Maar daar kan een ziel zich in baden.

De schepping is hier een universele schepping, is niet meer geënt op het individu, maar is op een groot collectief van 10 tot 100 zielen tegelijk geënt, heeft niets meer met de ik-vorm te maken, heeft ook niet meer met "de kracht van wij" te maken, maar is zo universeel, dat de kracht 'wij' zou duiden op een verschil tussen 'ik' en 'wij'.

Dat verschil is weggefallen. Het komt niet meer in het denken, in het voelen van het wezen op om anders te denken dan goddelijk. De gedachte is doorstroomd van goddelijke energiestralen.

Dat betekent:

- dat er een heel hoge frequentie van licht is. Een licht dat u als mens op Aarde niet kent;
- dat er een heel hoge frequentie van geluid is, dat niets met een hoge C of een andere hoge toon te maken heeft, maar een geluid dat u als mens op Aarde niet kent;
- dat er een heel hoge frequentie van verantwoordelijkheid is, een verantwoordelijkheid die geen mens op Aarde, hoe ethisch ook, ooit zou kunnen voelen, omdat een mens ondanks zijn hoge afstemming, ondanks zijn geestelijk bewustzijn toch nog op Aarde leeft en stoffelijk is.

Het is een sfeer waar liefde woont, waar liefde ontstaat, waar de Bron der Liefde gecreëerd wordt.

Vanuit deze sfeer ontstaat het gevoel **liefde**: kosmische liefde, goddelijke liefde, astrale liefde, maar ook mentale liefde of het gevoel lichamelijke, stoffelijke liefde.

Hier wordt die liefde als een fontein aangemaakt, een natuurlijke fontein van waterdruppels die ik meer een bron zou willen noemen.

Die waterdruppels geven lucht, geven ruimte.

Nu heeft elke waterdruppel biljarden energievormen en trillingen van liefde in zich en God heeft zielen aangesteld om namens Hem in die 6e sfeer dat licht en die bron van leven in liefde om te zetten en die liefde via een aantal "Wachters bij de Poort" aan de sferen over te dragen, maar dit wordt niet alleen en uitsluitend door hen gedaan. Dit gebeurt ook via een aantal andere zielen die misschien het woord 'ziel' niet eens meer dragen, omdat ze hoger zijn dan een ziel ooit komen kan, bijvoorbeeld de Meesters van Malva, Krachten van de Witte Broederschap. Dat zijn allemaal heel hoge intelligenties, wezens die de aanduiding "Meester der Meesteren" zouden kunnen ontwikkelen.

Mr. Oraan bijvoorbeeld zou ik "Meester der Meesteren" willen noemen. Hij is door de Kosmos als 10e (kosmische) Meester toegevoegd aan het bestaande Malva collectief van 9 Meesters.

Als intelligentie kan men dus het Meesterschap bereiken, maar is men Meester over een aantal andere Meesters dan spreekt men over de titel: Meester der Meesteren.

En dat is niet iets of iemand waar men gemakkelijk mee kan converseren. Zo'n wezen is zonder gebonden te zijn, zonder emotioneel te zijn, alleen maar liefde. Hij wil wanneer hij kennis overdraagt slechts sec kennis uit de Bron van Leven aan de Aarde overdragen.

Dat is de opdracht die God hem gegeven heeft.

Christus Jezus en Boeddha, of zoals ze in de sferen genoemd worden: Mr. Jezus en Mr. Siddharta zijn voortgekomen uit de 6e sfeer. Beiden zijn kosmische zielen, afkomstig van een andere planeet. Wanneer zo'n kosmisch wezen kiest voor een aardse cyclus verlaat hij zijn planeet en treedt binnen in onze God. Aangezien de 7e sfeer een verblijfplaats is waar men alleen met collectieven naartoe gaat en waaruit men niet meer terug kan, is het begrijpelijk dat voor een wezen uit de Kosmos de 6e sfeer de aangewezen plaats is om - na een verblijf aldaar - af te dalen naar de Aarde, om als mens zijn taak te gaan invullen.

Uit deze sfeer zijn ook denkers voorgekomen zoals Plato en andere grote filosofen die de wereld gestuurd hebben. Ze hebben hun etherisch Zijn, hun goddelijk bewustzijn op een bepaald moment kunnen ontkoppelen van hun Zijn op Aarde. Dat betekent dat de pijn die Christus aangedaan werd, niet **echt** door Hem werd gevoeld.

Zielen afkomstig uit de 6e lichtsfeer hebben zich voor de tijd dat zij op Aarde leefden, als mens willen gedragen! Hun geloof in de toekomst, hun geloof in de vrede - ook in al die jaren daarna - was geënt op hun bewustzijn.

Doemdenkerij was in hen niet aanwezig. Zij geloofden in hun toekomst. Zij geloofden in het woord dat zij spraken en dat liep synchroon met de kracht van hun ziel.

Hun denken was gebaseerd op hun weten en hun weten transformeerde zich in hun kunnen...

* * *

De 7e sfeer is een sfeer waarin u nooit met stoffelijke elementen te maken zult krijgen. Er zijn daar een aantal krachten vertegenwoordigd die veel mensen op Aarde GOD noemen. Drie letters.

Sommige kinderen, maar ook volwassenen, zien deze goddelijke kracht als een man met een baard.

Niets is minder waar!

De Godsvonk en de Godskracht, datgene wat verantwoordelijk is voor alle leven - de instandhouding van de planeet Aarde en die van de mensheid, zonder aanzien van ras, leeftijd, kleur of wat dies meer zij, de instandhouding van de natuur, de planten- en dierenwereld en alles er omheen - is samengesteld uit een aantal krachtseenheden, zich samen noemend: GOD.

Wanneer een ziel de 7e sfeer binnenkomt, dan is er op dat moment voor het eerst sinds heel lange tijd een gevoel van weemoed, een gevoel van eenzaamheid en toch is die ziel niet meer alleen. Zij staat aan het begin van haar binnentreden in God, iets waar zij duizenden en duizenden jaren op gehoopt heeft, waarin de ziel als bloem dorstig naar water en verlangend naar licht is geweest, waarin de ziel steeds geprobeerd heeft haar best te doen; soms gefaald heeft, maar dan weer alle zeilen heeft bijgezet.

Toch is er dat gevoel van weemoed, niet van angst of verdriet, maar van weemoed naar de Aarde.

En wanneer dan eindelijk "De Poort" opengaat die het binnentreden in de 7e sfeer mogelijk maakt, zal elke ziel die op dat moment een groepsziel is en geen individu meer, in haar eigen gevoel terugkijken en misschien een miljoenste seconde dat gevoel van weemoed, maar wat tegelijkertijd overwonnen wordt door een diep geluk, ervaren.

Er zullen geen tranen rollen en geen woorden gebruikt worden, maar er zal een bepaald gevoel zijn van 'elkaar gevonden te hebben' wanneer "De Poort" gesloten wordt achter zo'n collectief van groepszielen.

Want zoals u weet - ik heb dat al eerder verteld - vinden samensmeltingen tussen tweeling- en nevenzielen plaats in de 5e en 6e sfeer. Dan hebben zielen uit de 5-puntige ster elkaar gevonden.

Sterker nog: ze zullen elkaar gevonden móeten hebben, willen ze als collectief die 7e sfeer binnengaan.

Maar het zijn niet uitsluitend zielen die van origine uit de 5-puntige ster komen. Het zijn zielen die regelmatig en meer dan dat, gaande de hele evolutie, elkaar ontmoet hebben of die een heel lange tijd en zeker op dat moment eenzelfde gevoel hebben in een bepaalde richting.

Stel: U bent aangesloten bij Malva Meditatie. U bezoekt de openbare sessies, u volgt cursussen of u bent leerling aan een van de Malva-scholen. Dan noemt men u in onze gelederen een 'Malveriaan'.

Dan zou u als 'Malveriaan' in theorie - want daar is nog wel iets meer voor nodig - een groepsziel kunnen vormen, omdat u met elkaar als een groep zielen, gewerkt hebt aan het tot stand komen van de VREDE, gewerkt hebt in liefde voor anderen.

Als "De Poort" dan dicht gaat, behoort u samen met 998 groepen zielen tot de 999 groepszielen, die zich in de 7e sfeer bevinden.

In de 7e sfeer bevinden zich altijd 999 groepszielen. Dat is een mystiek getal. Een getal dat vrij vertaald met een aantal kosmische, geestelijke, goddelijke 'berekeningen naar wiskundige aard' te maken hebben. En die 999 groepszielen hebben allen één ding gemeen: Ze gaan een weg op met éénrichtingsverkeer: **de weg naar God.**

In die 7e sfeer is de uitstorting van het gevoel -zonder emotie- van God aanwezig. God heeft op zo'n moment een gevoel wat bijna menselijk genoemd zou kunnen worden, een gevoel van tevredenheid. Tevreden dat zijn kinderen eindelijk weer thuis zijn. Een gevoel van geluk en diepe bewogenheid, maar dan naar de vrede toe, omdat zielen terugkeren in Hem en met elkaar, collectief, iets aan die Godskracht toevoegen.

Immers door terug te keren in God maakt men God sterker en kan men er voor zorgen dat uit die Godskracht nieuwe zielen, **maar dan bewustere zielen** dan in den beginne, geboren kunnen worden.

En zo nemen wij allen deel aan die vicieuze cirkel van het leven.

De opgang naar het Licht is een 'alles-loslaten', maar heeft op zich niets meer met denkpatronen van de Aarde omtrent 'loslaten' te maken.

De opgang naar het Licht is het binnendringen in licht. Niet het licht zoals dat van een kaarsvlam, ook niet dat van daglicht of kunstlicht. Nee, een licht dat **totaal** is, dat geen ruimte meer laat voor ook maar het geringste stukje schaduw of duisternis, dat geen ruimte meer heeft voor beperkingen, emoties of menselijke, stoffelijke, aardgebonden bewogenheid.

Maar er is een kracht....

Een kracht die deze groepszielen op de plaats van God kan zetten, alsof ze boodschappers van God zijn.

En op het moment dat uit die 999 groepszielen zo'n hele groep zielen in God terugkeert (zodat er zich nog maar 998 groepszielen in de 7e sfeer bevinden) gaat de poort open naar de 6e sfeer en dan wordt er weer één groep zielen toegelaten. Er is een altijddurende verschuiving.

Zoals u zult begrijpen gebeurt zoiets niet iedere dag, maar op bepaalde momenten van het jaar.

God opent zich 4x per jaar bij het wisselen der seizoenen.

U zult zich misschien afvragen hoeveel tijd, hoeveel werkzaamheden en wat voor werkzaamheden er liggen tussen het begin van de 7e en het eind van de 7e sfeer.

Op zichzelf een goede vraag, maar ik vind dat het antwoord moeilijk te verwoorden is.

Er zijn groepen zielen die zonder te stoppen in directe lijn naar God komen. 'In directe lijn' ^{ersoon} betekent dat men daar - in theorie - 3 maanden over doet. Kan men dat niet volbrengen dan dient men 3 maanden te wachten.

Maar wanneer men zo dichtbij is en tegelijkertijd zo verstild, heeft men geen haast meer. Toch is er een gevoel van 'thuis-zijn'. Na lange tijd weer thuis...

Vaak vraagt men, hoewel dat niet echt noodzakelijk is, om een geestelijk/goddelijke taak in die 7e sfeer te mogen hebben.

Dat kan zijn een delegerende functie naar de 4e, 5e en 6e sfeer, waar beslissingen genomen worden betreffende bepaalde zielen. Of ze al dan niet worden aangetrokken naar hogere sferen of worden uitgeselecteerd om een opdracht op Aarde, dan wel in de sferen te gaan invullen.

Maar de ziel beslist zelf of die opdracht wordt aangenomen. Als men zover gekomen is heeft de ziel een grote know-how.

Alle kennis is in haar aanwezig: kennis over de ordening van het Heelal, maar ook kennis betreffende zielen en mensen.

Dat impliceert dat die zielen weliswaar een taak hebben, maar zelden of nooit zullen ingrijpen in het maatschappelijk of geestelijk bestel. Ze zullen een overkoepelende, een goddelijke functie hebben.

God grijpt niet in.

Zelfs niet wanneer het noodzakelijk is.

Daarvoor bestaat die wetmatigheid van karma, waarin de ziel zelf bepaalt op grond van eigen vrije wil als **ziel** - en niet meer als mens - of zij wil evolueren of een stap terug wil doen.

Daarin is dat gevoel van volledige harmonie in de 7e sfeer gerechtvaardigd. Een harmonie tot in het oneindige. Er is geen ruimte meer. Er is geen tijd meer. En er is geen materie meer. Er is slechts één gevoel: een gevoel van absolute vrede, verdraagzaamheid en liefde.

Om volledig te zijn moet ik u ook vertellen over de muziek die in de 7e sfeer te horen is. Nu kan men muzikale klanken niet verwoorden. Het is het **gevoel** wat de muziek teweegbrengt en onze ziel beroert.

Op Aarde spreekt men weleens van 'hemelse muziek'. Welnu, van zo'n gevoel ga ik uit als ik het over muziek ga hebben in de 7e sfeer. Wat men daar hoort is iets dat in aardse bewoordingen niet te omschrijven valt.

Die muziek wordt niet door instrumenten gemaakt, hoe mooi de klanken die instrumenten voortbrengen soms ook mogen zijn. En ook niet door de menselijke stem.

Nee, die muziek zou ik willen omschrijven als een **trilling** die in het voorportaal van God ten gehore gebracht wordt. Het is muziek die door de trilling van de ziel tot stand komt. En dan moet u zich voorstellen: een heel collectief van verschillende groepszielen.

Het is een gevoel van geluk en dankbaarheid.

Maar tegelijkertijd een gevoel van mededogen naar al die zielen die nog in een lager bewustzijn leven.

Dat wordt in trillingen omgezet en klinkt als muziek.

Dat proces van muziek is heel belangrijk in de 7e sfeer. Men zou dat de allerlaatste wassing kunnen noemen die de ziel ondergaat. Zij wast zichzelf schoon door klanken en gevoelens zonder emotie naar buiten te brengen.

Dan pas, wanneer men dit gedaan heeft, kan men God ontmoeten.

Er kan een versmelting plaatsvinden, een opgaan in God. En een weer loslaten, omdat men nog niet gewend is aan die trilling van God.

Men zet een stap vooruit: er is een ontmoeting met God.

Men doet een stap terug: er is weer een stuk bezinning in de 7e sfeer.

Er zijn bepaalde 'heiligen', bepaalde 'groten der Aarde', die hun verblijfplaats in de 7e sfeer hebben. Het is thans zowel de thuisbasis van Meester Siddharta (Boeddha) als van Meester Jezus, al vertoeven er ook nog een klein aantal anderen.

Ze kunnen daar putten, ze kunnen ook in God opgaan, maar zij nemen een stuk reserve in acht omdat ze het contact met de Aarde nog willen handhaven, als individu en niet meer als een volledige vervolmaking in het goddelijke. Want dat laatste stukje eigen identiteit, dat laatste stukje eigen bewustzijn verdwijnt wanneer men de laatste sluis binnenstapt en de trilling van God over zich heen voelt komen.

Het is alsof 2 soorten vloeistoffen - want er is geen materie meer - verglijden in elkaar en tot een 3e vloeistof worden.

Zo zou ik het opgaan van een ziel in God willen omschrijven.

Er is geen materie meer.

De ziel stapt niet binnen in een satelliet.

De ziel stapt niet binnen in een ruimte waar gezangen klinken en vogelen des hemels zingen.

De ziel komt niet in een ruimte waar zich rustbanken bevinden of iets dergelijks.

Nee, er is alleen een gevoel waarin de groepsziel alles en alles loslaat, slechts ectoplasma is en geen enkele materievorm meer kent. Dit ectoplasma wordt vloeibaar gemaakt en in de aura van God gedeponeerd.

Daar vermengt het zich met de aura van God.

Dan ademt God deze aura in.

Vanuit die inademing vindt een uitademing plaats.

En vanuit die uitademing vindt de nieuwe geboorte van zielen in de astrale wereld plaats.

Dit is een heel bijzonder proces. Een bijzonder proces omdat het niet veel zielen gegeven is - ik zeg niet dat het nooit voorkomt - om zoiets bij te wonen. Toch worden er regelmatig zielen uitgenodigd om getuige te zijn van zo'n opgang van groepszielen in de aura van God.

Wanneer je tot die uitverkorenen behoort kun je getuige zijn van die inademing, dan ervaar je het geluid wat ontstaat in God, een liefelijk zacht geluid, waarna de uitademing volgt, waaruit nieuwe zielen geboren worden uit de Bron van alle Leven.

Ik ben me bewust volledig onmachtig te zijn dit grootse gebeuren in woorden om te zetten, maar ik kan u verzekeren, dat alleen al 'het-aanwezig-zijn' een gevoel van warmte, van vrede en geluk schenkt.

Van die 999 groepszielen zijn er 333 die een specifieke taak krijgen.

Een taak die geaccepteerd dient te worden.

Die 333 groepszielen - en iedere groepsziel bestaat weer uit vele honderden zielen -

krijgen de opdracht een cordon van vrede en licht om God heen te vormen. Dat is de bescherming die God nodig heeft naar mensen op Aarde toe en naar zielen in de astrale wereld.

Niets of niemand is in staat door dit cordon heen te komen.

God wordt door hen beschermd door licht, liefde, vrede en harmonie uit te stralen. Net zoals God zelf dat doet. Zij doen dat altijd, nooit aflatend.

Zij zetten zich en stellen zich op de plaats van God, maar hebben zeker niet het gevoel God zelf te zijn. Zij bewaken God.

Nu zult u zich misschien afvragen: "Waarom is dat noodzakelijk?"

Dat is nodig omdat er op Aarde lage zielen zijn die nog aan het begin van hun evolutie staan en dat er in de astrale wereld in de eerste sfeer zielen zijn, die God proberen pijn te doen. Hem zelfs proberen te vernietigen. Zij zenden dus gedachten en impulsen uit die ergens een doelgebied bestrijken. Nu is iedere gedachte een gedachte en iedere impuls een impuls.

Gedachten zijn krachten. Dat weet u.

Positief gericht of negatief, ze bereiken hun doel.

Dat zou dus in dit geval betekenen dat God moeite zou hebben om al die negativiteit van zich af te schudden.

Het zal God niet ècht pijn doen, het zal niet ècht moeilijk zijn, maar ter bescherming van die grote oerkracht waarin alles wat gebeurt op Aarde, alles wat gebeurt in de ziel die u bent, alles wat gebeurt in alle zielen waar ook in het Universum, in de astrale wereld en in de hele natuur, de dieren- en mineralenwereld daar kan, nee daar mag geen verandering in worden aangebracht.

Zo heeft God het bepaald vanuit zijn kennis, liefde en wijsheid.

De 2e groep van 333 groepszielen heeft een heel andere opdracht.

Zij dienen na te gaan of ze willen terugkeren in God of dat ze vlak voordat zij zich vermengen met de aura van God, kiezen om niet in God op te gaan.

Niet omdat ze God niet liefhebben, maar omdat ze vinden dat ze toch een beperking naar zich toe trekken door op te gaan in God.

Immers, het stukje individu gaat verloren. Hoe groot die liefdebron ook is. Hoe sterk dat licht en hoe machtig de kennis is, er zijn groepszielen die wanneer ze het eind van de 7e sfeer bereikt hebben - en dat is hun keus - besluiten om de planeet Aarde en hun hele reïncarnatiecyclus, te verlaten. Niet uit ondankbaarheid, want ze nemen de goddelijke kennis die ze hebben opgedaan mee, maar om elders in het Universum geboren te worden. Misschien aan het begin van een nieuwe cyclus.

Dat zal geen reïncarnatiecyclus zijn, maar een begin van een cyclus op een andere planeet elders in het Universum, waarin de kringloop van bewustzijnsprocessen - niet leven na leven, na leven - een geheel andere is.

Mag ik een beroep doen op uw visualisatiekracht?

Stel u voor: u tekent een cirkel.

Dan kunt u hiermee de hele kringloop van de ziel concretiseren: het begin en het eind.

Het allereerste begin in de 1e sfeer en het laatste eind van de 7e sfeer. Als u die cirkel tekent komt het eind uit bij het begin en hebt u een gesloten circuit.

Dan pas, wanneer die cirkel gesloten is kunt u terug in God.

Die 2e groep van 333 groepszielen echter kan besluiten om dat niet te doen. Die gaan een nieuwe cirkel bovenop de bestaande zetten. Als u dit goed gevisualiseerd hebt, hebt u nu een 8. Die groepszielen die hebben besloten om een cyclus op een der planeten te gaan invullen, komen uiteindelijk met een meer-dimensionale, kosmische ervaring weer terug in God, maar dat kan naar aardse maatstaven wel duizenden en misschien wel een miljoen jaar duren eer men die 2e cirkel kan sluiten.

Als u negatief bent ingesteld, zult u misschien zeggen: "Ach, dan ben je dus niets opgeschoten..."

Maar dat is niet waar, want men heeft dan een heel grote ervaring opgedaan, niet alleen zoals die in God zelf ligt opgeslagen, maar ook die boven God ligt.

Door dit besluit te nemen heeft die groepsziel bij het in God opgaan Hem een aanzienlijke hoeveelheid energie gegeven, **kosmische energie**.

Zij heeft Hem een buitenaardse dimensie gegeven. En dat is waar God behoefte aan heeft.

Daarom zullen ook veel groepszielen door God geadviseerd worden dat proces aan te gaan.

Voortbordurend hierop kan men steeds weer een nieuwe cyclus aangaan. Visualiseert u maar weer die vorm van de 8 en teken in gedachte zo'n cirkel vanuit het midden van de 8 naar links. Die staat dan wederom voor een cyclus op een andere planeet in het Universum.

Ook dat zal weer, naar aardse maatstaven, duizenden tot een miljoen jaar duren eer men in God terugkeert.

U begrijpt dat op deze manier nog een cirkel gevisualiseerd kan worden vanuit het midden van de 8 naar rechts, die weer een nieuwe cyclus inhoudt.

Het is de kringloop van de ziel op Aarde, het is de kringloop van de ziel in het Universum. Daar middenin ligt God als centrale kracht.

Elke keer komt men op dat kruispunt terug bij God en elke keer kan men de keuze maken om als groepziel in God terug te keren.

Soms kiezen zielen ervoor om in God op te gaan. Soms om verder te gaan.

En dan spreek ik nog steeds over die 2e groep van 333 groepszielen.

De 3e groep van 333 groepszielen heeft niets meer te maken met de bescherming van God noch met het voeden van God met planetaire kracht, maar heeft te maken met het behoud van de planeet Aarde en alles wat daarop leeft.

Die heeft van God de specifieke opdracht gekregen om nog eenmaal als groepziel door alle sferen te gaan:

- om zich naar eigen keuze een bepaalde tijd te verbinden met de mineralenwereld;
- de wereld der deva-werkers: elfen, kabouters, trollen, boomgeesten;
- om zich te verbinden met de natuur: de bomen, de bossen, de bloemen;
- om zich te verbinden met de dierenwereld in verschillende rangorden;
- om zich te verbinden met zielen waar ze zich ook bevinden;

- om vanuit de 7e sfeer nogmaals het contact met de Aarde aan te gaan.

En vergis u niet. Dat is niet om deel te nemen aan emotie, niet om deel te nemen aan haat of vernietiging, niet om liefde te verkondigen, maar om schouwend kracht in zichzelf op te nemen.

Want stel u voor dat u aan het eind van de 3e, begin 4e lichtsfeer uw laatste incarnatie op Aarde hebt ingevuld, dan zult u uit de 4e sfeer misschien een taak hebben gehad naar mensen toe, bijvoorbeeld als geleidegeest, dan zult u uit de 5e sfeer misschien nog een taak hebben gehad, maar vanuit de 6e of 7e sfeer bent u het werkelijke contact, het inhoudelijke contact met de Aarde zo goed als kwijt. U bent te ver en te afstandelijk.

Op dat moment zendt God die 3e groep van 333 groepszielen als afgezant naar de Aarde om informatie op te doen over hoe de Aarde er dan uitziet en wat er veranderd is sinds u als individu en/of als groepsziel aan het eind van de 3e sfeer de Aarde verliet.

In theorie kan daar 10.000, 20.000, 50.000 of 100.000 jaar tussen zitten. Dat betekent dat er een grote verschuiving in bepaalde vlakken kan hebben plaatsgevonden.

Het is informatie die God nodig heeft om de behoefte die nieuwe zielen meekrijgen, in te vullen en om het karma of de reïncarnatie-opdracht veilig te stellen.

Die 7e sfeer is een bijzonder gebied. Ieder kent zijn taak, zonder woorden, zonder jaloezie, maar er is één Kracht die niet bestaat uit ectoplasma, niet bestaat uit materie, niet bestaat uit een gedachte, maar die IS. Die IS, zo die is. En dat is God, waarin samengebundeld zoveel licht aanwezig is, zoveel liefde en stabiliteit, zoveel wilskracht en stuwing - passie misschien, maar dan in de positieve zin des woords - maar waarin tegelijkertijd zoveel acceptatie en mededogen zonder medelijden en zoveel gevoel aanwezig is, dat u dat **nergens** bij mensen, dieren of wat dan ook in het Universum tegenkomt. En dat is nog al wat!

Daar is een Bron van Leven...

Die Bron is moeilijk in woorden te vatten, maar ik wil toch pogen voor u tot een uitkristallisatie van mijn visie op die God te komen.

Stelt u zich voor dat u aan het eind van de 6e sfeer staat en dat u geduldig wacht tot de Poort naar de 7e sfeer opengaat.

U bent intussen gewend aan het felle, allesoverheersende licht.

De Poort gaat open. U treedt met elkaar als groepsziel, bestaande uit honderden zielen, als een goddelijke eenheid door die Poort naar binnen. En achter u sluit die Poort zich weer.

De opgang is ingetreden.

U gaat een sluis door, een sluis die enigszins omhoog loopt.

De sluis wordt steeds ruimer en ruimer.

Links en rechts ziet u water, maar het is in niets met stoffelijk water te vergelijken.

In die sluis ziet u prana, licht en levensenergie.

Dit wordt over u heen gegoten.

Vanuit alle mogelijke hoeken komt een stroom van liefde en warmte en u krijgt het gevoel

thuis en **vrij** te zijn. U kunt alles doen wat u wilt, zonder anderen pijn of verdriet te doen. Tegelijkertijd hebt u het gevoel dit samen met God, samen met allen die zich in God bevinden, te willen doen.

En op dat moment gaat u niet meer verder. Dan moet u stoppen. Dan bevindt u zich om en nabij de helft van de 7e sfeer. Daar zitten geen treden meer in. Het is niet zo van hoger en hoger en hoger...

Nee, daar krijgt u het gevoel vanuit de basis van het leven - de fontein op de binnenplaats van het Malvaklooster - te kunnen communiceren met God. U kunt van ziel tot ziel, van groepsziel tot groepsziel met God spreken.

U kunt vragen stellen.

U kunt uw ervaringen uitwisselen.

U kunt van daaruit de opdracht krijgen tot de eerste 333 groepszielen, tot de 2e groep of tot de 3e groep van 333 groepszielen te behoren.

In dat proces is niets meer belangrijk. Alleen het zacht-fluwelige gevoel van liefde, warmte en homogeniteit. En uit die bezieling vraagt God niets aan u, maar het is net of u een impuls tot u krijgt die zegt: "Je hebt een lange reis achter je. Rust eerst wat uit. Bezin je dan op wat je wilt: terugkeren in Mij of elders in het Universum een nieuwe cyclus gaan invullen."

U krijgt de tijd. Ruimtelijke tijd en ordening verglijden in elkaar. Als u niet kiezen kunt omdat u bang bent God pijn te doen, als u kiest voor het Universum of wanneer u in God wilt opgaan maar niet weet of u het goed doet, kunt u dat uitspreken als ziel of als groepsziel en dan zegt u: "Ik weet het niet!" En het gebeurt heel vaak dat groepszielen tegen God zeggen: "Ik kan geen keus maken."

Dat klinkt u misschien vreemd in de oren, maar het is de waarheid en niets dan de waarheid.

En God zegt dan: "Ik zal je beide zijden tonen. Verglijd in Mij. Ik verplicht je tot niets. Ik laat je weer los, wanneer je dat wilt." U kunt namelijk in God opgaan met de mogelijkheid terug te keren naar de 7e sfeer en daar opnieuw tot bezinning te komen.

U kunt daarna een klein stukje proeven van een interplanetaire kracht waar u naar toe zou willen en ook daar kunt u een bepaalde tijd vertoeven. U zou dat een proefperiode kunnen noemen. Ook dan kunt u nog terug naar de 7e sfeer, maar dan dient u het met elkaar als groepsziel te weten. En neemt u van mij aan, lieve lezer, dat dit geen gevecht is in de trant van: de ene helft wil niet en de andere helft wel.

Als groepsziel is men één geworden, is men zo op elkaar afgestemd dat ook ik regelmatig spreek van 'de ziel'. Maar daarmee bedoel ik 'groepsziel', een groep van honderden zielen. Zielen die zo sterk één zijn geworden dat ze eigenlijk in een persoonlijkheidsvorm zouden kunnen functioneren.

Eigenlijk doen we dit allemaal, want spreken we niet over God alsof we het over een persoon hebben? Ook dat is niet juist, want God is te ontleden in alles wat IS, in (groeps)zielen, in alle gevoelens van vrede en onvrede, in alle gevoelens van mens-zijn en

geestelijk zijn, in alle gevoelens van natuur, devawerkers, planten- en dierenwereld, mineralenwereld; kortom in al wat is. Uit al die verschillende componenten bestaat God.

Hoe kan men een kind uitleggen hoe een vervoermiddel werkt? Hoe kan men een mens, die géén fysica gestudeerd heeft, uitleggen hoe hij met waterstof kan omgaan, met kernenergie kan omgaan? Hoe kan ik u uitleggen wat de werkelijke kracht van God is? Toch is het een langzaam binnendringen in, een opgaan in het absolute geluk en het absolute gevoel van liefde, waarnaar u leven na leven op Aarde verlangd hebt. Incarnatie na incarnatie bent u met een gevoel van 'niet-volledig-te-zijn' teruggekeerd in de astrale wereld en steeds zou u zichzelf hebben kunnen afvragen: "Waarom ben ik dan niet volledig?"

Na iedere stoffelijke copulatie die u met uw partners gehad hebt in al uw levens, hebt u heel even het gevoel gehad samen één te zijn, maar onmiddellijk viel dat uit elkaar.

U kon het niet vasthouden. Heel even had u het gevoel van SAMEN bundelen. Maar even snel was het ook weer verdwenen...

Toch is dat geluksgevoel bij mensen tijdens het orgasme, waarin lichamen elkaar vinden en zielen versmelten, enigszins te vergelijken met de versmelting van die honderden zielen tot één groepsziel. Met dat verschil dat zij in die gelukzalige staat blijven.

Die 7e sfeer is een bijzondere sfeer, een sfeer waarin zielen die versmolten zijn tot groepsziel de absolute versmelting met een andere groepsziel aangaan (God) en door die absolute versmelting, God worden.

Nu wordt het woord 'God' op Aarde vaak misbruikt, maar God heeft daar geen last van. Men kan God immers geen pijn doen, omdat dat cordon van 333 groepszielen om Hem heen gevormd is...

Het woord God duidt bij sommige mensen op tegenstand!

Sommige mensen hebben er een aversie tegen.

God zegent de wapens, zegt men.

Maar het is niet God, het zijn niet Gods' engelen noch de goden noch de meesters, maar het zijn de mensen op dat moment, die de trilling van God of het woord van God misbruiken.

Die 7e sfeer is als een bassin, een bassin zonder hoeken. Men zou kunnen zeggen: een soort halve wereldbol, die gevuld is met een heel hoge graad van bewustzijn en kennis. Kennis van liefde en kennis van positiviteit, kennis van vrede en harmonie, maar ook kennis van het kwaad.

Dat bassin is de eerste kennismaking met God. Daar zal men de uitademing van God als vloeistof voelen.

Men kan erin baden, zoals kinderen dartelend spelen in een zwembad, baden in de liefde, in de warmte, baden in de uitademing van God.

In die uitademing zal men liefde, homogeniteit en vrede kunnen vinden. Dan is er geen terùg meer.

Dan is er geen vóóruit meer.

Dan is er stabilisatie.

Dan is er een gevoel van absoluut...(En daar kunt u wat mij aangaat alles achter zetten, ik heb er geen woorden voor)

Maar past u op! Past u op!

Uit de onvrede van God is de schepping geboren.

Uit de onvrede van God, zijn de zielen der mensen ontstaan.

Ik zeg niet dat God ontevreden is, begrijpt u mij alstublieft niet verkeerd, maar uit de buikholte van God, uit de uitademing van God is de schepping ontstaan. Ook de ziel die u bent.

Wanneer God die absolute verhoogde transcenderende energie van geluk, liefde, stabiliteit en verdraagzaamheid alleen voor zichzelf gehouden zou hebben, dan zou God zich eenzaam hebben gevoeld.

En daarom zei God tegen zichzelf: "Laat ons zielen scheppen, laat ons tot schepping overgaan" in de verwachting dat datgene wat Hij schiep, net als uw eigen stoffelijk en geestelijk nageslacht op Aarde, met meer wijsheid zou terugkeren.

Vandaar misschien de mantra die Meester Miparerba heeft meegekregen: 'Gaat heen en keer terug met wijsheid'. Een opdracht die iedere ziel meekrijgt uit God. En dan zeg ik beslist en weloverwogen, met toestemming van groepen zielen uit de zevende sfeer: "...dat uit de onvrede van God de schepping gekomen is..."

Dit betekent dat u weliswaar in een fase van stabiliteit komt, een fase van licht en liefde, in de allerhoogste onstoffelijke graad van bewustzijn die u zich maar kunt indenken, maar dat er altijd zelfs in God het gevoel is aan een nieuwe creatie: een nieuwe vorm van schepselen, een nieuwe vorm van uitkristallisatie, een nieuwe vorm van zenden en ontvangen en nieuwe vormen van iets dat zelfs misschien nog in God moet ontstaan. Maar dat 'iets' kan pas in God ontstaan als steeds meer zielen, zoals op Aarde, groepen vormen door tot bundeling over te gaan en er niet sferen voor nodig hebben om die bundeling te veroorzaken.

Als mensen op Aarde met elkaar in verdraagzaamheid en liefde kunnen leven, dan kan men sneller terugkeren in God. Dan wordt meer bewustzijn toegevoegd aan God en kan een stuk wat behoort tot het 'laagstoffelijke' worden losgelaten.

Wanneer God dan aan de ene kant zielen uit zichzelf, de 7e sfeer, maar ook uit de 6e, de 5e en de 4e sfeer naar de Aarde zendt en aan de andere kant nieuwe zielen met een groter bewustzijn geboren laat worden, die vooraan het Rad van Wedergeboorte beginnen dan zal dat stuk ogenschijnlijke negativiteit dat nog steeds op Aarde is, tussen twee pilaren van licht en liefde genomen worden. Die pilaren zijn sterk genoeg, omdat ze aan beide zijden gevoed worden door Gods' liefde en vrede om door dat laatste stuk pijn, onkunde of wat het ook moge zijn, heen te gaan.

En op dat moment staat de wereld aan de vooravond van het duizendjarig vrederijk.

Op dat moment verandert er iets in God. Dan hoeft God zich, direct of indirect, er niet meer mee bezig te houden om vanuit zijn diepe acceptatie te vergeven, dan hoeft God zich niet meer bezig te houden met beschermen.

Dan kan God zich bezig houden met zichzelf en niet zoals u misschien zou doen, op een egocentrische manier, maar zich bezig houden met het veranderen van zichzelf: het karma van God, want God heeft een karma. Het karma van God is dan ingelost en de cyclus van zielen heeft het bestaansrecht bewezen.

Het gevoel wat aanwezig is, zo groot, zo allesoverheersend en diepvoelend, zo muzikaal, teer en zo verfijnd, zal niet alleen meer in God zijn, maar kan door alle sferen vanuit 2 hoeken, vanuit de 7e sfeer en vanuit het begin der sferen aan de Aarde worden toegevoegd. Daar zal de Aarde geen weerstand tegen kunnen bieden.

Dan kan God zich veranderen, dan kan God zeggen: "Mijn karma is ingelost. Ik wil een ander karma!" Misschien op een heel andere planeet, met een ander soort zielen en een andere manier van leven dan op Aarde. Een planeet met een andere vorm van lichamen en organen, met een andere vorm van natuurlijke patronen, met een andere vorm van horen, zien en voelen, met een andere, misschien een betere planeet.

De astrale wereld verwacht wel, dat zo gauw God die mogelijkheid geboden wordt - een mogelijkheid die alleen door u op Aarde kan worden aangedragen - God niet in navolging van Christus zal zeggen: "Het is volbracht, dit stuk karma."

Nee, God zal vanuit het diepst van Zijn wezen zeggen: "Dat wat Ik was en dat wat Ik ben, dat is GELUK."

Maar... altijd gelukkig zijn is een toestand van stabiliteit en stabiliteit is goed, maar er zit geen schepping meer in. Om tot schepping over te gaan zal de Godskracht veranderen.

Zover is het echter nog niet. 'De opgang' betekent vanuit het begin, langzaam maar zeker de sferen doorlopen, met vallen en opstaan, leven na leven na leven.

Zo hebben de meesten van ons het eind van de 3e, sommigen de 4e sfeer en een enkeling een klein stukje verder kunnen bereiken. Dat betekent dat er een groeiproces is.

Een Meester, zoals Meester Ishwara, is gezalfd door de allerhoogste krachten in de 7e sfeer, maar ook door zijn eigen collectief. Vanuit die allerhoogste trilling is hij los van die sfeer en heeft hij contacten met het Universum.

Hij hoefde niet te kiezen en heeft samen met de wilskracht van God, verbonden willen blijven met de Aarde. Indien noodzakelijk kan hij direct putten uit God zonder inmenging of tussenkomst van anderen.

Meester Ishwara is iemand die buiten de sferen staat, maar zichzelf heeft willen 'verlagen' naar u en de uwen.

Ishwara betekent: Meester, ingewijde, hij die weet, hij die kennis draagt van alles.

Ik mag niet zeggen dat u Meester Ishwara kunt vergelijken met God. Het is een heel andere kracht, die in God binnen kan komen en zich direct vanuit God via een telepatische lijn kan verbinden met de Aarde. Ter bescherming van zichzelf houdt hij zich regelmatig op in het Malvaklooster, waar hij zich voedt met meditatiekracht, ectoplasma en met licht en liefde. Nooit zal hij stoffelijk voedsel eten, maar wel een korte spanne tijds het lichaam bewonen wat hij op Aarde heeft. Het is het lichaam van een monnik, die ettelijke duizenden jaren geleden geleefd heeft, die gestorven is, maar die op dat moment zijn lichaam ter beschikking heeft gesteld aan een heel hoge kracht.

Meester Ishwara heeft daar gebruik van gemaakt en heeft gezegd: "In dat lichaam wil ik wonen, dat lichaam ligt daar en haalt adem zoals een mens doet, het leeft zoals een mens leeft."

De buitenwereld zou zeggen dat het lichaam in coma verkeert, maar het ligt niet aan beademingsapparatuur. Het ligt vrij, precies in het midden van de eigen cel en op dezelfde manier hebben de andere 8 Meesters van Malva ook een eigen lichaam, een lichaam wat ze als mens nooit bewoond hebben.

Dat stoffelijk lichaam van de Aarde hebben ze nodig, om het gevoel naar de Aarde te bewaren. Een verbinding van grote afstand buiten dat lichaam, of direct in het lichaam is voldoende om uw noden te kennen, omdat die stoffelijk zijn en het is de verstoffelijking van hun ziel naar de Aarde toe. Elke keer wanneer zij via een trancemedium - en het zijn er een aantal op uw wereld - tot u en de uwen spreken (en dat geldt vooral voor Mr. Ishwara) zullen zij een fractie van een tijdseenheid, even dat lichaam beroeren. Zij zullen zo het contact met de Aarde aangaan en dan direct een verbinding met het lichaam van het medium kunnen aangaan.

* * *

Meditatie door Meester Ishwara

Over bergen en dalen kom ik tot u,
om over zeeën en rivieren weer van u te gaan.
Malva Meditatie, wat betekent VREDE.
Vrede zij u,
wie ge ook bent,
waar ge zich ook bevindt,
wat ge ook doet,
wat ge ook wenst,
wat uw doel ook is.
Het is niet belangrijk.

Dat wat wij u geven is de vrede die wij kennen in onszelf.
Dat willen wij, in de kracht van WIJ, samen met u delen.
Wanneer ge tevreden bent in uzelf, zult ge de vrede uitstralen, via uw aura, naar de ander.
Ge kunt op die manier het geestelijk bewustzijn helen in de ander.
Ge kunt op die manier de verbinding maken tussen de ziel en het lichaam.

En bent ge dan niet de plaatsvervanger van God op Aarde?
Mijn kinderen op Aarde tot u zeg ik, Ishwara, geloof in de kracht van het Licht, werk op de treden van de trap, die u voert naar een diep gevoel van liefde.
Houd vast aan uw eigen licht en waarheid, **ken uzelf**.
Wat via mij en mijn vrienden, Malva Meditatie, aan u wordt overgedragen is afkomstig uit die bron van Licht, Liefde en Verdraagzaamheid. Wanneer ge mediteert en de stilte in uzelf zoekt, verbindt u dan eerst met het Licht, door u God genoemd. Die kracht is het licht wat ge nodig hebt om het pad van uw leven te beschijnen.

Wanneer ge de verbinding met het Licht bent aangegaan realiseer u dan, dat de verbinding loopt van u, vanuit de ziel die ge bent direct tot in de allerhoogste, de 7e sfeer. Daar waar eens uw huis zal staan, daar waar ge kijkt over velden, over bergen en dalen, daar waar ge weet en niets meer hoeft te weten, daar waar liefde aanwezig is.

Wanneer ge zo uw meditatie begint hebt ge de emotie die ge hebt als mens, losgelaten. Niets wat is op Aarde, is belangrijk. Slechts de verbinding met hen onder uw verantwoordelijkheid, zij die naast u leven, uw volgelingen, uw partner, uw kinderen, uw vrienden, in de stof en in de geest. Zij zijn belangrijk. Dat is de kracht die ge hebt wanneer ge mediteert op het Licht. Trek die trilling naar u toe, maar doe het zonder de emotie die ge kent als mens. Wanneer de emotie is weggevallen, kunt ge de trilling met de 5e sfeer aangaan.

Trek die trilling naar u toe, tot waar ge zich bevindt: het hart of het eind van de 3e sfeer. Wanneer ge denkt als mens dat ik de 4e en de 6e sfeer heb overgeslagen, weet dan dat door de verbinding aan te gaan, ge met Gods engelen uit deze sferen in trilling treedt.

Groot is de kracht die ge hebt als mens, sterk uw wilskracht, maar weet dat een sterke wil neigt tot macht.

Ge kunt veel bereiken in het geestelijke, wanneer ge werkt in de kracht van liefde voor de ander, maar diezelfde sterke wil kan tot zelfvernietiging leiden.

Wanneer uw wilskracht echter zwak is, zult ge tot niets komen, maar ge kunt uzelf ook niet vernietigen.

Wanneer ge nadenkt over uzelf of mediteert, mediteer dan over onthechting. Onthecht zijn van wat achter u ligt maakt de opgang in het Licht mogelijk. Het anker in de diepte van de wereldzeeën laten vallen maakt het onmogelijk uw reisplan te vervolmaken. Gooi het roer om, de ankers los en vaar de weg die ge varen wilt.

Elke weg is een goede, als ge de ervaring die ge opdoet op die weg, bemediteert zonder emotie en toevoegt aan de kracht van God in uzelf.

Langzaam maar zeker zult ge beseffen dat ge opgaat, opgaat naar het Licht, dat ge vaart over zeeën, de zeeën van het Universum, de zeeën van kennis en ervaring, de zeeën van diepe verstillde meditatie en dat de dalen onder de waterspiegel liggen - in holen en spelonken - daar waar het leven op Aarde zich onder u afspeelt. Maar toch hebt ge de Aarde nodig om met uw schip te varen over de zeeën.

Ge kunt opzien naar de Zon, naar het licht. Ge kunt nadenken of mediteren over God, dan hebt ge de opdracht niet begrepen.

Begin bij uzelf, de mens die u bent en waar u naartoe wilt groeien als ziel: de verte, uw horizon.

Maar wanneer ge elke dag uw horizon een dag verlegt, zult ge elke dag een trede op de jakobs ladder van het leven invullen. Zo zult ge langzaam maar zeker sport na sport de trap omhoog klimmen. Kijk niet om, wees niet bang voor de diepte die achter u ligt, het is het dal van de Aarde, maar verbindt u met het Licht.

Het Licht boven en buiten u, zodat gij wanneer ge de kracht van mijn wijding zult ontvangen, zult begrijpen wie ik ben, zult begrijpen wie u zelf bent. En de verbinding tussen u en mij zal altijd en overal onder elke omstandigheid, zonder emotie, maar in liefde, in vertrouwen en verdraagzaamheid gemaakt kunnen worden, van mij naar u, van u naar mij.

Ik geef u allen mijn kracht.

Aanvaardt het, zoals ik het geef in liefde en uit dankbaarheid voor wat gij doet voor de ander, in vrede en als troost. Als troost voor uw wanhopig zoeken naar de weg, de weg waarvan ge denkt dat het een andere weg is dan de uwe.

Weet mijn kinderen, weet dat de weg die ge gaat uw weg is, de last die ge draagt uw last is, de zorgen uw zorgen zijn, maar dat uw innerlijke vreugde, uw blijheid en humor eveneens van u is.

Dat is het materiaal waarmee ge werkt.

Dat geef ik u, samen met mijn liefde.

Bemeditateer dat als ge nadenkt over het lot, het lot wat ge uzelf in vele eerdere incarnaties geschapen hebt. Toch sta ik open voor u, sta open voor mij, ontvang mij.

Wanneer ik u mijn liefde geef verwacht ik niets, doch hoop ik, diep in het wezen dat ik ben uw liefde te mogen ontvangen, om samen met die van mij, vermenigvuldigd aan vele anderen, die nog niet uw kennis hebben, te mogen schenken.

Zo hebt gij, zo hebben wij samen, in de kracht van 'wij', de bundeling tot stand gebracht, die uw wereld nodig heeft om te komen tot de trilling van vrede, de trilling van liefde, maar bovenal de trilling van verdraagzaamheid en erkenning in een volledige overgave voor dat wat de ander is.

Ik, Ishwara van Malva Meditatie, ik geef u al wat ik heb. Ontvang en mediteer over wat ge ontvangen hebt, wat ge ermee doet voor uzelf en van daar uit voor anderen.

Over bergen en dalen kwam ik tot u, gestuurd door allen die mij verkozen hebben als hun Heer en Meester, door mijn collectief Malva Meditatie, wat betekent VREDE.

Via zeeën en rivieren ga ik van u, doch niet voordat ik zonder de emotie die ge kent als mens aan u mijn dank heb uitgesproken voor al wat ge doet voor de ander naast u.

Weet, weet dat al wat ge doet voor de ander, vanuit de allerhoogste sfeer 7 x 7 x 7 x versterkt zal worden en vanuit het collectief Malva Meditatie 9 x 9 x 9 x.

Weet dat wanneer ge de verbinding aangaat met ons of met anderen buiten ons, met hen die WETEN, dat de weg die ge gaat, alleen geopende deuren kent, zonder obstakels en dat aan het eind van die levensweg de absolute opgang voor u en de uwen als collectief werkelijkheid geworden is.

* * *

Mijn naam is Joshua.

Ergens heb ik een thuis, een plaats in de sferen. Daar kijk ik door mijn venster. En zie, ik zag door mijn venster een nieuwe geboorte uit God. Een ziel binnendringend in de dampkring van de Aarde, deelgenoot worden aan het Rad van Wedergeboorte. Even sta ik stil en stuur mijn krachten naar die ziel die zo leeg is als een verlaten cocon, maar met de opdracht gevuld te worden met licht en liefde. Ik voel mededogen met die ziel, want ik weet... zij moet nu door die 1e sfeer, die allereerste sfeer met oorlog, haat, vernietiging, geweld, lawaai, jaloezie, angst en verpaupering, heen. Ik kijk door mijn venster en zie die ziel gaan... Zij worstelt zich in vele levens door die sfeer heen. Denkt er te zijn, maar ontdekt aan het begin te staan. Gaat verbindingen aan en verbreekt ze ogenblikkelijk weer. Weet niet hoe met liefde, macht en bezit om te gaan. Spreekt over broederschap, maar spreekt over iets dat zij niet begrijpt.

Dan kijk ik wederom door mijn venster en ik zie dezelfde ziel later in haar evolutie in de 2e sfeer. Ik volg verschillende levens achtereen. Eerst als grootvorst van een land. Dan als grootvorstin. Daarna een leven als priester, waarna er een volgt als priesteres om dan een leven in te vullen als hogepriester. Allemaal levens na elkaar. Beide zijn niet met elkaar te vermengen. Toch vindt er een groei plaats. Ik krijg hoop. Mijn mededogen wordt minder. Maar mijn stuwing wordt sterker naar die ziel, die ik zie en volg...

De aankomst in de 3e sfeer is een triomf, een hosannah! Wat laag bij grond is, haat en vernietiging kent, is overwonnen! Het geestelijke, het universele en overkoepelende is bereikt, maar moet nog worden ingedeeld volgens goddelijke ordening. Vele, vele levens gaan voorbij. In vele levens vindt een ontmanteling plaats van alles wat in eerdere incarnaties door die ziel werd vastgehouden.

Het is alsof ik kijk in de spiegel van mijn leven, maar toch kijk ik naar die andere ziel. Zij komt vrij, vrij als een vlinder uit de rups nu ze de 3e sfeer verlaat en haar 'geestelijk-zijn' gaat invullen in de 4e sfeer.

Ze wordt geleidegeest van vele groten der Aarde, maakt fouten en valt terug. Wordt opnieuw geboren op Aarde. Een verschrikkelijk leven, maar een leven van loutering en ordening, een leven van 'begrijpen waarom', wat nodig is om deze fouten nooit meer te maken.

En opnieuw komt die 4e sfeer in zicht en opnieuw groeit die ziel naar het Licht. Maar nu sneller.

De 5e sfeer: het leraarschap, het Meesterschap, een taak in de sferen... Een taak om anderen te leren denken, voelen en handelen, en hen te leren moeilijkheidsgraden te verwerken.

Langzaam, langzaam maar zeker verglijdt die ziel naar de 6e sfeer. En dan... Dan wordt het stil, het geluid valt weg. Er is geen wens meer. Er is geen stuwning meer. Er is een wachten, een wachten voor de Poort. Die Poort wordt niet zo vaak geopend, maar wanneer hij zich opent, vindt de opgang plaats naar de allerhoogste sfeer.

En eindelijk, eindelijk zie ik die ziel, ontmanteld van de pijn der Aarde, de last van de wereld en vele reïncarnaties, teruggekeerd in God.

Zo heb ik gekeken naar de cyclus van één ziel, heb ik gekeken naar uw aller ziel, het Rad van Wedergeboorte, heb ik gekeken in de spiegel van mijn leven.

Ik geloof niet dat het belangrijk is, maar zie ik zag een nieuwe wereld, een nieuwe hemel en ik zag een nieuwe dimensie opengaan. Er was een nieuwe manier van denken, een nieuwe manier van leven....

Weet u wie die ene ziel was die ik beschreef?

Ik mocht kijken in het Rad van Wedergeboorte van de mens die ge kent onder de naam Christus Jezus.

In hoog tempo, in enkele woorden ontdaan van het spektakel en de ballast mocht ik schouwen in die cyclus, groot van omvang, lang van jaren, diep van inhoud, maar een cyclus waar ik graag naar kijk.

Een cyclus, gelijk aan die van u, vrijgekomen uit de worsteling van het verleden, de pijn gevoeld hebbend, wetend wat pijn is aan de ziel, maar ook pijn aan het lichaam. En dan zeggen: "Mijn Vader in de Hemel, vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen."

Hiermee bedoelde Hij: "Zij zijn onmachtig om verantwoordelijk te zijn voor hun daden."

Dat kan een ziel zeggen wanneer zij het Rad van Wedergeboorte achter zich heeft liggen.

Maar dat kunt u die zich in het midden van het Rad van Wedergeboorte bevindt, ook. U mag ook zeggen: "Mijn Vader in de Hemel, waar ik eens uit geboren ben en tot wie ik eens zal terugkeren, wanneer u van mij houdt verhoor dan mijn gebed. Vergeef hen die mij pijn doen.

Alleen hoop ik dat de ander en ik eens, samen diezelfde weg mogen bewandelen, die leidt naar u. Samen, hand in hand, als broeders en zusters, samen zonder eigen gedachten, maar in hetzelfde denken, hetzelfde voelen, met dezelfde wens, samen met anderen te bundelen in de kracht van 'wij', om te komen tot het Licht."

Moge dat wat ik zag
moge dat Licht
ook uw deel zijn.
Moge u het tegenkomen
in al uw uittredingen.
Moge u de kennis,
de wijsheid en de vrede
tegenkomen in uw leven.
Maar mijn allerdiepste wens is
en zie ik zag - zag ik in de toekomst

of keek ik in het nu? -
dat u samen met elkaar
in liefde leeft op Aarde,
in vrede tesamen bent
en met elkaar het geestelijk bewustzijn
van mensen op Aarde probeert te verhogen,
zodat ge samen, hand in hand,
de weg kunt opgaan, tot ge samen
met elkaar als een groepsziel
bent teruggekeerd in God.
Zoals het altijd was
zoals het thans is
en het altijd zijn zal.
In de Naam van dat wat was
In de Naam van dat wat IS
en in de Naam van dat wat ooit nog worden zal...

Amen.

* * *

Wat is een tussensfeer? Een tussensfeer is een gebied, dat in alle sferen zijn bestaansrecht kent. Het is geen negatieve sfeer.

Elk mens die overgaat komt in de tussensfeer.

Op het moment dat de ziel, ontkoppeld van het stoffelijk omhulsel, in de astrale wereld wordt geboren, komt zij in die dimensie die de tussensfeer genoemd wordt.

Iemand die angstig is geweest in zijn of haar leven zal wat langer in een tussensfeer vertoeven dan iemand die heel bewust is overgegaan, iemand die wist van Gene Zijde, iemand die wist dat het leven van de ziel onsterfelijk is en slechts het stoffelijk leven sterfelijk.

Iemand die haat in zich kent zal wat langer, tot heel lang in die tussensfeer vertoeven. Dat kan soms vele jaren zijn.

Maar iemand wiens karakterstructuur vol positiviteit, vreugde, vol levensblijheid was in het laatstgeleefde leven, zal terstond en wellicht al binnen enkele dagen bewust zijn.

En bewust zijn betekent: bewust van de overgang en de hele situatie daar omheen, zoals de acceptatie van de stoffelijke dood, met daaraan gekoppeld de slaap waarin men gebracht wordt om tot rust te komen na de overgang. Hierna volgt een astrale reiniging om het laatste leven door zich heen te laten gaan en het daarna van zich af te wassen.

Wanneer bovenstaande situatie geaccepteerd wordt door de ziel, is er sprake van bewustzijn.

Wel wil ik hierbij aantekenen dat wanneer dit bewustzijn niet aanwezig is, de reiniging toch plaatsvindt, maar dan volgt soms weer een lange periode van slaap.

De tussensfeer bevindt zich in alle sferen, van de 1e tot en met - en vergist u zich alstublieft in dat laatste niet - de 7e sfeer. Alleen de functie is in elke sfeer verschillend.

De tussensfeer in de 1e sfeer, wordt de Hades-sfeer genoemd.

Mensen die met haat, vernietiging, oorlog en geweld zijn omgegaan in hun incarnatie op Aarde, komen daar terecht en hebben soms honderden jaren of langer nodig voor ze aan hun volgende bewuste incarnatie toe zijn. Willen ze toch incarneren op Aarde, maar zijn ze nog onbewust, dan zullen ze vanuit de tussensfeer incarneren.

Maar wanneer men een leven op Aarde gaat invullen vanuit een tussensfeer, dan noemt men dat een onbewuste incarnatie.

Daar is geen proces aan voorafgegaan. De ziel heeft geen contact opgenomen met een hogere leiding. Er heeft zelfs geen communicatie plaatsgevonden met een geleidegeest, laat staan met een heel collectief van intelligenties.

(Ik wil hier nu niet dieper op ingaan. U weet dit, omdat dit gebeuren in eerdere hoofdstukken al uitvoerig behandeld is)

Nee, zo'n onbewuste incarnatie is een sprong in het duister.

Dan heeft men niet berekend:

- welke ouders men krijgt. Dat kan betekenen dat erfelijkheid zich tegen hen keert;
- of de ziel past bij de ziel van de ouders en hun opvoedingspatroon;
- in welk land, in welke plaats en onder welke omstandigheden men geboren wordt.

Met andere woorden, men kan nooit afspraken nakomen, die met zielen - al dan niet bewust - gemaakt zijn omdat men uit een onbewuste situatie naar de Aarde is teruggekeerd.

In de 2e sfeer zal de tussensfeer een heel andere functie gaan bekleden. In de 2e sfeer zal de dualiteit een grote rol spelen. Men neigt wel naar het geestelijke, maar is te stoffelijk om het geestelijke te kunnen vasthouden. Toch probeert men steeds weer zich te openen voor het spirituele, maar u moet zich daar nog niet teveel van voorstellen, zoals ik al eerder zei. Men denkt en is nog erg stoffelijk. Dus men valt makkelijk terug in het stoffelijke.

Omdat beide niet met elkaar te vermengen zijn, heeft die tussensfeer niet alleen een rustfase in zich, maar heeft tegelijkertijd iets mystieks.

Wanneer men terugkijkt, dan heeft men heel veel levens gehad waarin men met rituele handelingen, met zwarte missen, met occulte vormen is omgegaan, zoals een vijfpuntige ster of een cirkel, om bezweringen te doen, om met duivelse krachten te werken.

U zult in zo'n leven misschien marskramer zijn geweest, iemand die van stad tot stad ging en daar zijn verhalen vertelde en met occulte krachten omging.

Dat konden die marskramers ook werkelijk, maar als ziel bezaten ze niet de afstemming om uit hogere sferen te putten. Ze konden zelfs niet eens altijd uit hun eigen sfeer - die 2e sfeer - krachten halen.

Om het niet helemaal om te draaien en om niet te stellen dat ze dan maar uit lagere bronnen putten, hun energieën moesten halen, heeft de Schepper in Zijn wijsheid een tussensfeer gebouwd die een functie heeft in de 2e sfeer.

In die tussensfeer kan informatie gehaald worden:

- wanneer men niet echt helderziend is, maar toch stemmen hoort;
- wanneer men niet direct een stuk licht, of een stuk bewustzijn ervaart, maar ook weer niet helemaal onbewust is.

Die tussensfeer heeft wanneer u als ziel behoort tot het thuisfront van de 2e sfeer een bijzonder belangrijke functie. Die functie wordt nog eens versterkt doordat in die tussensfeer niets móet! Er zit geen schepping in.

In geen enkele tussensfeer vindt schepping plaats. Er is geen evolutie, geen verandering. Alles blijft zoals het is.

Een bijzonderheid voor u is misschien dat zielen die als kind overgaan, naar de kinder-

sfeer gaan en wanneer ze de volwassen leeftijd hebben bereikt - berekend naar de tijd van de Aarde - terugkeren naar de sfeer waaruit ze kwamen, vóór ze naar de Aarde gingen.

Vóór dat gebeurt en ze worden losgelaten -om dat populair uit te drukken - uit die kindersfeer, zullen ze eerst een bepaalde tijd in de tussensfeer komen om te wennen aan een 'normale' sfeer, om geen negatief noch positief karma op zich te kunnen laden. Misschien om zich te bezinnen, misschien om wat introvert vanuit de ziel zelf terug te kijken naar vele levens, die op een rij te zetten om dan pas na lange tijd, samen met intelligenties van licht, liefde en waarheid te overleggen of er een nieuwe incarnatie zal worden ingevuld op Aarde.

Dat hele proces van die tussensferen zou u een soort dromenland kunnen noemen. Dat is een imaginaire wereld en zeker wanneer u verder komt in de 3e, 4e en 5e sfeer, dan zijn het de dromers, de filosofen, de dichters en musici, die uit de tussensfeer kunnen putten zonder er echt krachten uit te halen.

Maar ze dromen, ze laten zich meevoeren op een etherisch web zonder echt tot schepping te komen omdat, nogmaals, in die tussensfeer geen echte schepping aanwezig is. Het is meer een krachten putten, een toetsen en dan is men tevreden of niet tevreden met zichzelf, maar er zit niet echt een scheppende goddelijke transformatie in.

Wanneer men nog wat verder komt in die tussensferen en men kijkt naar zielen die behoren tot de 6e of 7e sfeer - dat zijn zielen van de Witte Broederschap, zielen van een Ring van Licht en van vele andere krachten die van hoge evolutievorm zijn - dan heeft die tussensfeer nog steeds een functie, maar wel een heel andere.

De functie van de tussensfeer in de allerhoogste sferen is er alleen om geen hele sfeer te hoeven zakken om mensen nog te kunnen bereiken, maar via die tussensferen inzage te hebben in het leven op Aarde, het leven in de lagere sferen en het leven wat in elk geval ver buiten het gezichtsveld en het bereik van de hogere sferen valt.

U zou kunnen zeggen: het is een visueel scherm waarop communicatie wordt gepleegd. Een scherm, zoals die tussensfeer in de 6e en 7e sfeer, waarin alles zichtbaar gemaakt kan worden zonder dat men het zelf als ziel, misschien populair uitgedrukt, aan den lijve moet/mag ondervinden. Men heeft er inzage in, al is het een afstandelijk gebeuren.

Wanneer ik even terug mag gaan naar het begin, dan wil ik het verhaal wat nu komt ontkoppelen van de 1e, 2e, 3e, 4e, 5e, 6e of 7e sfeer.

Die tussensferen hebben voor ieder mens na de overgang een functie.

Wanneer men bewust is, zal men er enkele seconden, uren, dagen, maanden, jaren vertoeven. Dat hangt van het evolutiepeil af, van het bewustzijn. Wanneer men dus bewust is, is men er eerder uit.

Maar... ik kan me voorstellen dat u een partner hebt, een goede vriend, die door een ongeval b.v. praktisch gelijk, iets eerder of iets later dan u is overgegaan. Als die moeilijkheden heeft om uit die tussensfeer te komen en u hebt dat niet, dan zult u vaak terugkeren om uw krachten in elkaar te laten overlopen, om uw krachten te bundelen, om samen misschien die tijd voor de ander wat te verkorten en dan zal die voor u wat langer duren.

Het is een keus die gemaakt wordt, maar die kan en zal alleen gemaakt worden door bewuste zielen. En vaak is het dan die situatie waarin partners zoek raken of elkaar misschien juist tegenkomen. Dat is variabel.

Wat bedoel ik met: "...partners zoekraken of juist tegenkomen...?"

Wanneer men kortere of langere tijd na elkaar in de astrale wereld komt als ziel, kan men elkaar niet altijd vinden.

Men kan op Aarde goede partners geweest zijn, goede compagnons, zakelijk, stoffelijk, men kan respect voor elkaar gehad hebben en een volledige erkenning voor ziel en lichaam van de ander. Maar dat hoeft zeker niet in te houden, dat die zielen ook in dezelfde sfeer vertoeven en dat zij ook in dezelfde sfeer hun bestaansrecht hebben.

Met andere woorden: daar kan een hele dimensie tussen zitten. En dan komt men vaak naar elkaar toe in een schemersituatie, in een tussensfeer-situatie, waarin men altijd onder alle omstandigheden vertoeven kan. Die is op zichzelf niet gebonden aan lagere of hogere sferen. Heel extreem uitgesproken kan het voorkomen dat iemand van de 1e sfeer iemand van de 7e sfeer ontmoet, als men maar gebruik maakt van die sluis, van die tussensfeer-situatie.

Ach, in de praktijk zal zoiets niet gebeuren.

En waarom niet?

Omdat toch de grote verscheidenheid in zieletrilling tussen zielen onderling uitmaakt of men tot communicatie wil komen of niet.

Er is één bijzonder aspect wat ik u zeker niet onthouden wil. En dat bijzondere aspect - waar eigenlijk die tussensferen hun bestaansrecht in kennen - is bovenal dat een ziel de mogelijkheid heeft om zijn evolutie stop te zetten zonder terug te vallen. Zij kan dan ook niet vooruitkijken, maar ze maakt even pas op de plaats.

Stelt u zich voor: U hebt een 8-, 10-, 15-tal levens achter u. Woelige levens, waarin u als geestelijk leraar geleefd hebt, maar misschien ook als beul, waarin u stoffelijke en geestelijke varianten gekend hebt. Dan kan het zijn dat u denkt: "Ik heb iets verdiend, ik mag naar een hogere sfeer, maar voor ik daar dan toch op mijn tenen ga lopen, voor ik daar iets moet waarmaken - iets waar ik volgens mijzelf nog niet aan toe ben - wil ik hetzij op Aarde lang of kort, hetzij in de astrale wereld een bepaalde tijdseenheid een leven gaan beleven, dat totaal geënt en georiënteerd is op de kracht van de tussensfeer."

U hoeft niets.

U moet weten dat er ongeveer evenveel zielen op Aarde in een menselijk lichaam zijn, als zielen aan de andere zijde van het gordijn in de astrale wereld. Binnen Gods Schepping zit daar een evenwicht in.

Stelt u zich voor: door oorlog komen veel zielen in de astrale wereld. Door een ramp, een aardbeving komen veel zielen in de astrale wereld. Daardoor wordt het evenwicht verstoord, het evenwicht tussen het stoffelijke en het geestelijk/kosmische raakt uit balans.

Dan zullen hooggeplaatste intelligenties een aantal sferen afzoeken om zielen te vinden die naar de Aarde gaan. Hen zal gevraagd worden een leven op Aarde in te vullen, waarin zij

niets hoeven. Ze kunnen geen fouten maken, kunnen praktisch ook geen goede daden doen, althans niets toe- of afdoen aan hun karma.

Mensen op Aarde, die hen gadeslaan, zeggen dan: "Het komt hem of haar maar aangewaaid, hij/zij is lui en doet er niets voor". Maar wat zij niet weten is, dat dit specifieke zielen betreft die geïncarneerd zijn op Aarde vanuit de tussensfeer. Ze zijn er alleen volgens goddelijke ordening om het evenwicht te bewaren.

U ziet dat u daar als mens niet of nauwelijks over kunt oordelen, want u kijkt tegen de buitenkant aan! U ziet het statische van de mens, het niet tot daden of schepping komen. U kunt zich daaraan ergeren, maar u kunt nooit weten welke reïncarnatieopdracht die ziel heeft.

In dat geval is er geen eigen verkozen karma. Alleen de vraag: "Wilt u naar de Aarde gaan?" En dat is een vraag die eigenlijk niet geweigerd kan worden. Het is meer een opdracht, een zieleopdracht van Hogerhand om het evenwicht in stand te houden.

Maar om dat evenwicht te bewaren zijn zielen in een menselijk lichaam nodig, als u vasthoudt aan de situatie zoals ik die gekenschetst heb. Dat houdt in dat men zijn of haar taak zolang men er is, volbrengt.

En dan zou het niet ethisch en hoogst oneerlijk zijn, wanneer men dan zou kunnen terugvallen in zijn of haar evolutie.

Men is als het ware ingekapseld door geestelijke krachten, door de eigen geleidegeest, door intelligenties van de Witte Broederschap en vele anderen. Dat hoeft niet altijd synchroon te lopen met de trilling van zo'n ziel, maar het heeft wel een duidelijke functie.

Waarschijnlijk hebt u allemaal in uw leven wel eens iemand meegemaakt, die heel veel gaven had, geestelijke dan wel stoffelijke. Iemand waarvan u dacht: "Ja, het zit er wel in, maar het komt er niet uit. Het komt niet naar buiten."

Dat zijn mensen die bij geboorterecht heel veel gaven hebben meegenomen, veel talenten hebben gekregen, maar die ze niet kunnen hanteren, omdat ze de motoriek missen, de stuwende kracht missen.

Het zijn mensen die niet met hun vuist op tafel slaan, mensen die misschien altijd lief zijn. Maar de andere zijde van de medaille is dan dat ze te vaak toegeven, hetzij uit gemakzucht, hetzij uit een situatie van niet beter weten.

Er zit geen schepping in. Er wordt geen kracht ontwikkeld.

U zou kunnen zeggen: "De bezieling ontbreekt."

Intelligenties, levensvormen, zielen, ach, het zijn woorden, vertaalbaar naar aardse begrippen. Maar wanneer ik spreek over een ziel bedoel ik de kern en **die kern kan op zichzelf nooit negatief reageren, dat is een goddelijke kern**. Maar diezelfde goddelijke kern zal ballast met zich meenemen, zal rustperiodes moeten inbouwen.

Als ik dan dat hele leven, dat rad van wedergeboorte met zijn reïncarnatieprocessen zie als een levensweg, dan zeg ik tegen u: "Leg niet teveel de nadruk op het woord 'weg', Zie het niet echt als een weg, maar als een rivier."

In die rivier staan vele aanlegsteigers, vele aanlegpalen waarop men kan zitten, kan terugkijken, waarop men kan uitrusten en zich kan voorbereiden op een volgende stap, een

nieuw verder gaan.

En of dit nu astraal of stoffelijk is, ach dat maakt op dat moment niet zoveel uit. U hebt zoveel tijd, zoveel u maar wilt. Niets moet! En als mens zou u zeggen: "Alles is toegestaan."

Dit betekent dat de tussensferen voor veel mensen op Aarde herkenbaar zijn. Ik mag zeker niet zeggen dat alle mensen die in uw ogen onbewust-latent reageren uit tussensferen komen.

Ik mag wel zeggen dat er vrij veel mensen op Aarde zijn op dit moment, die een stuk van het Aquariusbewustzijn als ziel in zich hebben. Ze hebben een duidelijke opdracht om die kracht die ze als ziel hebben naar buiten te brengen, niet emotioneel, maar afstandelijk. Maar wanneer men ze nader beschouwt moet men zeggen: "Ach, ze hebben het wel, maar wij zien niet dat het eruit komt."

Je kunt ze min of meer vergelijken met die mensen waarover in de bijbel gesproken wordt: "Velen zijn geroepen, doch weinigen zijn uitverkoren." Ze hebben de gaven, ze hebben de talenten, ze hebben de kennis. Of ze ze gebruiken, dat hangt af van de bezieling, van de motoriek en dat is die kracht die duidelijk een herkenningspunt is naar de tussensferen.

Mensen die behoren tot de tussensfeer en in een menselijk lichaam op Aarde leven, zijn mensen die een zeer grote behoefte hebben aan grofstoffelijke materie. Ze hebben veel vlees nodig, het zijn echte vleeseters. Ze hebben daarnaast een zeer grote behoefte aan een verscheidenheid van kleuren, felle kleuren, sterk felle kleuren.

U kunt ze als jonge mensen tegenkomen in een discotheek, een plaats waar men elkaar kan ontmoeten en waar met oorverdovend lawaai 'muziek' ten gehore wordt gebracht, terwijl er tegelijkertijd verschillende gekleurde lichten knipperen. Daar hebben ze echt behoefte aan. Daarnaast hebben ze een zeer sterke honger naar een dogma en willen dat dogma op een eenzijdige manier beleven.

Zielen die in de astrale wereld leven en in de tussensfeer vertoeven, proberen via psychometristen, via mediums en anderen hun boodschappen, hun waarnemingen soms in angst, soms krampachtig aan mensen op Aarde over te dragen, omdat ze de belangrijkheid van de stoffelijke contacten op de Aarde, inzien.

De belangrijkheid van verbonden te zijn in tekst, in woord, verbonden te zijn door boodschappen op een stoffelijke manier over te brengen.

Op zich is dat niet negatief. Het kan een inhoudelijke functie hebben.

Bijvoorbeeld voor mensen die pas iemand verloren hebben. Daar kan het goed voor zijn. Zowel voor de ziel in de astrale wereld als voor die mens die achtergebleven is op Aarde. De bevestiging dat er nog een contact is, is belangrijk voor de mens.

Maar dat contact mag maar één of tweemaal plaatshebben.

Op dat moment moet de kennis, te weten dat die ander voortleeft, zijn ingevuld en is het naar goddelijke maatstaven volledig onverantwoord en getuigt het van energieverwasting wanneer men steeds maar weer opnieuw psychometristen raadpleegt, deze zielen oproept en zich verbindt met de tussensferen. Niet doen dus!

Toch zijn er ook momenten waarop men heel goed gebruik kan maken van de tussensferen. Bijvoorbeeld wanneer men als ziel moe is na een aantal zeer woelige incarnaties.

Stelt u zich voor: U bent overgegaan en u bent tot bewustzijn gekomen. Dan zegt u: "Ik ben klaar voor een nieuwe incarnatie op Aarde."

Of u zegt: "Ik ben klaar. **Niet** om terug te keren naar de Aarde, maar om een geestelijk ambt te accepteren in de astrale wereld".

U hebt het verleden afgerond en zou eigenlijk die nieuwe stap moeten maken, maar u bent - zoals u als mens zegt - zo moe.

Zo kunt u als ziel ook een bepaalde spanningservaring hebben, die u eerst helemaal wilt loslaten. De tijd die u daarvoor nodig hebt en die om u voor te bereiden op de nieuwe taak, brengt u door in de tussensfeer.

Maar waarom juist in de tussensfeer en niet in uw eigen sfeer? Bijvoorbeeld in de 3e sfeer?

Omdat u de gave Gods ontvangen hebt om in de tussensfeer te mogen vertoeven. Want dáár kunt u immers geen fouten maken!

Daar kunt u niet terugvallen in evolutie en niet stijgen in evolutie. Dat kunt u pas door de nieuwe incarnatie op Aarde of door de geestelijke taak in de sferen.

Die rustperiode is een absolute rustperiode.

Je zou kunnen zeggen dat de tussensferen geen schepping kennen en dus ontkoppeld zijn van de invloed van God.

Dat is een resolute uitspraak, maar toch wil ik hem zó aan u overdragen.

Wanneer u bewust kiest - en daar hoeft zeker geen negativiteit in te zitten - of wanneer u kort na een overgang in de tussensferen gekomen bent, dan bent u tijdelijk op een zijspoor gaan staan.

U bent even uitgerangeerd tot uw wagon weer wordt opgehaald en u weer op het Grote Spoor des Levens verder gaat.

Maar op dat zijspoor bevindt zich geen echte goddelijke straling. Daar bevindt zich niet echt de kracht der Meesters, der Witte Broederschap en wat dies meer zij.

Maar... op dat zijspoor bent u beslist niet alleen. Daar zal zeker een verbinding zijn met uw geleidegeest uit het laatstgeleefde leven. Op dat zijspoor zullen er een aantal intelligenties zijn om uw vragen te beantwoorden en samen met u te bepalen wanneer u klaar bent om uit die tussensfeer weer naar uw eigen sfeer te gaan.

Het is een wat moeilijke materie.

Misschien moeilijk omdat er niet echt een schepping in plaatsvindt, het is een statisch gebeuren. Maar wanneer u dat doorkoppelt naar hogere sferen, waarvan ik zei: "Het zijn filosofen, dichters, dromers, beeldende kunstenaars", dan kunt u het zo zien dat deze mensen bezig zijn om in een stuk regressie talenten die zij bezaten in eerdere levens opnieuw te beleven. Maar nu voor zichzelf, niet voor de massa, niet om daarmee naam te maken of naar buiten te treden. Tegelijkertijd zal het zeker zo zijn dat wanneer hogere krachten gebruik maken van de tussensferen, zij dat min of meer doen om hun ziel

duidelijk te onttrekken aan het spanningsveld waarin ze terecht kan komen.

Want stelt u zich voor dat u - doordat u iets heel positiefs gedaan hebt - van de 3e naar het eind van de 4e sfeer zou gaan, iets wat zelden of nooit voorkomt, maar in theorie is het mogelijk en een enkele maal gebeurt dat ook.

U hebt zeer positieve, goede daden gedaan. U hebt de sleutelcode van uw eigen karma zelf opgelost.

Op dat moment gaat u vanuit een bepaalde situatie naar een veel hogere transcenderende energie. U komt in een heel fel, krachtig licht. U krijgt met andere geluiden te maken, andere astrale geuren. U krijgt met andere kleuren en dimensies te maken. U krijgt met een heel ander trillingsveld te maken. U zult er waarschijnlijk niet tegen opgewassen zijn. Het overrompelt u, het overspoelt u en op dat moment zal uw geleidegeest of iemand anders uit een hogere sfeer naar u toekomen en tegen u zeggen: "Ook in onze sfeer bevindt zich zo'n tussensfeer, ook in onze sfeer kunt u tijdelijk afstand nemen. Daarin kunt u terugkijken naar de 1e, de 2e, de 3e en dat eerste gedeelte van de 4e sfeer.

Daaruit kunt u leren waarom u zulke goede dingen hebt gedaan. En hoe dat is uitgewerkt in uw leven. En waarom u straks aan het eind van de 4e, misschien zelfs het begin van de 5e sfeer mag binnengaan.

Wat daar voor mogelijkheden zijn, wat daar voor scheppingskracht in ligt, wat van u vereist wordt."

Want hoe hoger u komt in de sferen, hoe groter uw belangrijkheid en uw verantwoordelijkheid wordt, hoe meer misschien dan toch van u vereist wordt zonder de nadruk te leggen op dat eisen zelf. U kunt afstand nemen en u zult op een heel andere manier afstand nemen dan een ziel uit de 1e sfeer, die zegt: "Ik ben door oorlogsgeweld om het leven gekomen en wanneer ik nu zou incarneren, dan zou ik opnieuw met oorlog verder gaan."

Dat zou u niet meer doen. U wilt alleen afstand nemen, niet scheppend werken, niet incarneren. Dat is een heel ander stramien. Het heeft als basisprincipe waarschijnlijk en misschien meer dan dat dezelfde reden, maar het ligt op een hoger plan.

In het verleden werden de tussensferen door monniken in boeddhistische kloosters aangeduid als het Maya-gebied.

Een gebied waarin men niet sprak over een transformatie van het stoffelijke naar het astrale leven.

U zou dat in symbolen kunnen omzetten: de veerman die u naar de overkant (de astrale wereld) brengt en aan wie u uw tol betaalt.

U kunt ook spreken over "de Kajaks" - die u wellicht kent uit de vele contacten met het Universum - "de Kajaks" die u van de ene naar de andere dimensie brengen."

Daarop voortbordurend zou u kunnen stellen dat het de transformatie is die u tegenkomt in uzelf.

Het is een transformatie die geënt is op de kracht van uw ziel.

Die tussensfeer staat helemaal naast het leven. Hij brengt u nergens heen. Hij eist niets van u. Verlangt niets van u. En geeft u niets.

U blijft precies die u bent, alsof uw ziel zich geplaagd zag onder een glazen stolp.

Maar daarin kunt u:

- tot zelfkennis komen;
- tot inkeer komen;
- alles evalueren en analyseren;

Kortom: alles op een rijtje zetten.

En wanneer u even vasthoudt aan dat uitgerangeerd zijn en dat zijspoor, dan kunt u daar wachten op iemand wiens evolutie niet zo snel is gegaan als de uwe en die u toch wel heel dierbaar is.

Daar kunt u wachten, terwijl u in een normale sfeer nooit had kunnen wachten, omdat daar alles aan de Wet van Karma, oorzaak en gevolg, dus aan verandering onderhevig is.

Als u op een stoel blijft zitten en niets doet, dan nòg kunt u fouten maken, **want niets doen op essentiële momenten kan net zo verkeerd zijn!**

Het is voor begripsvormen van mensen op Aarde vaak een moeilijke verwerking, wanneer men moet oordelen of iemand uit de tussensfeer komt of niet.

Ik dacht ook niet dat het juist was voor ons, mensen, om te gaan oordelen. Men dient kennis te hebben van die tussensferen.

Er is vaak ten onrechte gedacht dat het een land van tweeduuster was, een soort nevelsfeer, waarin een soort grijze, triestachtige substantie aan denken, voelen en handelen een rol speelde. Niets is minder waar.

Ook in die tussensfeer kunt u gelukkig zijn, kunt u krachten putten maar... uit uzelf.

U kunt niet terugvallen op een ander, u krijgt geen spiegel voorgehouden. U zult altijd en steeds weer terecht komen in een eigen confrontatie, in een zelf-analyse. En wanneer u uzelf zoals u bent geaccepteerd hebt, dan kunt u verder.

Ik kan mij voorstellen dat er een aantal zielen in die tussensferen komen die 2, 3, 4 incarnaties achtereen goede dingen gedaan hebben voor anderen, maar zichzelf als ziel en als mens niet geaccepteerd hebben. Van: "Ach, ik kan toch niets, ach, dat ben ik niet waard, ach, dat..."

Zelf-uitkristallisatie van het goddelijk bewustzijn is een dimensie niet aanwezig geweest. Ze hebben zich daardoor zelf tot stilstand laten komen.

En zo'n ziel zal om het schokeffect van de wedergeboorte in de astrale wereld niet te groot te maken, eerst een poosje in een tussensfeer vertoeven.

Toch zal voor u als mens op Aarde en onmiddellijk na uw overgang, de tussensfeer het meest herkenbaar zijn.

U zult staande naast uw lichaam en ontkoppeld van het stoffelijke een ogenblik terugkijken. U kijkt niet vooruit, u kijkt terug naar uw leven, naar wat en wie u achterliet.

'Wat', dat kan maatschappelijk zijn, dat kunnen bezittingen zijn. 'Wie' kan uw partner zijn of dat kan betrekking hebben op uw kinderen en/of uw goede vrienden.

Dat ligt achter u. Dat is de rekening en de eindverantwoordelijkheid die u gepresenteerd krijgt.

Dat bepaalt of u verder in uw eigen sfeer dan wel naar een volgende sfeer gaat.

En heel veel zielen, veel meer dan u denkt, zullen gebruik maken van die tussensfeer-situatie, omdat ze daar de tijd hebben om na te denken zonder achteraf te bemerken dat ze tijd hebben verdaan door tot stilstand te komen.

Ze zijn als het ware ontkoppeld van de factor tijd op Aarde.

Ze zijn ontkoppeld van het Rad van Wedergeboorte.

Ze zijn, wanneer men het Rad van Wedergeboorte als een wagenwiel zou zien, heel even naar de as in het midden gegaan.

Ze draaien wel rond, maar vullen geen leven in. Ze werken wel, ze hebben een functie zonder echt een functie te hebben.

Het is een prettige sfeer voor iedereen. Of u nu als ziel uit de 1e sfeer of uit de 7e sfeer komt, voor alle zielen die in de tussensfeer komen zal er een gevoel van rust ontstaan. Als mens zegt u: "Hè, hè, dat ligt achter mij. Ik heb even tijd voor een pauze. Ik heb even tijd voor mezelf. Ik hoef even niets te doen voor anderen. Ik hoef zelfs even niets te doen voor mijzelf."

U zou de situatie kunnen vergelijken met mensen die een bad nemen en een massage met etherische oliën ondergaan. Ze verkwikken zichzelf, ze laden zich op, maar zijn op dat moment niet in staat om creatief, functioneel op te treden. Op dat moment kunnen ze geen zakelijke transacties plegen en ook niet geestelijk tot actie komen. Ze zijn bezig met zichzelf, bezig... ontkoppeld van de tijd, ontkoppeld van haast, zelfs ontkoppeld van evolutie.

Ik heb mij wel eens afgevraagd of er bij de tussensferen, die als een imaginaire wereld door alle andere sferen heen lopen, een nieuw rad van wedergeboorte bestaat. Maar dan een Rad van Wedergeboorte dat slechts functioneert in dat hele gebied van die tussensfeer, tussen alle andere sferen door. Door alle dimensies heen.

En na veel onderzoek bleek dat inderdaad juist te zijn. Het is een bestaande sfeer. Een bestaande sfeer die qua 'levels' in zeven gedeelten uiteen te rafelen is. Bij elke sfeer hoort een gedeelte van die tussensfeer. In elke sfeer zitten ook lagen, maar die bevinden zich evenzo in de tussensferen.

U zou kunnen zeggen: "Wanneer de sfeer waartoe u behoort voor u langzaam maar zeker een invulling verkrijgt, dan zal er een extra sfeer naast u wandelen om bij calamiteiten en momenten dat u terug wilt treden in uzelf, de sprong op dat zijspoor te kunnen maken."

Met andere woorden: er is altijd de mogelijkheid om een zijsprong te maken en dan hoeft men geen angst te hebben, als het maar bewust gedaan wordt en men niet op een onbewuste manier in die tussensfeer gekomen is. Bewust weten: "Ik wil nu een dag... een week... een maand... een jaar... op non-actief. Ik wil gebruik maken van die tussensfeer." *(C) Lex Persoon*

In de tussensfeer is een druk verkeer, een druk verkeer van diverse zielen, waarin een grote

verscheidenheid van krachten aanwezig is.

Toch ligt er geen muur, geen gordijn, geen afbakening tussen gedeelten in die tussensferen, zoals bij de 1e, de 2e, de 3e, en de 4e sfeer.

Je zou kunnen zeggen: het is een groot plein, waar iedereen die in de tussensferen vertoeft, aanwezig is.

Men kent elkaar, men kan met elkaar in contact komen, maar zal dat niet of nauwelijks doen omdat, een zielecontact, een aard-gebonden contact of anderszins er waarschijnlijk - en meer dan dat - toe zal leiden dat men tot schepping komt.

Men is bezig met zichzelf en afstandelijk gezien zou het lijken alsof het een zwijgzame sfeer was, een sfeer vanuit het dodenrijk waar niet of nauwelijks gesproken wordt.

Gedeeltelijk is dat waar, gedeeltelijk niet.

Het is gedeeltelijk waar, omdat men niet ècht communiceert met elkaar. Men denkt na, men mediteert, men rust, men slaapt... En wanneer er tot communicatie gekomen wordt, zal dat zijn over de vraag: "Ben ik al toe aan een verandering?"

En wanneer dan vanuit hogere sferen het antwoord "nee" komt, wordt er een verdere slaaptoestand gecreëerd.

Maar wanneer het antwoord "ja" is, dan komt er een ontwaken in het Licht, waardoor de ziel teruggaat naar de eigen sfeer en van daaruit een nieuwe incarnatie op Aarde of een nieuwe taak in de sferen zal gaan beleven.

Lieve lezer, de tussensferen zijn gebieden waar u in eerdere incarnaties allemaal al mee te maken hebt gehad.

U kunt gebruik maken van de tussensferen als u wilt wachten op anderen of als u zelf wilt uitrusten, maar weet wel wat u doet! De hele evolutie vanuit het goddelijk scheppingspatroon gaat door. Die kunt u niet tot stilstand brengen.

Dat betekent dat u - hoewel tijd, zeker in de astrale wereld relatief is - toch langer over uw reïncarnatiecyclus doet. Maar wanneer u denkt dat u het met anderen samen compacter en uit een dieper beleven kunt invullen, dan mag en kunt u gebruik maken van de tussensferen.

* * *

Misschien hebt u zich weleens afgevraagd: "Wat is die Hades-sfeer eigenlijk voor een gebied?" En wellicht komt die vraag bij u boven omdat u weleens hebt aangezetten bij spiritistische séances.

Dan zat men meestal met een groepje mensen in een kringetje om de tafel heen, luisterend naar een medium, wiens/wier stembanden klanken voortbrachten uit een bepaalde dimensie, uit een bepaalde sfeer.

Dat heette dan: contact met "gene zijde", contact met de "astrale wereld". Meestentijds zal het echter zo geweest zijn dat deze mensen contact hadden met de Hades-sfeer.

Misschien hebt u zelfs weleens op een radio-ontvanger, tussen bepaalde stations in, getracht contact te krijgen met 'gene zijde'.

Zo is het mogelijk om tussen het geruis en de storingen in, trillingen te ontvangen. Dat meer-dimensionaal contact is een contact uit de 'Hades-sfeer'.

Wat is nu die Hades-sfeer?

Dat is een sfeer van een lager bewustzijn.

Bewuste intelligenties zult u horen spreken over de Hades-sfeer met de nadruk op een laag ontwikkeld intelligentieniveau, een wat lager goddelijk bewustzijn, een wat lager 'ingewijd-zijn'.

En dat betekent dan dat men daarmee wil aangeven dat men zelf en de hele groep waar men deel van uitmaakt, vindt dat al die mensen die zich alleen maar bezighouden met séanceren, bijvoorbeeld door middel van kruis en bord en vergelijkbare attributen, mensen zijn die als mens op Aarde behoren tot de Hades-sfeer, maar straks als ziel zeker in de Hades-sfeer terecht zullen komen.

Toch spreekt men nooit over een Hades-sfeer op Aarde. De Hades-sfeer komt voor tussen incarnaties in aan het eind van de 1e sfeer. De Hades-sfeer is dat pakket van negativiteit dat eigen is en toebehoort aan de 1e sfeer, overlopend in het begin van de 2e sfeer, om dan minder en minder te worden... Daarna wordt het overgenomen door de tussensferen.

De Hades-sfeer is dat astraal gebied wat kracht nodig heeft om zich op te trekken, om de verlichting te krijgen, om boven zichzelf uit te stijgen.

Mensen die doodgaan terwijl ze dronken zijn, mensen die zich niet beteren willen, mensen die willen haten, mensen die niets met een ander, dus ook niet met God te maken willen hebben, komen in de Hades-sfeer.

Ook mensen die alleen maar bezig zijn met macht, oorlogvoeren en geld verdienen, komen daar in eerste instantie terecht.

Zij zullen misschien proberen zich heel snel op te trekken aan het geestelijk bewustzijn, maar men heeft daar altijd een ander voor nodig. Een ander: dat kan een ziel zijn, dat kan een groep zielen zijn, dat kunnen zelfs een of meer mensen op Aarde zijn.

Zielen in de Hades-sfeer zijn op zoek, op zoek naar zichzelf, naar hun eigen

persoonlijkheid, zijn - zonder het zich bewust te zijn - op zoek naar de verlichting. Hoewel... ze zoeken die eigenlijk niet ècht, want dat betekent verantwoordelijkheid dragen en omgaan met ethiek!

Het betekent misschien filosoferen. Maar wat het allemaal ook moge betekenen, in ieder geval is het zo, dat men zekerheden los moet laten en achter moet laten wat men heeft.

Die zekerheden zijn voor hen:

- dat sexualiteit lekker is;
- dat een overvloedige maaltijd lekker is;
- dat geld verdienen prettig is;
- dat het hele leven op Aarde gebruikt kan worden of eigenlijk misbruikt kan worden om je macht op anderen uit te oefenen.

Maar ook die mensen gaan dood.

Die komen in de astrale wereld, maar dan is het niet zo, dat ze door de Hemelpoort of door een Poort van Licht gaan. Neen, die komen eerst in de Hades-sfeer.

Er is u door een intelligentie weleens verteld: "U komt in de optelsom van uw leven, u komt in de esoterisch goddelijke trilling, die u in alle eerdere incarnaties hebt opgebouwd."

Tja, ja... als u daar tenminste aan gewerkt hebt!

Het zou te makkelijk zijn als dat voor iedereen opging.

Men kan wel tegen u zeggen: "Ach, alle goede daden uit het verleden, staan borg voor die paar verkeerde daden van nu. U kunt niet echt vallen, u kunt niet echt negatief karma op u laden, daar bent u een veel te hoog-geëvolueerde ziel voor..."

Nee, lieve mensen, was dat maar waar!

Wij hebben allemaal fouten gemaakt. Dat betekent dat wij moeten leren van die fouten. Maar dat houdt ook in, dat als we verder willen, we eerst een pas op de plaats moeten maken!

En die pas op de plaats zullen diegenen die tot het eind van de 2e sfeer, de 3e sfeer of een hogere sfeer behoren, na hun overgang maken in de tussensfeer.

Maar... de tussensfeer is geen negatieve sfeer. Het is een gebied, waar men uit eigen vrije wil even op een zijspoor gaat staan, om bepaalde facetten te bemediteren.

Maar heel veel zielen uit de 1e - of begin 2e sfeer zullen in die Hades-sfeer terecht komen (niet uit eigen vrije wil) en daar ontdekken dat het leven op Aarde erg prettig was.

Die zullen proberen om zo vlug mogelijk opnieuw geboren te worden. Men noemt dat onbewuste intelligenties of entiteiten.

Op zich is dat niet erg. Maar een entiteit uit de Hades-sfeer, die teruggaat naar de Aarde, zal aan dat volgend leven misschien niets of nauwelijks iets hebben. Die zal alleen maar leven om het leven en zal er inhoudelijk niets mee doen. Toch is het de bedoeling dat ook zo'n ziel uiteindelijk een staat van verlichting zal bereiken.

Als die zielen leven na leven, de wil om te groeien naar het Licht vanuit zichzelf niet hebben, dan zal er door intelligenties van een hogere orde op een bepaald ogenblik op ze

ingewerkt worden.

"Gedachten zijn krachten", neemt u dat van mij aan. Door de inwerking van gedachtekracht zullen zij langzaam maar zeker veranderen.

En... het leven zelf verandert de mens, loutert hem.

Als iemand wil stelen en het rolluik wat de winkel beschermt, valt 4x hard op zijn vingers, dan zal hij de 5e maal zeker niet inbreken in een winkel met rolluiken.

Dat betekent dat men leert van datgene waar men mee omgaat, want ook het leren stelen vereist een bepaalde oefening en kunst!

Maar u begrijpt, dat stelen nu niet direct een staat van verlichting is. Dus dat men wanneer men overgaat in de Hades-sfeer terecht zal komen.

Dan leeft men niet meer op Aarde, maar men is ook geen bewust-levende, geestelijk geënte ziel. Nee, men vertoeft er in de Hades-sfeer net tussenin.

Dan kan het gebeuren dat men op een bepaald moment zegt: "Dat gebeurt me niet meer. Ik zal ervoor zorgen niet meer in die Hades-sfeer te komen."

En dat is dan een klein stukje zielekracht wat zich er bovenuit wil werken!

Zo kunt u terugvallen tot de Hades-sfeer, als u iets verkeerd doet terwijl u heel goed weet dat niet te mogen doen! Nu zal dat in de 3e sfeer niet zo gauw meer gebeuren, maar in de 2e sfeer kan dat zeker wel!

Dat heeft te maken met verantwoordelijkheid. Het is niet zo, dat u daar beslist niet komen zult omdat u weet wie God is, omdat u weet dat er 7 sferen zijn, omdat u weet dat er een leven na de dood is.

Juist omdat u dat weet, bent u gehouden om daar iets mee te doen. Juist omdat u dat weet is de verantwoordelijkheid die u hebt vele malen groter!

Er staat bijvoorbeeld in de bijbel: "Gij zult niet doden."

Als juist u met al uw kennis dat dan toch doet - en dan heb ik het niet alleen over het doden van mensen, maar ook over dieren en planten, want nergens staat dat het "Gij zult niet doden" alleen op mensen betrekking heeft - **dan kan het gebeuren dat u met heel uw geestelijk bewustzijn, in dit leven toch een grote fout maakt.**

En het is niet zo dat aan het eind van uw leven iemand staat te wachten, die tegen u zegt: "Ga heen en zondig niet meer. Ga maar door die Hades-sfeer naar die bewuste sfeer. U hebt zoveel goede daden gedaan in het verleden, die negatieve factoren van dit laatste leven worden u wel kwijtgescholden."

Zo is het beslist niet. U zult op dat moment als u terugkijkt op dat leven misschien ontzettend schrikken en denken: "Had ik dat maar niet gedaan. Ik wist..."

Er zijn altijd redenen om dingen niet te doen of dingen juist wel te doen.

Sommige mensen willen een eind maken aan hun huwelijk en dan beginnen ze 2 weken nadat ze gehuwd zijn al te zeggen: "Ach, ik had eigenlijk niet moeten trouwen. Wij begrijpen elkaar niet."

Maar uit zo'n huwelijk worden dan toch kinderen geboren.

Stel dat u één van die kinderen bent.

Wanneer uw moeder u dan wil treffen klinkt het steeds weer verwijtend: "Je bent precies

je vader..." Of uw vader zegt: "Je bent net als je moeder..."

Ze reageren in feite hun huwelijksspanningen af op de kinderen.

Andere mensen, vrienden van het echtpaar, vragen zich af: "Waarom blijven die mensen toch bij elkaar? Ze hebben niets dat hen bindt."

En zij zeggen: "Als het niet gaat tussen jullie, ga dan scheiden!"

En weet u wat deze echtelieden dan antwoorden?

"Ik zou wel willen, maar dat kan niet voor de kinderen."

Dat is het paard achter de wagen spannen. Oorzaak en gevolg.

En dan kunt u geestelijk bewust zijn, maar u zult een leven hebben waarin u zich triest voelt, verdrietig bent en mede daardoor veel moeilijkheden krijgt. Want als u zich constant verdrietig voelt, verspreidt u een negatieve trilling om u heen. En u weet, "wat u uitstraalt, trekt u aan." Dus... u trekt negativiteit aan in welke vorm dan ook.

En als u dan aan het eind van uw leven terugkijkt, komt u tot de ontdekking dat het helemaal niet had gehoeven en dan zult u bemerken niet veel opgeschoten te zijn in uw evolutie en misschien denken: "Had ik het maar anders gedaan, dan zou ik een heel grote sprong in mijn evolutie hebben kunnen maken. En nu kan ik dat niet."

Die overpeinzing, het inzicht het anders te hebben moeten doen maakt dat u in een zeer korte tijd weer zult belanden in de sfeer waartoe u behoort. Niet langer.

Maar als u zegt: "Ik heb nooit bereikt in mijn leven wat ik wilde, ik had architect willen worden, maar mijn vader vertikte het om mij te laten studeren. Hij zei: "Ga maar werken." Of: "Ik heb nooit iets bereikt in mijn leven, want het leven is altijd tegen me geweest...", als u zo terugkijkt op het leven, dan hebt u er niets van geleerd. Dan geeft u al die andere mensen de schuld.

Wat er dan aan de hand is, is dat **u had moeten leren omgaan met het leven.**

Die mensen komen ook in de Hades-sfeer. Ik probeer u eigenlijk duidelijk te maken dat die Hades-sfeer gevormd wordt door het eigen denken, de eigen gedachten.

Wat u bent, straalt u uit en dat keert terug tot de bron.

Als u nú ongelukkig bent en u gaat over, dan zult u dat gevoel van ongelukkig zijn, stil verdriet of wat het ook is, meenemen.

Het is UW trilling, UW uitstraling en u zult zeker niet zeggen, terugkijkend op dat leven: "Dat was het, het was prettig, het was fijn, ik heb geestelijk op Aarde iets gedaan, ik heb iets betekend voor anderen. Het was een altijd durende open communicatie en wisselwerking."

Als u dat kunt, dan zult u na dat leven op Aarde waarschijnlijk zeggen: "Ik vind het prettig dat ik het achter me heb liggen." Maar u zult nooit in uw geestelijke handen wrijvend zeggen: "Gelukkig, ik heb dat akelige, stoffelijke leven, waarin ik allemaal dingen moest doen, die ik niet wilde, achter me."

Als u dat denkt, dan blijft u heel lang in die Hades-sfeer, want u hebt het niet begrepen. U kunt die staat van verlichting niet bereiken die u nodig hebt om van de ene oever naar de andere te komen.

Op die ene oever speelt zich uw stoffelijk leven af.

Na de overgang kunt u in het bootje stappen naar de overkant: Zomerland. Maar u moet er

zelf iets aan doen om aan die andere kant te komen.

U hebt inderdaad uw plaats in dat Zomerland verdiend, maar dat wil nog niet zeggen dat u er bent.

Daar zijn zielen die op zoek zijn, die weten dat ze dood zijn en zelfs zij die nog niet weten dat ze dood zijn, maar die op zoek zijn naar de overkant en die als ze bijna aan de overkant zijn aangekomen, zeggen: "Ja, maar dat land ziet er helemaal niet prettig uit, daar straalt een groot licht, dat doet pijn aan mijn ogen."

En ze keren zich om en proberen terug te varen. Tot ze ontdekken dat daar niets meer is. Het lichaam wat ze hadden is verast of begraven. Dat is dus weg.

Wat moet je dan? Je kunt niet eeuwig op dat water heen en weer blijven varen, want je krijgt honger.

Als mens zou je zeggen 'stoffelijke' honger en als ziel 'geestelijke' honger. Op een bepaald moment zoekt men naar een rustpunt.

Dat betekent dat men moet zeggen: "Ik wil dat geestelijke accepteren." En dan zal men op een bepaald moment aan de aanlegsteiger van dat Zomerland gaan aanleggen, maar men blijft nog in dat bootje zitten om te wachten tot er iemand komt.

En als dat het geval is gaat men vragen stellen: "Wat is dit voor een land? Pas ik hierin? Kan ik hier ook wonen, kan ik hier ook werken?"

En dan hoort men: "Het is een heel ander land als waar u vandaan komt. Hier zijn geen lichamen, hier is geen haat, geen vernietiging, geen oorlog, geen bier, geen wijn, geen vrouw. Hier is rust, hier is het verstillde, maar ook het krachtig geestelijk bewuste. Het ingewijd-zijn in het leven."

Neemt u van mij aan, dat iedereen daar even aan moet wennen.

Ik weet dat van een intelligentie die hierover eens tegen mij zei: "Ik heb een hele tijd moeten wennen aan dat nieuwe leven. Je denkt: "Ik leef niet meer, ik ben dood" en dan denk je dat je er bent. Je vindt het al heel wat van jezelf dat je kunt accepteren dat je dood bent. Maar dat er daarnaast nog intelligentievormen zijn die eisen gaan stellen, dat is misschien niet zo leuk. Dan wil je terug en dat kan niet meer."

Wat je dan nodig hebt is de wil om verder te komen. Dat heb je als mens ook.

De een wil meer geld, en dat is eigenlijk ook een geestelijke impuls, hij wil boven zichzelf uit treden, en de ander wil geestelijk rijker worden. Het is eigenlijk hetzelfde. Mensen die meer geld willen, kopen misschien een snellere auto, maar als ze er niet mee om kunnen gaan, dan leven ze niet lang.

Mensen die een geestelijke inwijding willen hebben en die nog niet aan kunnen, doen precies hetzelfde. Zij gaan om met krachten, geestelijke energieën, waarmee ze niet kunnen omgaan.

Daar komen brokken van.

En daarom is het goed dat er een Hades-sfeer is, een soort vagevuur misschien, zoals de katholieken zeggen, waar men een korte tijd in komt en het verleden kan verwerken om

het daarna van zich af te gooien.

Dan kan men zeggen: "Ik vind dat ik thuishoor in die en die sfeer". En dan mag men daar naar toe. Als men in zijn eigen sfeer binnenkomt, zal pas blijken of men er inderdaad thuishoort.

En als dat zo is, wordt men geaccepteerd door alle anderen en voelt men zich er zelf ook prettig.

Stel dat u zich in die Hades-sfeer zou bevinden en dat u zou zeggen: "Ik vind dat ik in de 5e sfeer hoor."

Ga uw gang, niemand houdt u tegen.

U mag die 5e sfeer in op het moment dat u zegt: "Dat wil ik."

Maar als u niet met die sfeer kunt omgaan, als u niet weet hoe daar te handelen, hoe daar contacten te leggen, te communiceren, dan zult u zielen aan u voorbij zien gaan, die u niet zien. Want u verkeert in een heel andere trilling, u 'zit' op een heel andere frequentie, een heel andere golflengte.

U bent afgestemd op uw zender en de anderen op hun zender. Daar zit een groot verschil in. De een zendt klassieke muziek uit en de ander popmuziek. Allebei muziek, allebei hoorbaar, maar de afstemming is verschillend en u zult al heel gauw zeggen: "Dit is geen prettig leven als je met niemand kunt communiceren, als je het gevoel hebt dat iedereen dwars door je heen loopt en dat niemand naar je luistert."

Op dat moment wil je terug, terug naar je eigen plaats waar je werkelijk thuishoort en of dat nu de 1e, de 2e, de 3e of de 4e sfeer is, is totaal onbelangrijk.

Je gaat naar het punt in je eigen evolutie waar je je gelukkig in voelt en van daaruit zul je systematisch krachten opbouwen om tot een verhoging te komen, een nieuw plafond, een nieuw stukje evolutie.

Er is op Aarde een gezegde: "Soort zoekt soort." Dat is niet negatief. Dat geldt voor artsen, dat geldt voor stratenmakers, dat geldt voor trance-mediums, voor zeelui, drinkebroers en hoeren. En... voor intelligenties. Soort zoekt soort. In de astrale wereld zegt men: "Dat wat men uitstraalt trekt men aan."

Zo is het ook. U kunt zeggen: "Ik wil mij verbinden met die Hades-wereld." En dan zult u naar alle waarschijnlijkheid een stukje moeten zakken in uw evolutie. Dan gaat u nadenken en als u straks het volgende stukje leest, dan zegt u misschien: "Gelukkig ben ik daar bovenuit gegroeid." Dat mag, maar pas op!

U zult misschien ook denken op een bepaald ogenblik: "Ik zou wat meer willen weten over de 5e sfeer. Over de 6e sfeer, over inwijdingen." Daar is niets op tegen, maar wat hebt u eraan? U krijgt een levenselixer binnengegoten waar u misschien dronken van wordt, omdat u het drankje nooit gedronken hebt en dan doet u dingen die u normaal nooit gedaan zou hebben. Dan struikelt u beslist, u maakt fouten.

Sommige mensen zijn ziek. Ze gaan naar een dokter of naar een magnetiseur, maar ze willen niet ècht beter worden. Want op het moment dat ze genezen zijn, staan ze niet meer

in het middelpunt van de belangstelling.

Deze mensen kunnen zich in die Hades-sfeer nog even wentelen in hun ziekte. Totdat ze zelf tot de conclusie komen dat het bij het stoffelijk omhulsel hoorde en dat ze als ziel die belangstelling, die aandacht helemaal niet nodig hebben.

Neen, dat ze iets 'zijn', mits ze hun eigen **Zijn** - wat dat dan ook moge inhouden op dat moment - naar buiten brengen.

Dat leer je. Dat leer je in die Hades-sfeer.

Sommige soldaten die omgekomen zijn in een oorlog zullen wat langer in die Hades-sfeer vertoeven. Die hebben een haat of vernietiging of een hele sterke angst en dat belemmert het uitzicht op 'Zomerland'.

Dan varen ze misschien in dat water ertussenin wat heen en weer, maar ze komen er wel. Ze zullen door anderen worden geholpen als dat nodig is. Maar ze moeten het wel willen.

Als je bijna bij de oever bent en iemand steekt de hand uit om je op de wal te trekken, dan kun je die hand pakken of je kunt zeggen: "Ik doe het zelf wel". Maar als je niet weet dat die wal bestaat uit een heel steile gladde kant, dan zul je met je laatste restje krachten misschien net ten onder gaan. Eigen schuld.

Of met een mooi geestelijk woord: Karma.

Dat doe je dan jezelf aan: oorzaak en gevolg. Die Hades-sfeer is voor die overgegene militairen dan eigenlijk een voortzetting van hun stoffelijk leven op Aarde.

Maar zielen die, in één woord samengevat: zoeken, zijn dat zoekende zielen? Jazeker.

Maar een zoekende ziel is niet altijd een negatieve ziel, is niet altijd een lage ziel. Het kan een ziel zijn die op zoek is naar een familielid. Het kan een ziel zijn die op zoek is naar een hogere evolutievorm en als hij dan een zeer hoge graad van geestelijk bewustzijn in de 3e sfeer bereikt heeft, kan hij best op zoek zijn naar die 4e sfeer en is het toch een zoekende ziel.

Hij zit in die onderzoeksperiode. Is niet echt een Hadesfiguur, zal dus in de tussensferen terecht komen. Maar heeft hij een lager bewustzijn, behoort hij bijvoorbeeld tot de 1e sfeer dan zal hij zoeken in de Hades-sfeer.

In de Hades-sfeer dolen dieven, moordenaars, bedriegers, godloochenaars en individuen die er op uit zijn anderen het leven zuur te maken.

Breekt het inzicht echter bij iemand door, dan nog is het voor diegene erg moeilijk zich aan hun invloed te onttrekken, omdat ze graag anderen trachten te beletten het Licht te zoeken en te vinden.

Geeft men echter blijk naar Zomerland te willen, dan zal men daar zeker komen.

Dat betekent eigenlijk dat men moet zoeken naar een invalshoek, een opening om in die lichtsfeer binnen te komen. Die lichtsfeer waarin men zijn eigen staat van verlichting kan krijgen, waarin men kan zeggen: "Ik kan contact maken".

Dan pas is men die Hades-sfeer ontgroeid.

Men kan dan contact maken met alle geestelijk gelijkgestemden die een etherische, esoterische frequentie in zich kennen. Men kan met zijn geleidegeest communiceren in een open communicatie. Men kan putten uit diverse sferen als dat nodig is voor zichzelf of

voor anderen. Men zal ontdekken dat het woord **vrede** ook inderdaad **vrede** betekent en niet alleen een woord is, een sleutelwoord om tot iets te komen en dan onvrede te zaaien.

Vrede moet ook vrede betekenen.

'Nee' betekent 'nee' en 'ja' betekent 'ja'.

Er mag nooit een gradatieverschil in zitten.

Dat betekent bewust leven.

Maar wil je tot **bewust leven** komen, dan zul je op zoek moeten gaan naar de vernieuwing en die moet uit jezelf komen.

Dat is een lange weg.

En daarom zitten er nog zoveel zielen in die Hades-sfeer, dat tweeduuster. Allemaal mensen die ooit op Aarde geleefd hebben en die zijn overgegaan. Die misschien geloofden dat ze onmiddellijk in de hemel zouden komen bij Onze Lieve Heer of de Heilige Maagd Maria.

Het zijn allemaal mensen die gedacht hebben dat ze hun huis, hun kasteel, hun villa, mee konden nemen naar de astrale wereld. Dat ze hun vrienden en vriendinnen, die alleen maar kwamen om mee te doen met hun drinkgelagen, mee konden nemen naar de astrale wereld.

Natuurlijk, alles wat u bent en hebt gaat met u mee. Het houdt u vast.

Immers, alles wat u denkt hoort bij u. U neemt uw gedachten mee.

Als u op het moment dat u overgaat haat, echt haat, neemt u die haat mee. Als u gelukkig bent of echt in- en in-triest en op het punt staat om van 15-hoog naar beneden te springen, dan neemt u dat gevoel mee.

Er verandert niet zoveel.

Alleen hebt u geen lichaam meer en kunt u verder kijken dan op Aarde:

- terug naar het verleden. Dan begrijpt u wat karma is; of
- verder naar de toekomst, naar 'Zomerland' of hoe u dat ook wilt noemen.

Maar u zult het zelf moeten doen!

U zult daden moeten doen, handelingen moeten plegen en dat betekent in de praktijk: vooruitkijken, werken aan uzelf, geloven in liefde, vrede en harmonie. Iets doen voor anderen. Dat betekent misschien 'een barmhartige Samaritaan' zijn. Dat zal waarschijnlijk uw snelheid en evolutie wat verminderen, want als u hard doorgelopen zou zijn en de ander had laten liggen, zou u eerder aan het eind geweest zijn.

Misschien was u dan eenzaam geweest aan het eind, op de top van de berg en was u toch teruggegaan, maar dan was u nog veel meer tijd kwijt geweest.

Ik wil tot besluit van dit hoofdstuk een verslag weergeven van wat een zoekende ziel overdroeg na een trancetoestand over de Hades-sfeer. De *cursief* gedrukte passages geven het commentaar of antwoord weer van één van de bij de trancetoestand aanwezige bestuursleden:

Goedenavond. Kunt u mij helpen? Ik zoek naar het licht. Ik ben dood, dat weet ik. Ik heb dat wat mij dierbaar was achtergelaten op Aarde. Ze hebben mij verteld dat er een hemel is, een vagevuur en een hel. Eerst hoopte ik in de hemel te komen, maar ik kan hem niet vinden. Na lang zoeken zou ik genoeg genomen hebben met het vagevuur om daar mijn rust te vinden, maar het vagevuur is er niet, althans ik kan het niet vinden. Ik verkeer nu al in een stadium dat ik genoeg zou nemen met om het even wat, al was het het vuur van de hel, als ik maar rusten kan. Alles wat ik had, mijn positie, mijn vrouw, mijn kinderen, het leven, het hield op. Van het ene moment op het andere. Het was voorbij. Ik was dood.

En ze zeiden tegen mij: "Je bent gelukkig dat je dat weet." Nou, ik wist dat ik dood was, ik keek naar mezelf, ik kan het beeld niet vergeten. Is dat gelukkig zijn? Ik kan het geluk er niet uithalen. Er is een wereld waar duisternis heerst, gejammer, geweeklaag, angst en verdriet. Ik zit eraan vast met ketens. Ik heb gebeden en dan zeiden ze tegen mij: "Je moet het zien, denk maar aan een poort van licht". En ik maar denken. Maar het was er niet. Ik probeerde gelukkig te zijn, maar dat is onmogelijk.

Ik mocht terugkijken - mogen, een gunst - naar vroeger en ik zag al mijn eerdere levens. Dat is niet leuk.

Ook nu vond men dat ik gelukkig was dat te mogen zien.

Heel veel anderen in mijn wereld mogen dat nog niet omdat ze er - zo zegt men - nog niet aan toe zijn.

Maar ik kan er niets mee doen, ik heb er niets aan. Ik probeer contact te zoeken met de Aarde. Ik probeer mensen te laten luisteren in de kerk, op straat.

Sommigen schijnen het te voelen, die worden kriebelig.

Anderen merken niet eens dat ik tegen ze schreeuw en vraag of ze alstublieft naar me luisteren willen. Ik probeer contact te zoeken met dat waar ik altijd in geloofd heb: engelen, maar ik kan ze niet zien.

Toch zegt men tegen mij: "Jij, jij bent gelukkig. Jij mag terugkijken, jij weet dat je dood bent, je vindt het niet erg. Het enige wat jij mist is dat je het geluk niet vinden kunt. Maar wij, wij moeten boeten voor onze daden."

Ik zie er geen verschil in.

Gelukkig zijn... dat kan niet meer. Nou goed, ik accepteer het. Maar dan... is er een verdergaan? Misschien wel, want ik leef nog steeds in een andere hoedanigheid.

Zonder al te veel moeite hebben ze mij in dit lichaam gestopt.

Gewoon, door een bepaalde kracht op me uit te oefenen. Met een soort toestel. Nou je ziet het dan. Ik praat tegen u en u luistert en u denkt misschien: "Die arme ziel."

Dat ben ik, een arme ziel zonder toekomst, zonder licht. O ja, één keer mocht ik mee op een soort kennismakingstocht door een gebied met tuinen, bloemen... We kwamen in een heel ander land, maar dat kan nooit de hemel zijn. Daar werd gewerkt, hard gewerkt. Mannen en vrouwen in geel gekleurde gewaden of witte gewaden, ik weet het niet eens meer, waren aan het werk. De een was bezig met kinderen, de ander met zielen, weer een ander probeerde iets te maken van kruiden om die via mensen op Aarde te laten groeien. Ik begreep het niet. Het had te maken met telepathie, inspiratie. Ze maakten een kruid en

kruisten dat met een ander en de kennis die zo ontstond probeerden ze via telepathie op bepaalde mensen op Aarde over te dragen.

Was dat de hemel? Goed, het was er licht, maar wat heb ik eraan. Dat is de hemel niet.

De hemel zoals u die verwachtte is niet zo. Die is anders.

Dat heb ik begrepen.

U zegt dat u op Aarde gelukkig was. Toch twijfel ik daaraan, omdat als u op Aarde gelukkig geweest zou zijn, u die toestand van geluk meegenomen zou hebben. Dan zou u nu ook gelukkig zijn, want u neemt uzelf mee.

Maar dat was ik wel.

Echt? Uit wat ik beluister bent u katholiek geweest, u spreekt tenminste over hel, vagevuur en de hemel. De katholieken noemen dat zo. Ik denk dat de toestand waarin u nu verkeert en het gebied waarin u vertoeft te vergelijken is met het vagevuur. U heeft niet echt slechte dingen gedaan, u moet alleen het licht vinden.

Ik heb godvruchtig geleefd.

Als u katholiek was dan heeft u geleerd over een engelbewaarder. Wij noemen dat geleidegeest, maar het is hetzelfde. Kunt u geen contact leggen met uw geleidegeest? Hij zal u verder helpen. Of zij, het kan ook een zij zijn. Dan kunt u bundelen en samen verder. Kijkt u maar eens rond. Er moet iemand om u heen zijn die u hier heeft gebracht.

Niemand.

Ik denk dat als wij u op dit moment al onze liefde schenken, dat u zich anders zult gaan voelen, want het is een voelen van binnen. En wanneer u dat hebt gevonden, kunt u overal gaan waar u wilt. Dan kunt u dat licht zien evenals de Poort.

Niemand. Alles is somber.

Maar hij moet er zijn, hoor!

Ik was in de gelukkige positie, zei men, dat ik terug mocht kijken in eerdere levens. Maar wat heet gelukkige positie. Ik zag mijzelf in oorlog leven. (zucht...)

Heeft u helemaal geen fijne dingen gezien in die levens? Alleen maar oorlog?

O jawel. Ik zag ook periodes waarin ik gelukkig was, heel erg gelukkig, maar dat is voorbij.

Ja, maar u bent het allemaal zelf.

Net als die oorlog, die is ook voorbij. Alles gaat voorbij, behalve ik, ik blijf. Dat is het noodlot om altijd te blijven, terwijl alles voorbijgaat. Het hele leven.

Maar het is niet zo triest als u het ziet. Het kan heel fijn zijn aan die kant waar u bent.

Als je je hele leven gelooft in die ene katholieke kerk, in het celibaat, als je gelooft in het huwelijk, in het heilig oliesel, als je gelooft dat het goed is dat katholieke zakenmensen met katholieke zakenmensen zaken doen, dan heb je het goed gedaan.

Waarom kom je dan niet in die hemel, waar Christus ons toch een plaats bereid heeft?

Inderdaad, dat heeft de katholieke kerk ons geleerd en dat is helaas niet helemaal waar. We moeten het namelijk zelf doen. Christus is ons voorbeeld geweest, wij moeten zijn voorbeeld volgen, maar wij moeten het wel helemaal zelf doen, op eigen kracht. En dat is waarmee u geconfronteerd bent en wat u is tegengevallen, maar het hoeft niet lang te duren. Als u bereid bent om aan uzelf te werken, dan kunt u dat Licht zien. U moet er alleen voor openstaan, u moet echt alles achterlaten. Het idee van het leven, het huwelijk, uw werk, laat het los, het is er niet meer. Gaat u verder...

Wij willen u graag onze warmte en liefde schenken.

Diepe zucht...

*De aanwezigen bij de sessie bundelen hun kracht en sturen deze
ziel hun liefde en warmte...*

U moet nu maar eens goed kijken en dan zult u die Poort van Licht weldegelijk zien.

Ahhhhhh.....

Een 2e ziel wordt 'binnengebracht'. Een heel andere ziel:

Ziezo, ik ben weer terug op Aarde. Goedendag allemaal. Zo ben je er, zo ben je dood en zo ben je terug. Zo zijn de regels en zo is het spel. Godsakke, daar word je niet goed van. Mag ik even bijkomen? Goh.

Kijk maar goed rond waar je bent.

Ik weet het. Ik ben terug op Aarde.

Maar waar?

Ze schijnen haast te hebben. Wat een ellende zeg!

Waarom? Wat is er zo vervelend?

Ik weet het niet, ik weet ook niet waarom ik hier ben. Luister. Het is zo. God, ik moet het nog allemaal even verwerken, hoor. Godsakke! Ik geloof dat ik het op een rijtje heb. Wacht effe. Ik weet het niet meer... Ik weet het niet meer.

Jawel. Kijk maar eerst goed rond waar je bent.

Nee. Breng me niet in de war, wacht nou effe. Zo zat ik in de auto, dat is op Aarde, ja toch?

Weet u nog wanneer?

Wacht effe. Haal nou geen twee dingen door malkander, want ik kan het ook niet meer bijbenen. Het gaat fout. Mijn schuld. Toegegeven...

Boem.

Was dat maar waar, ik weet het niet meer.

Ongeluk, boem!

Boem! Ik doe m'n ogen open, ik lig in een ziekenhuis. Zuster, dokter, ouwe bok, ik doe mijn ogen dicht, ik zeg: "Wach-effe" net als ik nou tegen u zeg: "wach-effe. Ik ben moei, ik gaat slapen, ik kom zo weerom."

Ik doe weer m'n ogen open, 10 minuten, een tel, een uur, bij God ik weet het niet. Andere zuster, andere jurk tot op de grond, andere dokter, geen ouwe bok, maar een of andere heilige profeet met een pokerface, zo van: "Vriend, maak jij je maar geen zorgen meer, God zal voor je zorgen." Je ken dat wel.

En toen?

Love is peace, peace is love, ik weet het niet, maar zo keek ie. En toen zegt die vrijer tegen mij: "Welkom!"

Ik denk: waar het-ie 't over.

Zegt die zuster: "Welkom!"

Ik denk één keer is genoeg, kan het effe.

"Jaap", zeg ik tegen me eige, "gaat slapen. Neemp effe rustig de tijd voor je eige, neemp effe rust, er is ergens in je dromen iets verkeerd gegaan".

Dus ik wil weer proberen te slapen. Ik doe weer m'n ogen dicht en zeg "wacht effe tot weerom". Noppes.

Zegt die vrijer tegen mij: "Je kan niet slapen, want je bent dood."

Ik denk: Grappie. Ken je 't je voorstellen? Een echt ziekenhuisgrappie, je kent dat wel, zo van: Je doet hem een of ander doodskleed an en dan denkt ie dat ie dood is. Late we 'm effe schrikken.

Vin ik niet zo erg, ik hou wel van een grappie, maar wel op z'n tijd.
Zegt die zuster weer: "Werkelijk waar."
"Is niet erg", zegt die dokter. Blijkt helemaal geen dokter te zijn.
"Is niet erg" neen, godzakke. Je zal dood zijn.... is niet erg.

Dat is ook niet erg. Kun je je nog herinneren dat je op die autoweg was?

Ho! Eén ding tegelijk.
Auto weg, 20 mille. Ik kan hem niet meer kopen. Maar goed, dat geeft niet.

*Ach, je hebt hem niet meer nodig.
In welk jaar was dat?*

Laat me nou effe uitpraten. Dood is dood, dus, als dat waar is, ik heb niks meer an me auto.

Zeggen ze: "We zullen je te slapen leggen."

Waarop ik zeg, heel gewoon: "Ja, maar dat wilde ik nou net, toen zeggen jullie je mag niet slapen."

"Neen, maar dat is anders. We laten je slapen tot je weet dat je dood bent."

Ik denk, ho, wach effe. Ik zeg: "Als ik nou zeg dat ik weet dat ik dood ben, hoef ik dan niet te slapen? Maar wat gebeurt er dan?" Dus ik roep: "Ik weet 't, ik weet 't, ho maar, kom maar terug." Ja, godsakke, dat is toch erg. Je zit gewoon lekker in je auto, je luistert naar de muziek, bom! En wat gebeurt er dan? Je bent dood, zeggen ze.

Dat is niet erg, maar goed, zal ik dan dood zijn en wat dan? Och, misschien is er een opstanding, ik weet het niet. Voor mij hoeft het niet. Maar goed, als dat zo is, ik spreek niemand tegen. Affijn, na veel heen en weer gepraat, oké.

Wat zeggen ze? "Het zou zonde zijn - ja, moet je horen - het zou zonde zijn als je er heel lang over dee voordat je werkelijk wist dat je dood was."

Ik zeg: "Ik weet het wel, ik denk ik geef alles toe, ik denk misschien zit ik in een psychiatrische inrichting".

Onder de aanwezigen heerst hilariteit. Er klinkt gelach.

Mensen, als 't je belieft, lach daar nou niet om, de tijd gaat snel en ik heb maar weinig tijd. Ik denk ik geef alles toe, ik zeg overal ja op, maar ik teken niks. Goed. Zeggen ze: "Kom maar mee, we douwen je terug in een lichaam. We halen je eruit en we douwen je er weer in."

Nou ik zit erin - ze moeten me er nog uithalen - maar ik zit nou in een lichaam wat niet het mijne is.

*Neen, dat proberen we je te vertellen.
Dit lichaam heb je te leen. Het is maar tijdelijk.*

Ho, ho effe, ik kan het tempo niet meer bijbenen, weet je dat? Zo zit ik in me auto, zo ben ik dood, zo zeggen ze: "We stoppen je in een lichaam". Nou, daar zit ik dan. Volgens afspraak word ik zo meteen opgehaald en dan kan ik me verhaal net niet effe vertellen.

Neen, vertel het maar af.

(Zucht). Neen, alle gekheid op een stokkie. Ik weet het niet, ik weet het niet. Zeg het maar. Ik zit hier.....

Je bent dood, je bent in een lichaam gestopt. Dat is niet van jou, het is van een medium...

Ja, dat weet ik ook wel, je zal zo'n lichaam hebben... Uitgemergeld scharminkel, godsakke!

Is-ie zo aardig om z'n lichaam uit te lenen aan je, zeg je dat-ie uitgemergeld is.

Mens, doe mij een lol, als ik zo'n lichaam had, dan verhuurde ik het altijd en hield ik nog wat over ook. Ik zou het bij God niet zelf willen bewonen, beslist niet. Geen enkele spierbal.

Nou, en...? Maar laten we het over jou hebben.

Terwijl je je bewust bent dat je dood bent en je wordt dadelijk uit het lichaam gehaald, zal je waarschijnlijk weer even moeten slapen. Om alles te verwerken.

Neen, dan kom ik weer terug. Afspraak is afspraak.

O, mag je nog een keer terugkomen?

Ik mot schijnbaar. Want, bij God, ik weet het niet. Ze hebben gezegd: Ik stop je d'r in, ik haal je d'r uit.

Ik zit in m'n auto, kom uit m'n auto, ze zeggen dat ik dood ben.

Vergeet die auto nou...

Neen. Ze stoppen me in een lichaam... Jezus Christus!
Waar zit ik?

Weer in dat lichaam in Den Haag.

In een lichaam? Op Aarde?

Op Aarde.

Dus ik leef.

Niet meer. Dit lichaam is je maar even geleend.

O, mijn God. Hou effe op jongens. Ik ben een makkelijke jongen...

Er is een leven na dit stoffelijke leven, een leven na de dood. Je bent dood, maar als ziel leef je verder. Alleen, het lichaam heb je achtergelaten.

In het lichaam van een ander. Is dat gewoon?

Neen, dat is niet gewoon.

Nu zit je als ziel zijnde in het lichaam van een trance-medium, die zijn lichaam beschikbaar stelt.

(Diepe zucht) Hou nou effe op. Wijffie ...

Als je geen lichaam hebt, kun je het niet vertellen... dus je moet ons iets vertellen.

Wijffie, als ik besluit te blijven...

Neen, dat kan niet.

't Is jammer, dan ken 't nooit wat worden...

Ik zit in me auto.....

Vergeet die auto nou maar. Die auto is toch weg...

Ik weet het wel, maar ik vond het een mooie auto, jij misschien niet, 20 mille... ik probeer het te begrijpen...

Je weet dat je dood bent, je weet dat je in een ziekenhuis bent geweest bij engelen, zoals we dat noemen. Dat zijn ook in wezen overleden zielen, die worden engelen genoemd of intelligenties. Die hebben gezegd: "We brengen je naar een trance-medium toe, iemand die ...

Ik vind alles goed, maar ik teken niks.

Je hoeft niks te tekenen, alleen maar proberen te geloven wat we je vertellen...

Ik geloof alles.

Dan moet je dit ook geloven.

Ik geloof het.

Nou, wat ga je nu dan doen?

Alles op een rijtje zetten. Ik zit in de auto...

Neen, daar ben je uit.

Godsakke, ik zit in de auto - boem - dan ben ik eruit...

*Jaap is dood. Jaap is naar het ziekenhuis gegaan en daar is hij gestorven. Toen heeft Jaap een mooie zuster gezien en toen ging Jaap even slapen en toen was Jaap ineens in een heel ander ziekenhuis. Hoe kan dat dan?
Want Jaap z'n lichaam is er niet meer.*

En die vent met dat pokerface?

Dat is een intelligentie, een engel noemen ze dat. Je moet dus daar wezen, je moet daar je plekje vinden.

Jezus...

Wij zitten hier in Den Haag, ik weet niet of u dat kent. Waar komt u vandaan? Je ziet hier mooie duinen, het strand, de zee. Het is eind juni 1984. Wanneer had u dat ongeluk?

Ho! Nee, werkelijk ho! 17 augustus 1956. En ik meen het.

Dat is lang geleden. Het is nu 29 juni 1984. Zo lang heb je geslapen.

Ik rij in de buurt van Zutphen. Ik ga... gaat je geen moer aan.

Sla dat maar over.

Ik zit in me auto. Wanneer zei u?

Nu is het 29 juni 1984.

Ik zeg overal ja op, maar teken niks. Godsakke nee, Christus. O, o... Nee het gaat niet, het is inderdaad mijn lichaam niet.

*Blijf maar zitten. Dat gaat niet.
Je zit hier in Den Haag.*

Jongens, mag ik eruit? Kom me als 't je blijft halen, want hier kom ik er ook niet uit.

Ga maar weer even slapen.

Ik zit in me auto, ik ben dood...

Neen, die auto is weg, jij bent dood, maar je leeft voort in een andere dimensie.

Dus ik ben dood.

Ja en je auto is total loss. Die is al verroest.

Als ik dood ben... mee eens? Eenmaal, andermaal...

Ja.

Ik wil het zelfs ondertekenen op dit moment. Ik ben dood. Dat betekent dat er een leven bestaat na de dood. Mee eens...?

Ja.

Dan betekent dat, dat er een leven vóór de dood bestaat, misschien?

Ja.

Hé, oei, we schieten op.

Het gaat hard nou.

Wacht effe. Effe op een rijtje. Ik ben dood, als dat zo is, effe aangenomen, niet ondertekenen, dan ben ik dood, dan bestaat er een leven na de dood. Als dat zo is, dan ook een leven voor de dood...

U kunt daarna zelfs opnieuw geboren worden, als u dat wilt.

Dat wou ik zeggen, hoei... daar gaat er een die is linker als ik... Jij gaat te vlug. Ik ben blij dat ik jou niet elke dag om me heen meemaak, zeg. Dat loopt warm van boven hier. Zet nou eerst alles even op een rijtje.

Neen, dat hebben we afgesloten. We gaan beginnen aan een nieuwe regel. Nieuwe regel, was dood, we leven verder... dus je kan nu dadelijk als je wilt, geboren worden, als je een bepaalde taak op je wilt nemen.

Dat is natuurlijk belangrijk.

Nou, ik propageer moedermelk.

Dat is gezond, dat kan ik me best voorstellen, maar dan ben je een baby. Dan groei je op, wordt ouder en dan moet je een bepaalde taak op je gaan nemen. Maar met die taak kun je nu al beginnen.

Ja, ik ga terug, ik heb het nou begrepen, ik ga terug.

Bedoel je naar de Aarde, geboren worden?

Aarde, wacht op mij, hatsjee... Ik kom d'r an!

En wat wil je gaan doen? Want het is belangrijk, wat voor taak je jezelf stelt op Aarde.

Kan je zwijgen? Zal je het niet verder vertellen?

Ik kan zwijgen.

Die klereliker zoeken, die mij die auto verkocht heeft.

Nee, daar verander je niets aan, totaal niet.

O nee, dat kan niet meer, die is misschien al twee keer dood voordat ik terug ben. Jezus, wat moeilijk! Oei.

Heb je het nou?

Nou, ik geloof dat ik het al begrijp, maar ik wil maar één ding: slapen. Dat bevalt me al een hele tijd goed, ik gaat effe slapen...

Nee... je hoeft niet meer te slapen, je weet het al.

Ik zet het allemaal op 'n rijtje, als ik dan wakker word en het ligt nog allemaal op dezelfde rij, dan zal ik misschien zeggen: "Als het allemaal zo is, een leven daarna, een leven daarvoor, dan komen er meer, dan gaan we op zoek..."

Slaap heb je niet meer nodig, dan is het straks het jaar 2000...

Godsakke, als 't je blijft, nee, in 2003 vergaat de wereld.

Nee, dat gaat niet door, wij hebben bijgetekend. Dat gaat niet door. Wij gaan naar de vrede toe. Naar de wereldvrede.

Ho, ho, mag ik het nog één keer op een rijtje zetten? Dan ga ik echt weg. Mag u dit gratenpakhuis terughebben.

Voor de allerlaatste keer.

Ik ben dood. Nee, kan mij die rotwagen schelen. Goed zo, wacht effe. Een leven daarna, ik zit in een lichaam dat niet het mijne is. Zo zit dat. Ik kan eruit en wat ben ik dan?

Een ziel. Wel eens van een ziel gehoord?

... spiritus, sanctum en nog wat, weet ik veel. Ja, ik heb wel eens van de ziel gehoord.

Je werkelijke zelf.

Ik heb eens een boek gelezen. Een ziel van hout heette dat.

*Nee, dat is wat anders. Dat kun je niet gebruiken.
Je hebt een astraal lichaam, daar kan je mee verder.*

Oh, Godsakke! In welk rijtje past dat nou weer?

Dat is het rijtje van als je dood bent. Je moet je toch ook kunnen verplaatsen? En je hebt je stoffelijke lichaam achtergelaten. Je kunt daar ook rondlopen, dus je hebt een lichaam en dat heet het astraal lichaam. Je kunt trouwens ook een taak op je nemen in de astrale wereld... Jij kunt bijvoorbeeld andere mensen helpen, mensen die ook door een ongeval zijn omgekomen, gewoon door ze te vertellen dat ze dood zijn.

Er zijn 2 dingen: Of jullie zijn gek en ik niet of ik ben het en jullie zijn het niet.

Je bent niet gek, alleen je wist het niet.

In beide gevallen moeten we aan elkaar wennen. Ik weet het niet, maar als ik alles op een rijtje zet, betekent dat dat er geen moer meer van me over is, dat ik gewoon overnieuw kan beginnen...

...of verder gaan in de evolutie. Je hoeft niet terug naar de Aarde, je mag terug. Je kan ook daar blijven.

Ben je besode...

Vind je het daar niet leuk, dan ga je terug naar de Aarde.

Het is hier heerlijk, maar...

Je hebt een geleidegeest, dat noemen katholieken een engelbewaarder. Daar moet je proberen contact mee op te nemen en daar moet je maar mee praten. Hij/Zij zal je alles vertellen. Met je geleidegeest kun je overleg plegen of je naar de Aarde teruggaat of dat je een taak op je neemt in de astrale wereld...

Eerst het een en alsjeblieft dan pas het ander, ik kan het niet bijbenen. Ja, ik ga weg, ik mot 't effe ordenen.

U zegt het wel, maar hoe kan dat nou. Ik zit in dat lijf. Ik heb het niet zelf gedaan. Ik ben eruitgetrokken en ben er weer in gestopt, hoe kan ik er zelf dan uit?

Ze staan nog bij je en ze nemen je straks weer mee. Diezelfde vrouw in dat lange witte gewaad, die je ook in het ziekenhuis zag, die staat nu ook weer bij je.

Gods glimlach.

(C) Lex Persoon

Ja, een en al liefde.

Godsiemijne en zullen geen vlieg doodslaan. Is van de buitenkant afleesbaar.

Moet jij nu ook niet meer doen, niet meer willen.

Fok jij ze?

Nee. Maar je moet het niet meer doen. "Gij zult niet doden", weet je wel? Dus ook geen dieren.

Nou, ik weet het wel, jullie doen maar. Het is ergens moei van boven, maar ik geloof dat ik het allemaal op een rij heb staan. Ik neem het mee, ik slaap er een nachtje over en als alles mee zit, ben ik vanavond goedkoop van m'n auto afgekomen. Als het is zoals ik denk dat het is, dan kan ik een keer terugkomen. Nou meid, wacht op me.

Godsakke, wat een wereld...

De geleidegeest van het medium neemt hierna bezit van zijn lichaam, omdat niet geheel bewuste zielen het lichaam vaak nogal wat schade berokkenen, doordat ze niet goed weten hoe er mee om te gaan. Daarom komt dan een intelligentie 'door' - in dit geval de geleidegeest van het medium, Br. Astra - die in de tijd dat hij tegen de aanwezigen spreekt, gelijk 'herstelwerkzaamheden' verricht:

Goedenavond. Wat een wereld...

Deze ziel had ook kunnen zeggen: Wat een wonderlijke wereld.

Twee zielen die niet helemaal onbewust waren. De een was op zoek naar... de ander moest er gewoon aan wennen dat hij werkelijk dood was. Hij wist het, maar kon het niet accepteren.

Beiden zich bevindend in die Hades-sfeer. Dat vacuüm tussen het leven op Aarde en het leven in de astrale wereld...

* * *

Als men spreekt over de spiegelzaal bedoelt men meestal die plaats in de sferen waar men na de overgang gebracht wordt als men een bepaald bewustzijn bereikt heeft.

Eigenlijk zijn er 2 spiegelzalen, maar daarover heb ik nog nooit iemand horen spreken. Die is misschien op Aarde minder bekend.

Wanneer men overgaat (doodgaat) ontkoppelt de ziel zich van het menselijk lichaam. De cocon opent zich, de chakra's openen zich en de ziel is vrij.

Afhankelijk van het bewustzijn van die ziel zal zij nog willen putten uit elementaire krachten uit de stof.

Sommige zielen hebben dat lichaam nog nodig, kunnen er stoffelijke energie uithalen, die ze kunnen transformeren in geestelijke vormgeving.

Andere zielen zijn zich ogenblikkelijk bewust los te zijn van de Aarde en keren zich soms zelfs abrupt af van het stoffelijk lichaam.

Voor beide categorieën geldt dat ze daarna toch in een korte rustperiode terechtkomen. Men kan dat 'slaap' noemen; men zou het ook 'meditatie' kunnen noemen. Het is een soort vacuüm.

Nu kan men daar hele mooie bewoordingen voor gebruiken, maar in feite komt men in een soort sarcofaag. Daar gaat een deksel op en men wordt teruggeworpen op zichzelf.

Het woord 'slaap' wordt bijna altijd gehanteerd, omdat dat het meest herkenbaar is. De ziel kan dan uitrusten van de vermoeidheid van het leven.

Voorals mens die op hoge leeftijd zijn overgegaan hebben toch langzaam de stof voelen afnemen, hebben het gevoel vermoeid te zijn en de omvorming van het lichaam van het stoffelijke naar het geestelijke, heeft ook in de astrale wereld, omdat men toch nog vrij vast aan die stof gebonden is, zijn tijd nodig.

Afhankelijk van het geestelijk bewustzijn zal die slaap kunnen variëren van enkele dagen tot enkele weken of maanden en in een exceptioneel geval tot enkele jaren.

In een zeer exceptioneel geval tot enkele eeuwen... Maar daar moet u maar niet van uitgaan, want dan is het erg met u gesteld!

Daarna wordt die ziel wakker gemaakt of zij wordt uit zichzelf wakker. Als het laatste het geval is, kan men zelf als ziel de deksel van de sarcofaag verwijderen en eruit stappen, net zoals men bij de overgang uit het lichaam is gestapt. Dan is men Heer en Meester geworden over de ziel die men is.

Heeft men dat vermogen nog niet - en dan spreek ik over zielen uit de 1e en 2e sfeer - dan zullen andere intelligenties, met name die van de Witte Broederschap of een Ring van Licht hen doen ontwaken.

En zij zullen dan de hele laatste incarnatie met die ziel doornemen: de karakterstructuur en de erfelijkheid, haar positief en negatief, zonder daar nu al te beladen over te doen. Dan zal de ziel ontdekken dat dingen waar zij het als mens ontzettend moeilijk mee had (bijvoorbeeld in het karakter van de partner of andere mensen) en een grote blokkade had

opgeworpen, dat dit eigenlijk futiliteiten waren of dat het als ziel al was ingevuld, maar dat juist die heel kleine dingen des levens, waar men nauwelijks waarde aan hechtte, achteraf als ziel heel belangrijk bleken te zijn.

Dan gaat men dat hele laatste leven analyseren. En als dat gebeurd is wordt er weer teruggekeken naar alle overige eerdere incarnaties. Die worden als kralen aan een ketting geregen en dan gaat men ze verwerken.

Men gaat ze in de hele context van het grote geheel beschouwen. En dan blijkt het laatstgeleefde leven veel minder belangrijk te zijn dan men als mens ooit gedacht heeft, want **het is een onderdeel van het grote geheel.**

Dan ziet men misschien, in eerdere incarnaties kijkend, dat bepaalde vorige levens veel en veel belangrijker zijn geweest, maar dat dit laatste leven nog wel moest worden ingevuld omdat men een (bijna-) laatste of overgebleven aspect van zijn karma, van zijn karakter en/of zijn persoonlijkheid moest invullen.

In een heel enkel geval omdat men die ervaring nog moest opdoen.

En dan is men klaar.

Wanneer men klaar is en alle stoffelijke levens heeft ingevuld, dan is dat verwerkingsproces in de astrale wereld een futiliteit. En dan spreek ik over uren. Niet eens over dagen.

Een oude, bewuste ziel, een bewuste incarnatie is binnen 7 dagen totaal bewust van zichzelf. Heeft alle eerdere levens met haar huidige geleidegeest - want die blijft bij haar tot kort na de overgang - doorgenomen en ziet dat zij dat hele Rad van Wedergeboorte wat betreft de Aarde heeft ingevuld.

Dat betekent niet dat zij het totaal in de sferen heeft ingevuld!

Dan komt de tijd dat men een bepaalde taak, een geestelijke taak, in de sferen op zich gaat nemen. Men wordt tewerkgesteld in de kindersfeer of krijgt de opdracht zielen op te halen die bijvoorbeeld door een overdosis drugs zijn overgegaan.

Men wordt tewerkgesteld om mensen die nog vast zitten aan het lichaam, los te weken van hun lichaam en naar hun eigen huis, hun eigen plaats in de sferen te brengen.

Maar wanneer het Rad van Wedergeboorte wat betreft de Aarde is ingevuld, dan komt men in een tussenstation.

Een tussenstation wat betreft al die stoffelijke levens en wat betreft uw definitieve taak in de sferen, waaruit geen incarnatie naar de Aarde toe meer mogelijk is.

Dat tussenstation is de spiegelzaal!

Deze spiegelzaal is voor de meeste mensen het belangrijkste en het meest herkenbaar.

Stelt u zich voor: u hebt alle levens achter u. Dat zijn er een aantal duizenden geweest in die honderdduizenden jaren dat u als ziel op Aarde geleefd hebt. U hebt het hele verwerkingsproces achter u. Dan bent u niet klaar, want u bent nog niet aan God gelijk, maar u zou zich wel een Engel Gods kunnen noemen.

En dan komt u in die spiegelzaal op een manier zoals God ergens zijn kan, zonder er naartoe te hoeven gaan. Ik bedoel: je gaat niet door een deur of zo.

Nee, je wordt er als ziel geplaatst.

Precies in het midden van de spiegelzaal.

Die spiegelzaal bestaat uit een ruimte in de astrale wereld, waar u spirituele spiegels kunt waarnemen: in het vloeroppervlak, in het plafond en in de 4 muren om u heen.

Er zit geen enkele opening in. Er is ook geen ontsnapping mogelijk.

U zou het een proef, een inwijding kunnen noemen. Een werkelijke inwijding wanneer u de krachtproef van die spiegelzaal kunt doorstaan, want u kunt er maar op één manier uitkomen en dat is: te zijn als die spiegels.

U zou het kunnen zien als een opdracht, alhoewel het niet **echt** een opdracht is. Het is meer een confrontatie met uzelf.

Wanneer u op Aarde in zo'n ruimte met spiegels zou vertoeven, dan zou uw spiegelbeeld een aantal tientallen malen worden versterkt. Spiegels voor en achter u, maken al een visueel beeld dat u 2, 10, 20 maal zichtbaar bent. Spiegels aan alle kanten - er zijn zelfs geen scherpe hoeken, slechts rondingen - maken dat uw spiegelbeeld naar alle kanten verdubbeld wordt.

U wordt geconfronteerd met uw werkelijke waarde.

Stelt u zich voor dat u naakt, zonder (aardse) kleding in zo'n zaal geplaatst wordt, dan kunt u uw eigen lichaam van alle kanten bekijken. Er is geen stukje wat u niet kunt zien.

Stelt u zich dan voor dat u los bent van de Aarde, los van de stof, als ziel, eveneens naakt, maar dan symbolisch naakt.

U kunt zich niet beschermen. U kunt geen muur meer om u heen bouwen. U kunt geen kleding dragen om uw werkelijke waarheid te verbergen.

U staat daar naakt in die spiegelzaal en uw hele karakterstructuur, uw persoonlijkheid, uw hele goddelijk beleven, uw dogmatiek, uw voelen, uw spiritueel bewustzijn, uw fouten, maar ook uw positiviteitswaarde en de optelsom van al uw eerdere incarnaties worden daar aan u geopenbaard.

Als die ruimte stoffelijk gematerialiseerd zou kunnen worden, dan spreek ik over een ruimte van 25 x 25 x 25 m.

Dat houdt in dat u zich in een ontzettend grote ruimte bevindt. Als u dat weer naar aardse maatstaven gaat vertalen, dan zou het er op neerkomen dat u zulke grote spiegels niet zou kunnen kopen. Misschien nog wel van zo'n 2 vierkante meter, maar groter...

Dat betekent dat u een aantal spiegels krijgt. En in elke spiegel ziet u een stukje van uzelf. Een stukje van uw mens-zijn, een stukje van uw goddelijk bewustzijn, een stukje van vrouwelijke en een stukje van mannelijke incarnaties. Een stukje van uw jeugd met tegelijkertijd de onbekwaamheid van de jeugd, maar wel gepaard gaand met de kracht van de jeugd, waardoor onbekwaamheid versterkt kan worden. Diezelfde kracht zult u later in uw leven ook als ziel nooit meer terugvinden.

En dat is de trait d'union, de brug over de rivier tussen u en de Kosmos.

Wanneer de kennis en het leraarschap u aan het eind van uw evolutie ten deel gevallen is, wanneer u ouder geworden bent op Aarde - als ik dat aards aspect even mag vasthouden - dan wordt u geestelijk wel bewuster, maar uw lichamelijke krachten, het tot daden komen

en het uitwerken daarvan neemt af.

Het lijkt tegenovergesteld, maar is het zeker niet, want als u het plaatst in het Rad van Wedergeboorte, dan heeft een jonge ziel de energie om naar het licht te groeien, maar naarmate die ziel ouder wordt, wordt zij voorzichtiger. Zij zal zich steeds bewuster worden, misschien niet angstiger, maar toch gereserveerder om fouten te maken. Ze zal steeds meer tijd voor meditatie nemen, voor ze tot daden komt.

In al die spiegels van de spiegelzaal ziet u dan een stukje van uw levens. De werkelijke waarde van dat wat u bent, niet de woorden die u gesproken hebt. Woorden zijn niet meer belangrijk in die spiegelzaal. Gevoelens zijn zelfs minder belangrijk geworden, want gevoelens worden vaak veroorzaakt door andere mensen. Het heeft niets maar dan ook niets te maken met anderen. Het heeft te maken met dat wat u zelf bent. Ik zou op dit moment bijna durven uitspreken: "U neemt tijdelijk de plaats in van God in die spiegelzaal."

En stelt u zich dan voor dat u God zou zijn en dat u verantwoordelijk zou zijn voor de hele schepping. En u kijkt naar uw eigen persoonlijkheid, dat wat u bent, in al die stukjes spiegel. Dan kunt u scheppend gaan werken naar uw eigen spiegelbeeld en gelijkenis.

Er is geen ontsnappen mogelijk.

U kunt niet zeggen: "Ik vertel dat niet, ik vind dat de ander dat niets aangaat. Ik houd dat in mijzelf vast..."

En: "Ik wil me niet met mijn ziel bezighouden."

U zult wel moeten, want alles draait daar om dat stukje etherisch bewustzijn, die absolute maagdelijke kern van de ziel die u bent, de pit, waar omheen zelfs geen albasten schaal meer aanwezig is. Er valt dus niets meer te verbergen...

Op Aarde kon dat, maar hier is het uitgesloten!

Uiteindelijk zult u, kijkend in de spiegelzaal, zien dat u verder moet met uw taak in de sferen. En u kunt die taak alleen maar doen als een werkelijk geestelijk leraar, een leider. Maar... dan dient u wel de inwijding te doorstaan om die spiegelzaal uit te komen.

Elke spiegel geeft u doorgang naar de buitenwereld - astraal gezien - maar elke spiegel geeft u eveneens een spiegelbeeld naar uw eigen ziel, uw eigen beeld en gelijkenis. De spiegel is de plaatsvervanger van God in de astrale wereld. Elke spiegel toont een eigen stukje karakter, ervaring, liefde, een eigen stukje vrede, en voor sommigen toch nog een stukje onvrede.

U kunt pas door die spiegel heen wanneer u precies synchroon loopt met de trilling van God. Maar wanneer u bedenkt dat die spiegelwand zo'n 25 m lang, 25 m breed en 25 m hoog is en dat u zich 6 maal spiegelt: onder u, boven u, voor u, achter u, links en rechts van u en dat elke wand in een groot aantal spiegels verdeeld is... dan zult u door elke spiegel heen moeten gaan voor u de goddelijke kennis van de spiegel begrepen hebt.

Dat is de inwijding die u op dat moment moet ondergaan.

Een gevoel van liefde moet zeker aan u eigen zijn, maar niet een gevoel van liefde ten koste van.....

Een gevoel van 'houden van' moet aan u eigen zijn, maar werkelijk vanuit de goddelijke kern van uw ziel.

Een gevoel van kennis, maar ook het tot daden brengen van die kennis is noodzakelijk, want God moet actief werkzaam zijn in alle mensen. Ook in die mensen die God eigenlijk niet willen zien en die Hem van zich afwerpen.

Ook van die mensen moet God houden. Ook van die mensen moet u houden. Hoewel u nog helemaal niet klaar bent met het Rad van Wedergeboorte, de 7 sferen, is het eigenlijk een eerste proef, een soort examen om te zien of u wel echt klaar bent met uw levens op Aarde en of u ook werkelijk een opdracht, een bewuste reïncarnatieopdracht - maar dan niet meer naar de Aarde toe - in de astrale wereld kunt gaan bekleden.

En dan vraagt God niets anders aan u dan:

- Wie bent u?
- Wilt u met Mij op gelijk niveau communiceren?
- Is er geen gevoel meer van angst? Want angst is een negatieve factor, een negatieve geleider.
- Wordt dat waar u het meeste van houdt - of dat nu een partner is of een stoffelijk dan wel een geestelijk bezit - niet te krampachtig vastgehouden? Laat het los en het zal uw deel zijn.
- Is voor u de waarde van het leven misschien toch te stoffelijk?
- Is de angst voor het leven, de macht en de onmacht van het leven niet nog te sterk in u aanwezig?
Want zo dit het geval zou zijn: Hoe kunt u dan zielen losmaken van de Aarde? Hoe kunt u dan zielen opleiden in de astrale wereld in Mijn naam? Want dat zal uw functie gaan worden in de 4e, 5e, 6e en zelfs in de 7e sfeer.

Dit is het moment waarop ik even een sprong wil maken naar de 2e spiegelzaal.

Wanneer men het Rad van Wedergeboorte doorlopen heeft en men zich aan het eind van de 6e, soms zelfs een stukje in de 7e sfeer bevindt, dan komt men in de 2e spiegelzaal.

Maar de spiegelzaal die zich daar bevindt is niet gematerialiseerd, is niet tot stand gekomen vanuit God. Is niet tot stand gekomen vanuit astrale werelden, God's geesteswereld, Zomerland en wat voor bewoordingen u daarvoor wilt gebruiken, maar is tot stand gekomen vanuit de oerkracht van het **Universum**.

Dat is de trait d'union, de brug over de rivier, tussen u en de Kosmos. Vanuit de schepingskracht van alle zonnestelsels, alle planeten, alle interplanetaire en planetaire krachten, alle vermogens van alle wezens, waar ook in het Universum - en dat reikt dimensies verder dan u ooit in uw menselijk bevattingsvermogen kunt verwerken - is de 2e spiegelzaal tot stand gekomen, een plaats waar u geconfronteerd zult worden op dezelfde manier met spiegel na spiegel na spiegel in dezelfde wandoppervlakte. Visualiseert u dat maar.

Daar ziet u allerlei levensvormen van diverse planeten. Daar ziet u wie en wat u op dat moment bent. Daar ziet u ook in één der spiegelwanden een totaliteit van God, in één der spiegelwanden de Aarde achter u en in één der spiegelwanden de astrale wereld vanaf de 1e tot en met de 7e sfeer.

Dat gaat dimensies dieper. Het is de absolute naakte waarheid. U kunt geen kant op. U kunt niet zeggen: "Het is mooi, het is prachtig, maar ik wil...", want op dat moment bent u al zo'n stuk verder op uw pad, dat als u zegt: "Ik wil", dat u dit dan ook in die context van beleven uitspreekt. Dan wordt het woord "ik" in de naam van God of in de naam van die oerkracht uitgesproken.

Dan spreken we over de Omnicreativiteit en de Meester der Meesteren. Ach, het zijn woorden van de Aarde.

Het is een overtreffende trap, maar de waarheid ligt in u zelf. Hoe lief hebt u de wereld?

Hoe lief hebt u juist die mensen die u pijn hebben gedaan?

Hoe lief hebt u de Schepping?

Hoe kijkt u naar het hele tijdsbeeld van de wereld en hoe groot is uw acceptatievermogen?

U kunt in de naam van God geen oordeel, veroordeel en verdoemenis meer uitspreken. U kunt alleen maar de confrontatie met het Goddelijk Licht aangaan.

Het lijkt, wanneer u in zo'n spiegelzaal bent - en dat geldt voor beide spiegelzalen - of er van achter die spiegels een groot licht uitstraalt. Of er van achter die spiegels een geluid, een warmte, een gevoel komt, dat niet in stoffelijke woorden is uit te drukken.

Een gevoel... vooral een gevoel wat allesoverheersend is en wat niet in het woord liefde, noch in het woord warmte te vatten is.

Als u in de eerste spiegelzaal komt, dan bent u daar alleen. Er is niemand bij u. U zult helemaal alleen geconfronteerd worden met uzelf. U ziet daarin misschien wat u in uw laatste leven met uw relaties hebt gedaan. Zakelijk, financieel, gebruik, misbruik.

U ziet daar hoe u tegenover uw partner gestaan hebt. Als ziel en in 2e fase als mens. U ziet de werkelijke waarde van het leven. U ziet het waarom achter de schepping en de dingen des levens. En tegelijkertijd de goddelijke ordening in de sferen.

Al uw daden ziet u daar tot op dat moment. En u ziet ook die sferen die u nog niet hebt ingevuld en wat u moet doen om in die 2e spiegelzaal te komen.

Die confrontatie kost geen tijd, want binnen de astrale wereld is geen tijd. Die confrontatie is een moment, duurt niet langer dan een gedachte, maar zou in menselijke verwerkingsprocessen misschien wel 25 levens beslaan, want de Aarde werkt stoffelijk, werkt trager dan de geest.

Wanneer u daar kijkt staat de tijd stil. U komt in een soort vacuüm en misschien is dat woord vacuüm het juiste woord voor de atmosfeer die zich binnenin die spiegelzaal bevindt.

U bepaalt overigens zelf hoe lang u als ziel nodig denkt te hebben om uzelf te herkennen en om stukjes te verwerken. Om dan wanneer u denkt 'er-te-zijn' tegen een spiegel aan te lopen en te ontdekken er niet doorheen te kunnen, omdat u nog niet één bent met het beeld dat u daarin ziet.

Ook al dacht u zelf van wel.

Zoals u als mens zegt: "Ik heb mijn normen, ik kan heel ver gaan in mijn gevoel van liefde, ik kan heel ver gaan in mijn gevoel van mededogen, van acceptatie, maar dat zijn mijn grenzen. Aan mijn lichaam mogen ze komen, maar aan mijn ziel nooit". Of u draait

het om: "Met mijn ziel wil ik wel in trilling treden met ze, maar als mens wil ik er niet mee communiceren", daarbij denkend aan arme mensen, bijvoorbeeld clochards.

In die spiegelzaal is er geen verschil meer tussen ziel en lichaam.

In die spiegelzaal is er geen verschil meer tussen gisteren, vandaag en morgen.

In die spiegelzaal bent u eigenlijk God, die daar via u zichzelf bekijkt:

- hoe hij op dat moment is en in de schepping functioneert;
- wat er van God geworden is door de hele evolutie heen tot op dat moment en ...
- hoe God binnen een koerscorrectie eigenlijk zou moeten veranderen. Ik wil daarmee zeker niet zeggen dat God **moet** veranderen, dat God nog zou moeten leren, maar God verandert wel! Want God verandert via u, zoals u verandert. U bent, zeker in die spiegelzaal, wel degelijk van invloed op God.

Als u als mens van een ander houdt en diegene houdt niet van u, wordt u dan boos, verdrietig of jaloez op diegene waarmee 'uw liefde' wel gaat communiceren en/of gaat verkeren?

Of... blijft u ondanks alles toch houden van hem/haar? Zoals God ondanks alles houdt van u...

Probeer u dat spiegelbeeld te projecteren in het hart van de Schepping, in uw eigen ziel. De ziel die u bent is op dat moment tijdloos.

U kunt dat gevoel evenaren wanneer u 's nachts uw lichaam verlaat en uittreedt, maar dan bewust. En misschien wat minder evenaren wanneer u de Aarde verlaat door de aantrekkingskracht met machines op te heffen. Maar dat is slechts een kopie van de werkelijke waarde van die spiegelzaal.

Een kopie, omdat het gevoel nooit in stoffelijke woorden is om te zetten, omdat dat gevoel in die spiegelzaal ook door mij niet aan u is over te dragen.

Waarom niet?

Omdat het niet met iets op Aarde te vergelijken is. Daar is zóveel licht, warmte en zóveel geluid, maar tegelijkertijd zoveel stilte, er is zoveel devotie en schepping, maar ook zo'n harde confrontatie en tegelijkertijd zo'n sterke acceptatie, **dat het lijkt** - en daarom noemde ik die projectie tijdloos - alsof u al uw levens en wat in de sferen na uw levens op Aarde nog komt, in een momentopname door u heen voelt gaan.

Stelt u zich voor dat u op dit moment alles wat achter u ligt in uw huidig leven en dat wat nog door u zal dienen te worden ingevuld, door u heen voelt gaan.

U zou het niet aankunnen.

U zou in regressie komen en in een voorschouw.

U zou **het NU** niet kunnen beleven, want u zou met gisteren en morgen bezig zijn.

De menselijke geest is ontoereikend, maar de geest die u bent, niet de menselijke geest, maar de geest van God in uzelf is allesoverheersend en tijdloos. Die is los van materie, angst, begeerte en projecties.

Als u zo die spiegelzaal binnenkomt, dan gebeurt er wat. Dan lijkt het of het winter is en u

vele, vele bontjassen uit moet trekken en alles wat daaronder zit: 2, 3 lagen ondergoed. En u had geen warm water waardoor u omwille van de kou uw lichaam een aantal dagen niet had gewassen.

U zult uw eigen huid moeten pellen, u zult uw lichaam moeten verlaten. Het lichaam dat u beschermd tegen de buitenwereld en de maatschappij. Laag, na laag, na laag. Het klinkt misschien prozaïsch, maar het lijkt een beetje op het pellen van een banaan. Maar dan een veelvoud van schillen... Als u zichzelf gepeld hebt, blijft de naakte waarheid over: dat wat u zelf bent!

Elke bescherming die u hebt opgebouwd houdt op te bestaan, maar **de kracht die u hebt opgebouwd** om u zelf te beschermen, zal dan toereikend moeten zijn om te ontdekken dat u zich niet meer hoeft te beschermen, want dat in de astrale wereld niemand u pijn zal doen.

Zeker, u hebt vele stukjes van de Aarde overwonnen, maar om in de plaats van God met uw eigen ziel, ontdaan van ballast, te moeten uittreden, zult u zich eerst **helemaal** moeten pellen!

De ervaring leert dat veel zielen in het begin vrij gemakkelijk de eerste schillen van zich afgooien. Maar naarmate men dichterbij die ziel komt, ontstaat er toch een lichte gereserveerdheid, een gevoel van "Dat is van mij en als ik dat loslaat en de ander weet wat ik denk, voel en ervaar, dan ben ik de ander en de ander mij, dan vergelijken onze persoonlijkheden en karakters in elkaar.

Als ik een Al-geest moet worden en alle andere zielen moeten dat ook, waar blijft dan mijn eigen identiteit? Terwijl ik juist mijn huidig karakter zo heb opgewerkt. Daar heb ik levens aan gewerkt om die karaktervorming dienstbaar te maken aan de mensheid, om een leraarschap te bereiken.

Waar blijft mijn leraarschap als ik deel uitmaak van het grote geheel en er niemand meer is om mijn kennis aan over te dragen, omdat elk ander die ik tegenkom dezelfde kennis bezit?"

Lieve mensen, daar heeft zelfs een ziel in de spiegelzaal grote, grote moeite mee. Maar wanneer u deze inwijdingsprocedure hebt ondergaan en door al die spiegels bent heen gegaan, dan is er een kleine terugval, die u wederom binnenin die spiegelzaal plaatst. En vanuit de spiegelzaal ziet u dan vanuit het gezichtspunt van God de hele wereld: de planeet Aarde, het denken der mensen, het karma der mensen, het lijden der mensen.

Daarmee ziet u geboorte en dood. De stoffelijke geboorte is de geestelijke dood en de stoffelijke dood is de geestelijke geboorte. U gaat het leven bekijken vanuit een andere invalshoek.

Stelt u zich voor dat u als mens bewust of misschien wat minder bewust via een nachtelijke uittreding in de spiegelzaal zou kunnen komen.*

---

* Sommige dieptrance-mediums zijn in staat tijdens een trance-sessie in de spiegelzaal te vertoeven.

Als u dan terugkeert naar de Aarde, dan hebt u kunnen kijken in de ziel van ieder ander mens, niet in de hersenen, niet in waarom mensen reageren zoals ze reageren, maar in de ziel, in de evolutie, in de afstemming, in het stammenrecht der volkeren, in het karma van mensen op Aarde: dat wil zeggen inzage in zowel de pijn als de vreugde van de wereld. Maar ook inzage in het geluk dat zielen in de geest deelachtig is.

Op grond van de ervaring die ik met zielen heb mogen opdoen, denk ik dat het goed is dat slechts weinigen van de Aarde in die spiegelzaal kunnen komen en dan liefst alleen nog diegenen, die het lichaam op Aarde verlaten hebben. De confrontatie is te hard, de afstand is te groot.

Maar wanneer u zich het beeld van de spiegelzaal, zoals ik het u heb geschetst, voor de geest haalt voor u gaat slapen, dan kunt u proberen via de nachtelijke uittreding in die spiegelzaal te komen.

Dat zou u kunnen lukken. Misschien kunt u een projectie maken naar de spiegelzaal doordat u wellicht bent uitverkoren door het beeld te kennen en het licht en het geluid te herkennen.

Maar ken uzelf en accepteer wat u tegenkomt!

Het is de mens eigen om te zeggen: "Ik wil het antwoord weten, ik wil de waarheid weten", om dan wanneer ze het weten, te escaleren. Omdat mensen geloven in wat ze als waarheid willen zien en niet in de werkelijke waarheid. Nee, hùn waarheid. Hùn verwachtingspatroon.

Maar als ziel is er maar één waarheid: zoals het werkelijk is.

Dan kijkt u over de tijd, over de stof heen en ziet u waarom in dit leven dingen niet gebeuren en in een ander leven wel gebeurd zijn en/of nog zullen gaan gebeuren.

Dan ziet u waarom u in dit leven misschien van iemand houdt, maar onmachtig bent om met die ander te communiceren, terwijl u reeds 20 levens samen hebt ingevuld en dan zou het slechts een herhaling zijn, een kopie van het verleden.

Ofwel dan ziet u dat u er op dit moment nog niet aan toe bent, want dat u samen grote fouten zou maken. En dan bent u er later in uw leven of in een volgende incarnatie wel aan toe.

De spiegelzaal is een soort regiekamer.

Maak de vergelijking maar met een grote regiekamer van een televisiestudio, waar schakelingen tot stand komen, waarin tientallen beelden naast elkaar zijn opgesteld, die allemaal verschillende beelden te zien geven. Ze laten eenzelfde facet uit verschillende invalshoeken zien. Maar er is één mens die bepaalt welk beeld uiteindelijk naar de buitenwereld wordt doorgestraald. Die mens heeft een grote verantwoordelijkheid, want je kunt dat nooit meer terugdraaien.

Opdracht

Als u toch besloten hebt om in uw nachtelijke uittreding een bezoek te brengen aan de spiegelzaal en denkt dat u het aankunt, probeer dan voor u gaat slapen in één of meer nachten een verbinding tot stand te brengen met die spiegelzaal.

Dan zult u daar stukjes van uw levens en verbindingen met andere mensen - yin en yang - aantreffen, maar dan ziet u het in het grote geheel en bepaalt u wat goed en wat verkeerd is.

Dan ziet u al die mensen... al die beelden... uit het gezichtspunt van de hoofdregisseur van het leven: GOD ZELF.

U ziet uzelf uw absoluut NOOIT en uw absoluut eisend JA naar buiten brengen, maar u ziet het uit honderden invalshoeken tegelijk.

En dan zegt u: "Wanneer ik dit beeld kan vasthouden, dan is er geen JA en geen NEE, dan is er geen NOOIT, want dan is er een absoluut ZIJN. En daarin is iedere handeling belangrijk."

"Evolutie is verandering", wordt u door de astrale wereld regelmatig voorgehouden.

Leef niet in het verleden, maar in het NU!

Blijf niet star in uw denken.

Bekijk alles ook eens van de andere kant.

Probeer verouderde ideeën los te laten en laat er nieuwe voor in de plaats komen.

Werk grensverleggend en verander.

Maar accepteer tegelijkertijd de mens die anders denkt en anders handelt.

Want dat zijn schakelingen, het is een ander beeld betreffende hetzelfde onderwerp.

Wie heeft gelijk?

Het zijn tientallen spiegels en honderden spiegelbeelden waar u doorheen moet. U moet ze allemaal accepteren, want wanneer die regisseur in de regiekamer tegen zijn personeel zou zeggen: "Hoe heb je die beelden nu kunnen doorstralen?" - en vertaalt u dat in God, middels u, in die spiegelzaal - dan zullen spiegels breken door de schok die dat teweegbrengt. Omdat u stoffelijk denkt.

Daarom kunnen slechts zij die ontwikkeld zijn naar esoterische aard en een stuk evolutie in zich gewaarborgd hebben, in deze spiegelzaal komen.

Misschien bent u er in uw nachtelijke uittredingen weleens geweest, maar is de herinnering niet meegenomen naar de dag omdat het menselijk denken de confrontatie met uw ziel niet aankon. Niet omdat u het niet goed doet, niet omdat u ten overstaan van uzelf verschrikkelijke ervaringen gezien hebt naar eerdere levens of naar de toekomst toe, maar omdat u dan als mens ten overstaan van de hele maatschappij om u heen in de evolutie van de planeet Aarde en het karma der mensen niet meer zou kunnen functioneren.

U zou geen enkele emotie meer kennen.

U zou tijdloos gaan leven.

En u zou geen enkele waarde meer aan het stoffelijk leven, noch aan woorden hechten.

U zou transcenderen, u zou opgaan in het niets of u zou in een psychiatrische inrichting worden opgenomen, omdat u de kracht niet aankunt om de totaliteit van Gods Wezen in het aardse denken te materialiseren.

Datzelfde aspect voltrekt zich ook in de 2e spiegelzaal, maar daarin gaat u nog dimensies verder.

Daarin ziet u tijdsbeelden - want het is niet te vergelijken met levens van de Aarde - die met planetaire en interplanetaire krachten, met levensvormen van andere planeten en met geheel verschillende denk- en gevoelspatronen te maken hebben. Maar dat is een verhaal apart. Dat zou hier te ver voeren, omdat ik dan in 'kosmische werelden' en interplanetaire communicatie terecht zou komen en dat hoort meer thuis in een boek over de Kosmos.

Dit was alle informatie betreffende de 2 spiegelzalen.

Het was niet altijd gemakkelijk u dit in woorden te vertellen, omdat er niet voor alles een aards voorbeeld te vinden is. Een enkele maal is dit wel goed gelukt, zoals bijvoorbeeld met de vergelijking tussen de spiegelzaal en de regiekamer.

Soms echter was een en ander daar zo verschillend van het leven op Aarde, dat het slechts omschreven kon worden.

* * *

Slotbeschouwing

Ik ben me ervan bewust u veel stof tot nadenken gegeven te hebben.

U hebt zich waarschijnlijk ook een beeld kunnen vormen over uw plaats in de astrale wereld, de sfeer waar u als ziel toe behoort, want dat hebt u uit het voorgaande kunnen destilleren.

Soms kunt u al op de helft van de 3e sfeer bewust tot uittreden komen.

Daarvoor hoeft u niet per definitie tot de 4e sfeer te behoren. Maar... het zal u moeite kosten. U zult zich 's morgens bij het ontwaken, de ervaringen van de uittredingen niet of nauwelijks kunnen herinneren.

Door wat extra oefeningen, als een extra energie-inbreng kunt u leren om uw dromen en uittredingen te besturen.

Anderszins is het zo, dat u in al die sferen steeds weer te maken krijgt met 2 elementen:

- a) dat wat u zelf bent, de ziel, de Godsvonk die gecreëerd en afgescheiden is door de Goddelijke Kracht uit de 7e sfeer en die u geplaatst heeft in de astrale wereld om van daaruit te beginnen aan al uw levens op Aarde;
- b) uw mens-zijn, dat daar lijnrecht tegenover staat. U zegt vaak als mens: "Ik zou zo graag **dit** of **dat** willen, maar het kan niet..."
Uw opdracht is dan om het **wel** te laten gebeuren.
Willen is kunnen. En dat moet u leren door middel van al uw levens.

Als u de transformatie via meditatievormen, via het verstillen in uzelf, geluk en vrede in uzelf tot stand wilt brengen, dan kunt u op elk moment van uw leven, indien u WERKELIJK gelukkig en tevreden wilt zijn, uw ziel boven zichzelf verheffen en als u die kracht kunt vasthouden, dan bent u een stukje in uw evolutie gestegen.

Mensen die voor een andere invulling van het leven kiezen zijn wat onbewuster. Zij zullen hetzelfde aspect, het emotioneel verwerken van gevoelens, emoties van kennis en het uitdragen ervan in meerdere levens beleven.

U zult dat misschien in een paar jaar doen.

Het is eigen aan uw trilling.

Dat wat u bent straalt u uit en dat wat u uitstraalt keert terug tot de bron.

De uitspraak: "**Gedachten zijn krachten**", kent u waarschijnlijk wel.

Als die stelling hierop van toepassing is, dan komt u al gauw in een ander denkpatroon. Dan zult u proberen om die eerste 2 fasen en waarschijnlijk de helft van de 3e sfeer, achter u te laten.

De interesse in esoterische kennis, in liefde, maar ook het uitdragen ervan, zonder zichzelf op de borst te slaan zal ertoe leiden dat het talent om te kunnen putten uit hogere trillingsoctaven in u tot ontwikkeling kan komen.

Als u uw paranormale vermogens, zoals helderziendheid, helderhorendheid en dergelijke ontwikkelt, dan doet u niets anders dan in uzelf teruggaan.

Het is niet iets van buitenaf, maar een terugkeren in uzelf!

U geeft dan erkenning aan het feit dat u als ziel meer bent dan een mens, dat u kunt beschikken over kennis uit het verleden, maar dat u ook naast uw lichaam kunt staan.

U geeft tevens erkenning aan het feit dat u een astraal lichaam bezit.

Aan uw astraal lichaam zijn 7 hoofdchakra's gekoppeld, waarmee u kunt ruiken, voelen en schouwen in andere sferen en dimensies.

(Wilt u hierover meer weten lees dan ook onze lezingen over de "Chakra's" op onze website: www.lichtsferen.com)

Op dat moment bent u bezig te transcenderen en u doet dat via de ontdekkingstocht in uw eigen zieleleven. Het is een talent waaruit uzelf, als godsvonk, sterker tevoorschijn kunt komen.

Dit talent kunt u hanteren om andere mensen te helpen. U moet het nooit doen omdat u het interessant vindt om helderziend te zijn. Het moet een functie hebben in de geestelijke hiërarchie.

Goed gehanteerd zal het er uiteindelijk toe leiden dat u stof en geest met elkaar kunt verbinden, dat u die verbinding hanteert voor uzelf en vanuit uzelf overdraagt aan anderen. Dan kunt u als zusters en broeders op Aarde hand in hand gaan en leven in harmonie en vrede.

En wanneer u geconfronteerd wordt met verdriet en pijn, weet dan dat die mens die maar niet over zijn verdriet heen kan komen, in een wat lagere sfeer verkeert dan u.

Zonder te oordelen ontstaat op dat moment het gevoel in u

- omdat u wat sterker bent - die ander te willen helpen, te troosten, hem in zijn evolutie een stukje omhoog te willen trekken.

Dan kan ook die mens over de tijd en het probleem heen kijken en zien dat na het verdriet of de angst ook nog vreugde en een stukje geestelijk bewustzijn zijn deel zal zijn.

Maar als u zich plaatst boven de ander, zult u dit nooit mogen doen om de ander te overheersen, maar wel om uw kennis, uw waarheid, uw eigen levensweg en levensopdracht aan anderen uit te dragen.

Als u uw ogen sluit en u bent in stilte bezig na te denken over uzelf, dan bent u in die sfeer of trilling waarin u terecht komt in uw uittredingen of na uw overgang.

Dat wat u uitstraalt bent u zelf, ontdaan van het stoffelijke.

Al uw karaktereigenschappen en uw denkpatronen blijven bij u na de overgang. Het is dat stuk van uw evolutie en ontwikkeling, dat stuk van uw toekomst dat u in uw mens-zijn op Aarde, naar buiten brengt.

Als u gelukkig bent met uzelf en tevreden met dat wat het leven u ter lering geeft, dan bent u iemand die zich boven zichzelf kan verheffen.

Als u zich echter laat meevoeren door angst, doemdenkerij en vernietiging door oorlog en geweld, als u luistert naar trance-mediums die uitsluitend rampspoed en oorlogen voorspellen, dan bent u bezig uzelf te verlagen! In dat geval kunt u de kracht van het

goddelijke niet vasthouden.

Geloof in de plaats die u inneemt in het leven!

U hebt uzelf in uw partnerschap, in uw maatschappelijk zijn, in uw levenssituatie, geplaatst in samenwerking met gelijkgestemden, uw geleidegeest en vele anderen met wie u uw reïncarnatie besproken hebt, voor u naar de Aarde ging.

Geloof in uzelf!

* * *